

Senat
Rzeczypospolitej Polskiej
IV kadencja

Sprawozdanie Stenograficzne

z 22. posiedzenia Senatu Rzeczypospolitej Polskiej
w dniu 24 lipca 2002 r.

Porządek obrad

22. posiedzenia Senatu Rzeczypospolitej Polskiej

w dniu 24 lipca 2002 r.

1. **Stanowisko** Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Ordynacja wyborcza do rad gmin, rad powiatów i sejmików województw oraz o zmianie niektórych innych ustaw.
2. **Stanowisko** Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o utworzeniu Agencji Rynku Rolnego.*
3. **Stanowisko** Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy.*
4. **Stanowisko** Senatu w sprawie ustawy o elektronicznych instrumentach płatniczych.
5. **Stanowisko** Senatu w sprawie ustawy o ratyfikacji Poprawki do Konwencji bazylejskiej o kontroli transgranicznego przemieszczania i usuwania odpadów niebezpiecznych.
6. **Stanowisko** Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o regulacji rynku cukru.

Obecni senatorowie: *według załączonej do protokołu listy obecności.*

Obecni goście i przedstawiciele urzędów

Państwowa Komisja Wyborcza	– przewodniczący Kazimierz Czaplicki
Ministerstwo Finansów	– podsekretarz stanu Jan Czekaj
Ministerstwo Ochrony Środowiska	– podsekretarz stanu, główny inspektor ochrony środowiska Krzysztof Zaręba
Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej	– podsekretarz stanu Andrzej Zdebski
Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi	– sekretarz stanu Józef Pilarczyk
Ministerstwo Skarbu Państwa	– sekretarz stanu Małgorzata Ostrowska
Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji	– podsekretarz stanu Jerzy Mazurek
Ministerstwo Spraw Zagranicznych	– podsekretarz stanu Sławomir Dąbrowa

* Zgodnie z art. 123 ust. 1 Konstytucji RP Rada Ministrów określiła projekt ustawy jako pilny.

(Początek posiedzenia o godzinie 11 minut 00)

(Posiedzeniu przewodniczą wicemarszałkowie Ryszard Jarzembowski oraz Jolanta Danielak)

**Wicemarszałek
Ryszard Jarzembowski:**

Dzień dobry państwu.

Otwieram dwudzieste drugie posiedzenie Senatu III Rzeczypospolitej Polskiej piątej kadencji.

(Wicemarszałek trzykrotnie uderza łaską marszałkowską)

Na sekretarzy posiedzenia wyznaczam senatora Sławomira Izdebskiego oraz senatora Zbigniewa Gołąbka. Listę mówców będzie prowadził senator Sławomir Izdebski, czyli będzie on niejako pierwszym sekretarzem tych obrad.

Proszę senatorów sekretarzy o zajęcie miejsc przy stole prezydialnym.

Informuję, że Sejm na dwudziestym szóstym posiedzeniu w dniu 19 lipca 2002 r. przyjął jedną z dwóch poprawek zgłoszonych przez Senat do ustawy o zmianie ustawy o ustroju miasta stołecznego Warszawy.

Wobec niewniesienia zastrzeżeń do protokołów osiemnastego i dziewiętnastego posiedzenia Senatu stwierdzam, że protokoły tych posiedzeń zostały przyjęte.

Informuję, że protokół dwudziestego posiedzenia Senatu jest przygotowany do udostępnienia senatorom. Jeżeli nikt z państwa senatorów nie zgłosi do niego zastrzeżeń, to zostanie on zatwierdzony przez Wysoką Izbę na następnym posiedzeniu.

Doręczony państwu senatorom projekt porządku obrad dwudziestego drugiego posiedzenia obejmuje:

1. Stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Ordynacja wyborcza do rad gmin, rad powiatów i sejmików województw oraz o zmianie niektórych innych ustaw.

2. Stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o utworzeniu Agencji Rynku Rolnego.

3. Stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o ochronie roszczeń pracowników w razie niewypłacalności pracodawcy.

4. Stanowisko Senatu w sprawie ustawy o elektronicznych instrumentach płatniczych.

5. Stanowisko Senatu w sprawie ustawy o ratyfikacji Poprawki do Konwencji bazylejskiej o kontroli transgranicznego przemieszczania i usuwania odpadów niebezpiecznych.

Przypominam, że ustawy, które mają być omawiane w punktach drugim i trzecim dzisiejszych obrad, zostały wniesione przez Radę Ministrów jako projekty pilne. W tym przypadku termin rozpatrzenia ustawy przez Senat wynosi, przypomnę, czternaście dni.

Przypominam ponadto, że zgodnie z art. 71 ust. 2 Regulaminu Senatu do postępowania w sprawie ustaw pilnych nie mają zastosowania art. 16 ust. 3 pkt 1 i 2 oraz terminy określone w art. 32 ust. 2 i art. 34 ust. 2 Regulaminu Senatu.

Proponuję rozpatrzenie przedstawionego punktu pierwszego porządku obrad, pomimo że sprawozdanie Komisji Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Ordynacja wyborcza do rad gmin, rad powiatów i sejmików województw oraz o zmianie niektórych innych ustaw zostało dostarczone w terminie późniejszym niż określony w Regulaminie Senatu.

Jeśli nie usłyszę sprzeciwu, uznam, że Wysoka Izba przyjęła tę propozycję.

Pan senator Franciszek Bachleda-Księdzularz, proszę bardzo.

**Senator
Franciszek Bachleda-Księdzularz:**

Ja wyrażam stanowczy sprzeciw. Dziękuję bardzo, Panie Marszałku.

**Wicemarszałek
Ryszard Jarzembowski:**

Dziękuję bardzo.

Wobec braku sprzeciwu... Przepraszam, wobec sprzeciwu przystępujemy do rozstrzygnięcia tego metodą demokratyczną, czyli przez głosowanie.

Proszę o zaopatrzenie się w karty do głosowania.

(wicemarszałek R. Jarzembowski)

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem sprzeciwu pana senatora w sprawie umieszczenia punktu pierwszego w porządku obrad?

A zatem kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Dziękuję. Proszę o podanie wyników.

Zdania takiego, jak pan senator Franciszek Bachleda-Księdzularz, było 10 senatorów, 54 – przeciwnego, 2 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 1)**

Stwierdzam, że sprzeciw pana senatora nie uzyskał poparcia większości.

Będziemy więc rozpatrywali punkt pierwszy, pomimo że sprawozdanie komisji zostało dostarczone w terminie późniejszym niż określony w stosownych przepisach regulaminu.

Czy ktoś z państwa senatorów pragnie zabrać głos w sprawie przedstawionego porządku obrad?

Proszę bardzo, pan senator Andrzej Anulewicz.

Senator Andrzej Anulewicz:

Dziękuję, Panie Marszałku.

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Chciałbym, opierając się na art. 48 ust. 2 pkt 8 Regulaminu Senatu, poprosić o uzupełnienie porządku obrad o punkt szósty: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o regulacji rynku cukru.

Sytuacja w przemyśle cukrowniczym jest niezwykle trudna. Trwają procesy upadłościowe, rynek cukru jest nieuregulowany, jest niepewność wśród pracowników cukrownictwa, jest ogromne niezadowolenie wśród producentów buraka cukrowego.

Dzisiaj odbyły się wspólne posiedzenia Komisji Skarbu Państwa i Infrastruktury oraz Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi i jest stanowisko komisji w sprawie nowelizacji ustawy o regulacji rynku cukru. Przed nami są wakacje parlamentarne i gdyby Senat rozpatrzył tę ustawę zgodnie z moją propozycją, dzisiaj, to przyspieszylibyśmy podjęcie decyzji bardzo ważnej dla polskich cukrowników i polskich producentów buraka cukrowego.

Bardzo proszę o uwzględnienie mojego wniosku. Dziękuję.

Wicemarszałek Ryszard Jarzembowski:

Dziękuję bardzo.

Czy ktoś chciałby zabrać głos w tej sprawie?

Proszę bardzo, pan senator Krzysztof Borkowski.

Senator Krzysztof Borkowski:

Panie Marszałku! Panie Senator i Panowie Senatorowie!

Chciałbym zgłosić wniosek przeciwny do wniosku pana senatora Anulewicza.

Uważam, że jest to bardzo kontrowersyjna ustawa, o czym zresztą mogliśmy się przekonać podczas dzisiejszych obrad komisji, a tworzenie prawa na kolanie to niedobra praktyka. Ponadto nic nie przeszkadza ministrowi skarbu państwa, żeby dzisiaj stworzyć Krajową Spółkę Cukrową. Mógł ją stworzyć o wiele wcześniej, bo naprawdę nic mu w tym nie przeszkadzało. Podkreślam: brakuje dobrej woli. Ale nie będziemy teraz rozstrzygać spraw merytorycznych.

Jeszcze raz apeluję do państwa senatorów o nieprzyjmowanie wniosku mojego przedmówcy, pana senatora, ponieważ jest to zła, niedobra praktyka. Proszę o przyjęcie mojego wniosku, czyli pozostawienie takiego porządku obrad, jaki zaprezentował pan marszałek. Bardzo dziękuję.

Wicemarszałek Ryszard Jarzembowski:

Dziękuję bardzo.

Jest wniosek, jest sprzeciw, rozstrzygniemy to przez głosowanie.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem wniosku pana senatora Andrzeja Anulewicza o rozszerzenie porządku obrad o punkt szósty: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o regulacji rynku cukru?

A zatem kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Dziękuję. Proszę o wyniki.

57 senatorów głosowało za, 15 – przeciw, 2 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 2)**

Stwierdzam, że z woli Senatu wniosek pana senatora Andrzeja Anulewicza został uwzględniony.

Stwierdzam, że Senat zatwierdził porządek obrad dwudziestego drugiego posiedzenia Senatu III Rzeczypospolitej Polskiej piątej kadencji.

Informuję, że głosowania w sprawie rozpatrywanych ustaw zostaną przeprowadzone pod koniec posiedzenia Senatu.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu pierwszego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Ordynacja wyborcza do rad gmin, rad powiatów i sejmików województw oraz o zmianie niektórych innych ustaw.

Ustawa ta została uchwalona przez Sejm na jego dwudziestym szóstym posiedzeniu 19 lipca i tego samego dnia została przekazana do Senatu. 22 lipca marszałek, zgodnie z regulaminem, skierował ją do Komisji Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej.

(wicemarszałek R. Jarzembowski)

Tekst ustawy zawarty jest w druku nr 176, a w druku nr 176A komisja przedstawia swoje sprawozdanie.

Proszę sprawozdawcę Komisji Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej senatora Zbyszka Piwońskiego o zabranie głosu i przedstawienie sprawozdania komisji w sprawie rozpatrywanej ustawy.

Senator Zbyszko Piwoński:

Panie Marszałku! Państwo Senatorowie!

Powinnością moją jest zaprezentowanie Wysokiej Izbie sprawozdania Komisji Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Ordynacja wyborcza do rad gmin, rad powiatów i sejmików województw oraz o zmianie niektórych innych ustaw.

Myślą przewodnią wszystkich tych zmian, o których mowa w tejże ustawie, jest zmiana organizacji wyborów, a zwłaszcza wyborów samorządowych. Dotychczasowy stan prawny, wynikający zarówno z ułomności naszego procesu legislacyjnego, jak i jednego z ostatnich orzeczeń Trybunału Konstytucyjnego, sprawił bowiem, że poprawność organizacji całego procesu wyborczego była zagrożona, a nawet wręcz niemożliwa do osiągnięcia. Stąd potrzebne było pilne postępowanie legislacyjne, usprawiedliwiające jednocześnie to, czego zresztą przed chwilą byliśmy świadkami podczas głosowania, czyli niewielkie odstępstwo od naszego regulaminu, i taki pośpiech. Chcemy bowiem, żeby ta ustawa z naszymi poprawkami zdążyła trafić jeszcze do Sejmu, który w tym tygodniu rozpoczyna przerwę wakacyjną.

Ordynacja wyborcza do rad samorządów terytorialnych, do której zmiany zawiera art. 1, w wyniku tej nowelizacji uzupełniona została o: zasady organizacji komitetów wyborczych, zasady powoływania pełnomocników wyborczych i finansowych oraz ich obowiązki, zasady organizowania kampanii wyborczej i niezbędne w niej ograniczenia, zasady finansowania kampanii wyborczej, limity wydatków i niezbędne rygory finansowe oraz rozliczenia i sprawozdania, a także kary, jakie będą następstwem łamania prawa wyborczego. Te ostatnie zostały znacznie wzmocnione przez poprawki zawarte w naszym sprawozdaniu, do czego naważę nieco później.

Zdecydowana większość omawianych zapisów sprawia, że ordynacja wyborcza do rad gmin, rad powiatów i sejmików wojewódzkich będzie obecnie porównywalna z ordynacją wyborczą do parlamentu i ordynacją dotyczącą wyborów prezydenckich.

Odrębną kwestię stanowią zapisy w art. 1 w punktach 21, 23 i 27, na mocy których stanowi się, że metodą liczenia głosów w wyborach do rad

gmin, liczących powyżej dwudziestu tysięcy mieszkańców, rad powiatów i sejmików wojewódzkich, będzie tak zwana metoda d'Hondta, premiująca nie tyle większe ugrupowania, jak czasami potocznie się sądzi, ile te ugrupowania, które w wyniku wyborów zyskały większe poparcie wyborców. To prowadzi do większej stabilizacji politycznej w gminie, mieście, powiecie i województwie. W wyniku orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego właśnie to zostało zakwestionowane, ale nie ze względu na zasadność samej metody liczenia głosów czy ewentualnie jej poprawność merytoryczną, lecz jedynie ze względu na tryb jej uchwalenia – o tym już w tej sali mówiliśmy – bo chodzi o naszą poprawkę, która – zdaniem większości sędziów Trybunału Konstytucyjnego – wykroczyła poza materię ustawy nowelizowanej. Tym razem proces legislacyjny nie budzi żadnych wątpliwości.

Kontrowersje wywołuje fakt, że przy okazji tej nowelizacji w art. 3, odnoszącym się do ordynacji wyborczej do parlamentu, a ściślej mówiąc, do Sejmu, zaproponowano rozciągnięcie tej metody liczenia głosów także na tę ordynację. Pomimo pewnej wrzawy, jaka wokół tego powstała, nasza komisja uznała, że działanie to jest w pełni zasadne, zwłaszcza ze względu na czas, w którym go dokonujemy. Chodzi nie tylko o chęć ujednolicenia tych metod – mam tu na myśli ordynację wyborczą do samorządu i ordynację wyborczą do Sejmu. Dziś, na trzy lata przed wyborami parlamentarnymi, nikt nie jest w stanie przewidzieć, kogo może premiować ta metoda. Dlatego za tą decyzją nie kryje się żaden koniunkturalizm polityczny. Chcę wyraźnie stwierdzić, że był on w poprzedniej kadencji, kiedy tuż przed jej zakończeniem ze względu na sondaże przedwyborcze, które wskazywały na to, że ktoś inny może być zwycięzcą wyborów, dokonano zmiany, odstępując właśnie od tej metody, którą dzisiaj chcemy przywrócić na mocy tej ustawy. Zmierzamy zatem do przywrócenia poprzedniego stanu. Chcę dodać, że do tej pory w wyborach samorządowych nigdy nie była praktykowana żadna inna metoda poza wymienioną metodą d'Hondta, a w wyborach do parlamentu jedynie w tych ostatnich w wyniku zmiany dokonanej prawie w ostatniej chwili metoda ta nie została zastosowana.

Zmiany zawarte w art. 4, a odnoszące się do ustawy o bezpośrednim wyborze wójtów, burmistrzów i prezydentów, stanowią w zasadzie konsekwentne przeniesienie przytoczonych nowych zasad z ordynacji wyborczej do samorządu terytorialnego. Generalnie więc mówiąc, omawiana dziś nowelizacja porządkuje i uściśla oraz dyscyplinuje cały proces wyborów do samorządów terytorialnych.

Art. 5 stanowi nieco odrębną materię, bo dokonuje on zmiany w finansowaniu partii politycznych. Jest ono jednak ściśle związane z wynikami

(senator Z. Piwoński)

wyborów, jako że subwencje otrzymywane przez partie są następstwem wyników danych wyborów do Sejmu i ustalane są na całą kadencję. Inspirację zmiany tego zapisu stanowiła opinia ekspertów, którzy wskazywali na to, że w obecnym stanie prawnym cel, jaki przyświecał całej, przyjmowanej kilka lat temu, dość kontrowersyjnej ustawie o finansowaniu partii, czyli zapewnienie przejrzystości, jawności i publicznej kontroli nad finansami, nie zostanie w pełni osiągnięty i partie znów mogą znaleźć się w tak zwanej szarej strefie.

Komisja nasza podzieliła pogląd wyrażony przez posłów, którzy uzupełnili tę nowelizację o ten art. 5, ale dokonała pewnej zmiany. Jeżeli mówi się bowiem o sprawozdaniu za rok 2001, to zdaniem naszej komisji sankcja karna, bo tak to trzeba nazwać, powinna odnosić się do roku następnego, czyli do roku 2002, a nie do roku 2003. To pierwsza zmiana.

I druga zmiana. Wprowadzamy bardziej dotkliwą karę. Dokument, który otrzymaliśmy z Sejmu, mówi, że rezygnujemy ze stosowania dotychczasowego zapisu, który karał określone partie bezwzględny zakazem otrzymywania tej subwencji przez następne trzy lata. My proponujemy zapis, który mówi, że przyjmujemy stan prawny, jaki w danym momencie obowiązuje, czyli to, jaka subwencja przynależna jest tej partii, ale że w przypadku decyzji Państwowej Komisji Wyborczej o odrzuceniu sprawozdania za rok 2001 obniża się tę przynależną subwencję, tyle że nie o 10%, lecz o 30%. Co to oznacza? Chodzi tu o dwie kwestie. Po pierwsze, partie polityczne korzystają z subwencji jako swoistej premii za wyniki uzyskane w wyborach. Jeżeli Państwowa Komisja Wyborcza odrzuci sprawozdanie wyborcze, to na partię może być nałożona kara nawet do 75% przynależnej subwencji na dany rok. Po drugie, są normalne subwencje roczne, które również opiniuje Państwowa Komisja Wyborcza. Zapis nasz zmierza do tego, żeby – nie naruszając zasady i kary, która wynika z niewywiązania się z obowiązków wyborczych, a jedynie odnosząc się do subwencji rocznej – w przypadku odrzucenia przez Państwową Komisję Wyborczą sprawozdania za 2001 r., bo to dotyczy tylko tego jednego roku, obniżyć tę przynależną subwencję o wspomniane 30%.

Komisja Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej pozytywnie zaopiniowała całą ustawę, a właściwie pakiet nowelizowanych ustaw, ale jednocześnie zgłosiła wiele poprawek, które, jak już wcześniej wspomniałem, poszerzają możliwości dyscyplinowania komitetów wyborczych i odpowiedzialnych w nich osób, a dotyczy to szczególnie poprawek: drugiej, trzeciej, ósmej, dziewiątej, jedenastej, dwunastej, trzynastej, czternastej, piętnastej, szesnastej, dziewiętna-

stej, dwudziestej drugiej, dwudziestej trzeciej, dwudziestej czwartej i dwudziestej piątej. Wymienione poprawki sprawiają również, że ten dokument jest bardziej spójny wewnętrznie i niesprzeczny z innymi ustawami, pozwalają na jednoznaczne rozstrzyganie pewnych kwestii, które są regulowane przez te zapisy.

Poprawki: pierwsza, czwarta, piąta, szósta i szesnasta, mają zaś na celu ujednolicenie terminologii ustawy i są konsekwencją wprowadzenia w ustawie – wzorem ordynacji wyborczej do parlamentu – instytucji pełnomocnika wyborczego oraz pełnomocnika finansowego.

Następne dwie poprawki: siedemnasta i dwudziesta siódma, skreślają zbędne wyrazy. Z kolei w poprawce dwunastej proponujemy zmianę pozornie niewielką, spójnika „i” na „lub”, chcemy bowiem, aby już jedna przesłanka, odnosząca się do podawania i spożywania alkoholu w czasie trwania kampanii wyborczej, stanowiła podstawę do zastosowania sankcji karnych.

(Przewodnictwo obrad obejmuje wicemarszałek Jolanta Danielak)

Państwo Senatorowie, jak już wspomniałem na wstępie, zapisy tej ustawy w znaczący sposób porządkują sprawy wyborcze i dlatego wnoszę o jej przyjęcie wraz ze zgłoszonymi przez nas poprawkami. Dziękuję.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję bardzo, Panie Senatorze. Proszę jeszcze o pozostanie przy mównicy, bowiem zgodnie z art. 44 ust. 5 Regulaminu Senatu przed przystąpieniem do dyskusji senatorowie mogą zgłaszać z miejsca trwające nie dłużej niż minutę zapytania do senatora sprawozdawcy.

Czy ktoś z państwa senatorów pragnie zadać takie pytanie?

Bardzo proszę, pani senator Liszcz.

Senator Teresa Liszcz:

Chciałabym zapytać pana senatora sprawozdawcę, o ile więcej trzeba będzie wydać z budżetu państwa na subwencje dla partii w związku z tym, że ta ustawa proponuje tak łagodnie potraktować partie, darując im naruszenia. Czy pan senator uważa, że to jest w porządku, jeśli w sytuacji takiego kryzysu finansów publicznych tak hojnie będzie się dotować także te partie, które wyraźnie naruszyły przepisy w toku kampanii wyborczej? Ile to będzie kosztować państwo?

Senator Zbyszko Piwoński:

Pani Senator, po pierwsze, trudno mówić, o ile więcej, bo w kalkulacji budżetowej była naliczona pełna subwencja dla wszystkich partii, czyli nie mówimy o dodatkowych środkach, a jedynie

(senator Z. Piwoński)

o ewentualnych oszczędnościach, które z tego tytułu mogłyby powstać. To pierwsza sprawa.

Co do drugiej sprawy, to już o tym wcześniej wspomniałem, jeżeli posłowie z tym wystąpili – bo to była inicjatywa poselska – to tylko po to, ażeby konsekwentnie zmierzać do tego, by działalność partii była jawna, czytelna, przejrzysta. Chodziło o to, żeby nie stwarzać sytuacji – to zresztą legło u podstaw nowelizacji tejże ustawy – że partie korzystają z różnych, czasami dalekich od legalności sposobów pozyskiwania środków. To legło u podstaw tej inicjatywy, a myśmy ten pogląd tylko podzielili.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję bardzo.

Pani senator Simonides.

Senator Dorota Simonides:

Dziękuję bardzo, Pani Marszałek.

Ja chciałabym się dowiedzieć, czy komisja zastanawiała się nad tym, dlaczego do tak ważnej ustawy, która podaje i termin wyborów, i zasadę obliczania głosów, i sposoby finansowania tych wyborów, zabrano się tak późno. To jest pierwsze moje pytanie.

I drugie. Czy w ustawie są przewidziane jakieś sankcje dla tych kandydatów, którzy wbrew własnemu komitetowi wyborczemu w inny sposób będą starać się o wygraną wyborów? Znamy tego typu przykłady i wydawało mi się, że powinno to w ustawie być ujęte. Dziękuję.

(Senator Zbyszko Piwoński: Przepraszam, nie zrozumiałem tej drugiej części pytania.)

Czy są przewidziane jakieś sankcje karne dla tych kandydatów, którzy wbrew zaleceniom, wbrew ustaleniom własnego komitetu wyborczego prowadzą własną kampanię? Chodzi tu również o sposób finansowania tej własnej kampanii. Wiemy, że w tej chwili w ustawie zawarto instytucję pełnomocników finansowych, wobec których będą wymagania co najmniej takie jak wobec najlepszej księgowej w Polsce. Dziękuję.

Senator Zbyszko Piwoński:

Wszystkie zapisy dyscyplinujące i nakładające kary adresowane są do komitetów wyborczych i wskazują również odpowiedzialność osób wyznaczonych w tych komitetach. To komitety wyborcze odpowiadają za wszystkich swoich członków. W odniesieniu zaś do osób z zewnątrz działa już normalne prawo, które może być tutaj zastosowane. Wszystkie nasze zapisy dotyczą organizacji komitetu, wyznaczenia osób, o czym pani senator wspominała, zarówno odpowiedzialnych za całą organizację i za finanse – szczególnie to

akcentuję: za finanse – jak i ponoszących wszystkie wynikające z tego tytułu konsekwencje.

Co do pierwszej uwagi, to na pewno podziela opinię pani senator, że nie jest to stosowny czas, żeby się nad tym zastanawiać. Ale tak się składa, że ostatnio wszystkiego dokonujemy w wielkim pośpiechu. Kadencja parlamentu upływa, jeszcze to orzeczenie Trybunału Konstytucyjnego przysporzyło trochę kłopotów, i dlatego, choć podzielałam pogląd, że to nie tak powinno być, muszę powiedzieć, że rzeczywistość wymusiła takie, a nie inne postępowanie.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Bardzo proszę, pan senator Podkański.

Senator Lesław Podkański:

Dziękuję bardzo.

Pani Marszałek, Państwo Senatorowie! Chciałbym zapytać pana senatora o dwie kwestie. Pierwsza związana jest z faktem zasadniczych – według mnie – różnic pomiędzy wyborami parlamentarnymi a wyborami samorządowymi. Inna jest ich specyfika, inna klarowność.

Czy przyjęte rozwiązanie w postaci metody liczenia głosów d'Hondta – zdaniem komisji – nie narusza istoty samorządności i nie zakłóca reprezentatywności? Czy komisja to analizowała, czy nie?

I drugie pytanie. Powiedział pan, że ta ustawa jest praktycznie porównywalna z ordynacją wyborczą do Sejmu i Senatu. Ponieważ wiem, że w Sejmie ten temat był poruszany, mam następujące pytanie. Czy komisja zajmowała się zagadnieniem lustracji kandydatów na wójtów, burmistrzów i prezydentów? Jakie stanowisko w tej kwestii komisja zajmuje? Czy to było omawiane, a jeśli tak, to jak to wyglądało? Dziękuję.

Senator Zbyszko Piwoński:

Odpowiadam na to ostatnie pytanie. Nie, ta sprawa u nas nie była przez nikogo zgłaszana, nie była przedmiotem zapisu. Wiemy o tym, że taka dyskusja toczyła się w Sejmie, przyjęliśmy to do wiadomości.

Jeśli chodzi o tę porównywalność, to przede wszystkim doprowadziliśmy do zapisania tych samych zasad powoływania komitetów wyborczych, pełnomocników, zasad rozliczania, kar itd. To o tę część chodziło. Oczywiście uwzględniliśmy specyfikę wyborów.

Jeśli zaś chodzi o to, czy ta metoda tutaj inaczej funkcjonuje... Bo rozumiem, że pan senator uznałby ją za zasadną w wyborach do parlamentu, a za mniej zasadną w wyborach do samorządów. Ja myślę, Panie Senatorze, że tutaj działa podobna zasada. My przecież chcemy, żeby nasza władza była stabilna. Przepraszam, że odwołam się do przykładu Francji. Jest to kraj o bardzo doj-

(senator Z. Piwoński)

rzalej demokracji, który nawet tak dalece zmierza do stabilizacji, że niejako w postaci premii daje 50% przyszłych mandatów formacji, która zwyciężyła. Mówię o tym, aczkolwiek jestem daleki od opowiadania się za tym w naszym przypadku, potwierdza to jednak, że intencją zarówno ich, jak i naszą, jest to, żeby władza była stabilna. Jeżeli ktoś wygrywa, jeżeli komuś powierzamy władzę, to powinien do końca czuć się odpowiedzialny. On nie może mówić, że akurat ktoś mu przeszkadzał, że bez tego to on by to zrobił. Niech pełną odpowiedzialność ponosi ta formacja, czyli ugrupowanie lub koalicja – najczęściej są to koalicje. I to jest naszą intencją. Przypomnę, że myśmy dość długo nad tym dyskutowali. Przecież ta poprawka, która teraz przyszła do nas z Sejmu, poprzednio, przy okazji wyborów bezpośrednich, była zgłoszona z naszej inicjatywy. Wtedy, w czasie tamtej debaty, poświęciliśmy temu wiele czasu, wysłuchaliśmy wielu ekspertyz, opinii. To nie jest nowy temat, który dzisiaj zgłaszamy, po prostu wracamy do tego, za czym wcześniej się opowiedzieliśmy.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Czy ktoś z państwa senatorów chce jeszcze skierować zapytanie do senatora sprawozdawcy? Nie ma zgłoszeń.

Dziękuję bardzo, Panie Senatorze.

Przypominam, że rozpatrywana ustawa była projektem ustawy wniesionym przez komisje sejmowe.

Zgodnie z art. 50 Regulaminu Senatu pragnę zapytać obecnego na posiedzeniu przedstawiciela rządu, czy chce zabrać głos. Jest z nami podsekretarz stanu, pan Jerzy Mazurek. Bardzo proszę.

(Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji Jerzy Mazurek: Nie trzeba, Pani Marszałek.)

Jednocześnie informuję Wysoką Izbę, że Państwową Komisję Wyborczą podczas naszych obrad reprezentuje pan Kazimierz Czaplicki.

Zgodnie z art. 44 ust. 6 Regulaminu Senatu pragnę zapytać, czy ktoś z państwa senatorów chce zgłosić z miejsca trwające nie dłużej niż minutę zapytanie do obecnego przedstawiciela rządu, związane z omawianą ustawą. Również nie ma pytań.

Otwieram dyskusję.

Przypominam o wymogach regulaminowych dotyczących czasu przemówienia senatorów, o konieczności zapisywania się do głosu u senatora prowadzącego listę mówców, a przede wszystkim o obowiązku składania podpisanych wniosków o charakterze legislacyjnym do marszałka Senatu. Wnioski te muszą być złożone na piśmie do zamknięcia dyskusji nad daną ustawą.

Przypominam też, że komisja będzie rozpatrywać tylko te wnioski, które zostały złożone do zamknięcia dyskusji na piśmie do marszałka Senatu.

Bardzo proszę o zabranie głosu pana senatora Jana Szafranca. Kolejnym mówcą będzie senator Mieczysław Janowski.

Senator Jan Szafraniec:

Pani Marszałek! Państwo Senatorowie!

Zabieram głos po to, żeby przedstawić argumenty uzasadniające mój sprzeciw w stosunku do tej ustawy.

W aktualnym stanie prawnym, jak był łaskaw powiedzieć pan senator sprawozdawca, odrzucenie sprawozdania finansowego partii politycznej skutkowało utratą przez tę partię subwencji na okres trzech lat. Tymczasem zaproponowane w art. 5 rozwiązanie jest, powiedziałbym, bulwersujące, tym bardziej że chodzi tutaj o pieniądze z budżetu państwa. Otóż zgodnie z zapisem art. 5 w przypadku odrzucenia sprawozdania finansowego subwencja będzie wypłacana w kwocie pomniejszonej jedynie o 10%, jak zaproponował Sejm, czy o 30%, jak pragnie proponować Senat. Właściwie jak to się ma do dosyć restrykcyjnych przepisów dotyczących finansów na przykład obywatelskich komitetów wyborczych? Pytam: dlaczego? Jakie motywy przemawiają za zasadnością wypłaty subwencji partii, której sprawozdanie zostanie odrzucone? Chodzi tu przecież o pieniądze z budżetu państwa, których podobno nie ma za wiele. I – jak na ironię – w uzasadnieniu rządowym do ustawy brzmi motyw zachowania rzetelnej i zgodnej z prawem polityki finansowej.

Kolejna sprawa, na którą chcę zwrócić uwagę, to komitety wyborcze. Moi wyborcy z satysfakcją przyjęli zapis, że stowarzyszenia i organizacje społeczne mogą tworzyć komitety wyborcze w koalicji z partiami politycznymi. Tymczasem w przyjętej przez Sejm ustawie zapis ten został usunięty, a zatem partie polityczne nie będą mogły w koalicji ze stowarzyszeniami społecznymi czy organizacjami społecznymi tworzyć komitetów w celu wspólnego zgłaszania kandydatów na radnych. Mało tego, wiele stowarzyszeń i organizacji społecznych, które są autentycznym odzwierciedleniem lokalnych, społecznych potrzeb i społecznych oczekiwań, nie będzie mogło również tworzyć koalicji ze sobą w celu wyboru swoich przedstawicieli do rad.

I następna sprawa, którą chcę podkreślić. Oczywiście była już o tym mowa. W ordynacji wyborczej wprowadza się regułę d'Hondta, promującą duże ugrupowania, co absolutnie eliminuje z gry lokalne komitety wyborcze. Mniemam, że zachowanie reguły Sainte-Laguë byłoby zdecydowanie korzystniejsze dla lokalnych społeczności. Dziękuję, Pani Marszałek.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję bardzo.

Czy pan senator zgłasza jakieś wnioski legislacyjne?

(Senator Jan Szafraniec: Nie.)

Nie. Dziękuję.

Bardzo proszę, pan senator Janowski. Następnym mówcą będzie pan senator Spychalski.

Senator Mieczysław Janowski:

Pani Marszałek! Państwo Senatorowie! Pano-
wie Ministrowie, Reprezentanci Rządu! Przedsta-
wicieli Państwowej Komisji Wyborczej!

Ustawa, o której mówimy, jest konieczna, jeśli w tym roku mają się odbyć wybory samorządowe. Konieczne jest wprowadzenie kilku jej zapisów, ale nie jest konieczne wprowadzenie tych punktów, które zostały wprowadzone poza tekstem pierwotnym, będącym przedłożeniem sejmowej komisji. Myślę tu w szczególności o części dotyczącej wyborów parlamentarnych i części dotyczącej środków związanych z wyborami parlamentarnymi i subwencjami. Uważam, że te punkty powinny być wyrzucone z tej ustawy, bo zostały one wprowadzone w sposób – jak za chwilę postaram się wykazać – niezgodny z zasadami techniki legislacyjnej. Mój głos jest głosem z upoważnienia klubu „Blok Senat 2001”.

Panie i Panowie! Onegdaj obowiązywała uchwała Rady Ministrów z 5 listopada 1991 r. w sprawie zasad techniki prawodawczej. Pan premier Miller 20 czerwca tego roku podpisał swoje rozporządzenie w sprawie zasad techniki prawodawczej. Mówi się tam wyraźnie, że w ustawie nie zamieszcza się przepisów, które regulowałyby sprawy wykraczające poza wyznaczony przez nią zakres przedmiotowy. Mówi się tam również o innych sformułowaniach dotyczących nieodwoływania się na przykład do ustawy, która nie została opublikowana w „Dzienniku Ustaw”, a tak się składa, że ordynacja wyborcza, o której mówimy, odwołuje się do ustawy o bezpośrednim wyborze wójta, burmistrza i prezydenta. I proszę zwrócić uwagę na daty. Ustawa ta nosi datę 19 lipca, zaś ustawa o bezpośrednim wyborze została opublikowana dopiero dzień później. To jest drobiazg, ale to świadczy o tym, że łamiemy pewne zasady dotyczące tworzenia dobrego prawa.

Oczywiście parlament może zlekceważyć rozporządzenie prezesa Rady Ministrów dotyczące techniki legislacyjnej, ale czy to jest przykład godny naśladowania?

Przejdę teraz do kwestii dotyczących rozwiązań fundamentalnych, które tutaj przyjęto. Mianowicie z wszystkich przepisów zasadniczych wynika jednoznacznie, że dążymy do nadmiernego upartyjnienia samorządów. Jest to widoczne szczególnie w tych przepisach, które nie pozwalają na two-

żenie wspólnych komitetów wyborczych przez partie polityczne i organizacje czy stowarzyszenia. Mówił o tym przed chwilą również pan senator Szafraniec. Śledziłem rozwiązania ustawowe dotyczące tej kwestii w wielu krajach świata. Tam organizacje grupujące obywateli mają takie same prawa jak organizacje polityczne – u nas też zostało to ujęte – ale możliwe są tam również związki partii politycznych z tymi organizacjami. Nie wiem, komu to przeszkadza i w jaki sposób może to przeszkadzać, tym bardziej że w rozwiązaniu przyjętym przez sejmową komisję znalazły się zapisy zezwalające na tworzenie owych koalicji.

Ustawa zasadnicza, konstytucja, nie określa sposobu przeliczania liczby zdobytych głosów na liczbę mandatów w wyborach samorządowych. I to jest prawda. W tym przypadku zdanie większości dotyczące wyboru takiej czy innej metody, metody d'Hondta czy metody Sainte-Laguë, zostanie przyjęte w wyniku rozstrzygnięcia poprzez głosowanie. Jednakże chcę zwrócić uwagę Wysokiej Izby na jednoznaczny zapis dotyczący wyborów parlamentarnych. Otóż Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej, która obecnie obowiązuje, mówi wprost o tym, że wybory do Sejmu są powszechne, równe, bezpośrednie i proporcjonalne. Otóż metoda d'Hondta nie czyni zadość – w moim i nie tylko moim przekonaniu – zasadzie proporcjonalności. Metoda Sainte-Laguë jest znacznie tej zasadzie bliższa. Dlatego też w imieniu naszego klubu będziemy zgłaszali poprawkę zmierzającą do utrzymania tej metody, jeśli nie zostaną przyjęte poprawki dotyczące odrzucenia art. 5 i zapisu w art. 3.

Szczególnie kuriozalne jest rozwiązanie przyjęte właśnie w art. 5, dotyczące zwrotu środków dla tych partii politycznych, które nie wywiodły się z zasad przyjętych wcześniej. Proszę wybaczyć, że użyję takiej składanki słownej: jest to mecz wstecz. Odbyły się jakieś zawody, nastąpiło rozstrzygnięcie, sędziami byli obywatele Rzeczypospolitej, taki jest wynik wyborów, a my powiadamy: nam się to nie podoba w jakiejś części. I na przykład bramki zdobyte ze spalonego, które nie zostały zaliczone, uznajemy za legalne, a te inne bramki nie zostają uznane. Przypomina to bardzo złe działania. Poza tym ten zapis powstał dosłownie na kolanie.

Jesteśmy zatem przeciwni temu rozwiązaniu, jeśli zaś mają być stosowane restrykcje, to nie takie symboliczne. Nasz klub proponuje więc alternatywną karę w wysokości 50%, a nie 10%.

Dalej. Proszę państwa, pan senator sprawozdawca, którego niezmiernie cenię, powiedział o tym, że ta ustawa ma na celu między innymi to – chodzi o ustawę o partiach politycznych, którą nowelizujemy – aby była zachowana jasność, czytelność i przejrzystość. Dlaczego więc wprowadzono w art. 2 w pkt 3 taką zmianę, która tej przejrzystości zupełnie przeczy?

(senator M. Janowski)

Przytoczę państwu zapis, który jest bardzo trudny do zrozumienia: „Obowiązek gromadzenia środków pieniężnych przez partię polityczną na rachunkach bankowych nie dotyczy kwot ze składek członkowskich pochodzących od jednego członka i nieprzekraczających w jednym roku najniższego miesięcznego wynagrodzenia za pracę pracowników – w tym roku jest to 760 zł – obowiązującego w dniu poprzedzającym wypłatę”... itd., itd.

Jeśli chcemy tej klarowności, to dlaczego boimy się tego, aby partie polityczne wszystkie swoje środki miały na rachunkach bankowych? Jesteśmy przeciwni również temu zapisowi. Nie było go w projekcie, który wpłynął do Sejmu z komisji.

Pani Marszałek! Wysoki Senacie! Powinniśmy przyjąć tę ustawę tylko w tej części, która dotyczy samorządu. Za tym opowiada się mój klub, proponując metodę Sainte-Laguë. Rozstrzygnięcie nastąpi poprzez głosowanie Wysokiej Izby. Ale apelujemy do państwa, również w imię tego, że Senat jest Izbą, która z rozwagą podchodzi do tworzenia prawa, aby zrezygnować z tych zapisów, które nie zostały wprowadzone do ustawy frontowymi drzwiami. Nie godzi się tak tworzyć prawa w Rzeczypospolitej.

Dziękuję bardzo, Pani Marszałek. Składam poprawki.

(Oklaski)

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję bardzo, Panie Senatorze.

Bardzo proszę o zabranie głosu pana senatora Spychalskiego. Przygotowuje się pan senator Wielowieyski.

Senator Andrzej Spychalski:

Pani Marszałek! Państwo Senatorowie!

Analiza przedstawionej noweli sejmowej oraz debata w Komisji Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej skłoniły mnie do zgłoszenia trzech poprawek. Są to poprawki do uchwalonej przez Sejm ustawy o zmianie ustawy – Ordynacja wyborcza do rad gmin, rad powiatów i sejmików województw oraz o zmianie niektórych innych ustaw.

Poprawka pierwsza. Art. 64j ustawy określa warunki rozwiązywania komitetów wyborczych. To rozwiązanie może nastąpić zarówno z mocy samego prawa, jak i w trybie przepisów o tworzeniu komitetów. Oznacza to, że po zakończeniu pracy komitety wyborcze przestaną istnieć. Moja poprawka zmierza do określenia uproszczonych zasad tworzenia komitetów wyborczych, bez zawiadamiania o tym Państwowej Komisji Wyborczej, o czym jest mowa w art. 64c ust. 3, art. 64d ust. 4,

art. 64e ust. 3 i 4 oraz art. 64f ust. 4 i 5, jeśli chodzi o wybory uzupełniające, wybory przedterminowe lub wybory do nowych rad w związku ze zmianami w podziale terytorialnym państwa.

Chcę powiedzieć Wysokiej Izbie, że w praktyce w obecnej kadencji odbyło się około tysiąca wyborów uzupełniających. Istnieje zatem potrzeba takich uregulowań prawnych, by po zakończeniu pracy komitetów wyborczych umożliwić funkcjonowanie tych komitetów działających właśnie w celu przeprowadzenia wyborów uzupełniających, przedterminowych i związanych z nowym podziałem terytorialnym.

Poprawka druga polega na dodaniu w art. 1 w zmianie pierwszej po art. 64f nowego art. 64f¹. Poprawka ta ma na celu doprecyzowanie zapisów pozwalających w sposób jednoznaczny na określenie nazwy komitetu wyborczego partii politycznej, nazwy koalicyjnego komitetu wyborczego partii politycznych, nazwy komitetu wyborczego organizacji oraz komitetu wyborczego wyborców. Nazwa ta zawierałaby odpowiednie określenie i ewentualnie skrót odróżniający dany komitet od innych komitetów. Przyjęcie tej poprawki spowoduje, że zaproponowane przepisy będą bardziej czytelne, usuną rodzące się już obecnie wątpliwości i pozwolą uniknąć ewentualnych sporów.

I wreszcie poprawka trzecia. Zmierza ona do nadania nowego brzmienia ust. 2 w art. 5. Ponieważ ten zapis jest krótki, a jego pierwotna wersja, uchwalona przez Sejm, wywołuje sporo emocji, co widać również w trakcie dzisiejszej debaty, pozwolę sobie przytoczyć tę poprawkę w całości: „W 2002 r. do partii politycznej, która uzyskała prawo do subwencji zgodnie z art. 28 i 29 ustawy, o której mowa w art. 2, ale jej sprawozdanie za 2001 r. zostało odrzucone, nie stosuje się przepisów art. 38d tej ustawy, z tym że wysokość subwencji przypadającej na 2002 r. zostaje pomniejszona o 30%”.

Uchwalenie tej poprawki będzie oznaczało, że swoisty akt abolicji podjęty przez Sejm RP wobec partii politycznych, które nie dotrzymały zasad rozliczeń finansowych, będzie bardziej rygorystyczny i bardziej dotkliwy. Sądzę, że zaproponowane rozwiązanie będzie bardziej akceptowane społecznie, a wyższa sankcja odniesie oczekiwany skutek, a więc zdyscyplinuje partie polityczne i zmusi je do większej rzetelności w działalności finansowej.

Dziękuję bardzo, Pani Marszałek. Przekazuję zaproponowane poprawki.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję, Panie Senatorze.

Bardzo proszę pana senatora Wielowieyskiego o zabranie głosu. Przygotowuje się pan senator Matuszak.

Senator Andrzej Wielowieyski:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo!

Przyjęcie metody d'Hondta, która faworyzuje silne ugrupowania i daje im większe szanse, jest – jak mi się wydaje – w pełni uzasadnione w przypadku rządzenia państwem, czyli w przypadku parlamentów krajowych, dużych ciał parlamentarnych. Wtedy rzeczywiście powinna być uwzględniona zasada efektywności, w każdym razie jest to w pełni uzasadnione, czy to komuś odpowiada, czy nie. Ale w przypadku szczebla samorządowego, zwłaszcza tego podstawowego, czyli gmin i powiatów, jest to zasadnicza pomyłka, dlatego że najważniejszym założeniem – oczywiście jest to jedno z wielu założeń, ale ma największe znaczenie – funkcjonowania administracji publicznej i gospodarowania środkami publicznymi samorządu terytorialnego na tym podstawowym szczeblu jest bliskość mieszkańców i reprezentatywność, to znaczy reprezentowanie wszystkich większych środowisk na danym obszarze.

W związku z tym system d'Hondta jest nieporozumieniem. Przyjęcie przez nas, przez polski parlament, rozwiązania efektywnościowego w celu uzyskania sprawnego działania ciał uchwałodawczych, wbrew założeniu o ich reprezentatywności i bliskości z obywatelami, jest symptomem słabości i – chyba można to tak określić – młodości naszej demokracji. Podjęcie takiej decyzji oznacza, że demokrację pojmujemy się, rozumiemy się – bo do tego się to sprowadza – jako instrument zdobywania władzy i obrony władzy, a on musi być skuteczny. Ale to, co jest istotą systemów europejskich, podstawą Europejskiej Karty Samorządu Terytorialnego i działania Europejskiej Konferencji Samorządu Terytorialnego, to znaczy obywatelskość i reprezentowanie obywateli, odchodzi na dalszy plan. Jest tu takie przeciwstawienie.

Rozumiem poprawki przedstawione przez pana senatora Piwońskiego. To jest rzeczywiście gwarantowanie pewnej stabilności na tym niskim szczeblu, ale powiedzmy sobie szczerze: jest to stabilność władzy aparatów partyjnych, a nie stabilność władzy lokalnej reprezentującej silne, aktywne środowiska lokalne. Będzie to zatem decyzja – jeżeli Wysoka Izba ją podejmie – hamująca rozwój społeczeństwa obywatelskiego i demokracji polskiej. W ten sposób nie tworzymy społeczeństwa obywatelskiego, społeczeństwa aktywnych obywateli, czujących swoją odpowiedzialność i chcących być odpowiedzialnymi za swoje lokalne problemy i interesy.

Dlatego w pełni solidaryzuję się z tym, o czym mówił pan senator Podkański, pytając o sens tych rozwiązań. Są to pytania, na które każdy z nas, jako działacz polityczny, jako obywatel i członek społeczności lokalnej, musi sobie odpowiedzieć. Pytania o to, czy to jest sposób tworzenia społeczeństwa aktywnych obywateli.

Kończąc, Wysoka Izbo, podkreślam, że mamy podjąć pewien zespół decyzji dotyczących podstaw działania samorządu terytorialnego. Co najmniej w dwóch aktach ograniczono liczbę radnych, co szczególnie boleśnie uderza w skuteczność i w sprawność funkcjonowania ciał uchwałodawczych, poczynając od średnich miast, choć dotyczy to zwłaszcza większych miast. Tak daleko idące ograniczenie liczby radnych utrudnia wykonywanie funkcji kontrolnej, poczynając od miast liczących pięćdziesiąt, osiemdziesiąt tysięcy mieszkańców. Ustawa o bezpośrednim wyborze burmistrzów i wójtów też osłabia kompetencje i zakres zadań radnych w stosunku do szefów gmin i ich urzędników.

Wszystko to, łącznie z przyjęciem zasady wzmocnienia i stabilizacji aparatów partyjnych, bardzo utrudnia, podkreślam, walkę z korupcją, walkę z nadużyciami, jak również z niedołęstwem funkcjonowania naszej władzy lokalnej. Z jednego podstawowego powodu: zmniejszając liczbę radnych i ograniczając możliwości doboru radnych, reprezentantów społeczności lokalnych, zmniejszamy możliwość kontroli. Radni mają bowiem jedną wielką przewagę nad urzędnikami, mianowicie patrzą sobie nawzajem na ręce i sobie samym też patrzą na ręce. Kontrola zwartych zespołów urzędniczych, zwłaszcza skupionych wokół silnego burmistrza, będzie dużo trudniejsza.

Weźmy na przykład art. 2 ust. 3. Mówił o tym pan senator Janowski, a ja w pełni go popieram. To w charakterystyczny sposób potwierdza, Panie Senatorze Piwoński, o jaką to stabilizację chodzi. Otóż do tego wszystkiego dodajemy jeszcze w tej ustawie klauzulę, która umożliwia tworzenie sobie zaskórniaków i unikanie kontroli społecznej nad pieniędzmi partyjnymi. Jest to dość zdumiewające i muszę powiedzieć, że bardzo groźne dla demokracji w Polsce.

Moim zdaniem, nie powinniśmy przyjmować tej ustawy.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Panie Senatorze, czy to jest wniosek?

(Senator Andrzej Wielowieyski: Wniosek został złożony.)

Dziękuję.

Bardzo proszę o zabranie głosu...

(Senator Andrzej Wielowieyski: Wniosek został przedłożony przez senatora Janowskiego.)

Dziękuję.

Bardzo proszę o zabranie głosu pana senatora Matuszaka.

Senator Grzegorz Matuszak:

Dziękuję bardzo.

Wielce Szanowna Pani Marszałek! Wysoka Izbo!

(senator G. Matuszak)

Z uwagą wysłuchałem głosów moich czcigodnych przedmówców, ale w dwóch kwestiach chciałbym odnieść się do nich polemicznie. Chodzi mianowicie o sprawę tworzenia komitetów wyborczych oraz metodę podziału mandatów.

Jestem przekonany, że prawo regulujące sprawę wyborów, a nad takim właśnie prawem debatujemy, powinno maksymalnie umożliwiać obywatelom podejmowanie decyzji w dniu wyborów czy przed wyborami, w okresie kampanii wyborczej. Obywatele powinni mieć możliwość wybierania spośród kandydatów tych, którzy są maksymalnie dookreśleni instytucjonalnie, poprzez przynależność do stowarzyszeń bądź partii politycznych, którzy nie są jeźdźcami znikąd, używając kolokwializmu, choć to być może nie uchodzi.

Dlatego sądzę, że zapis o koalicjach ogranicza możliwość kamuflażu, wędrówki kandydatów z jednego ugrupowania do kolejnego, a zatem wprowadzania wyborców w błąd. Z praktyki parlamentarnej, ale i z samorządowej znane są i mnie, i zapewne państwu senatorom rozmaite dziwne apostazje polityczne. W samorządzie, w Radzie Miejskiej w Łodzi, znałem radnego, który w ciągu jednej kadencji zmienił cztery razy swoją przynależność partyjną, bo szukał możliwości jak najlepszego zaistnienia. Jeśli będzie możliwość tworzenia takich mieszanych komitetów wyborczych między partią polityczną a rozmaitymi, czasem ad hoc powoływanymi stowarzyszeniami, to taki radny może się jakoś prześlizgnąć.

Na listach partii bądź stowarzyszeń czy komitetów wyborców mogą znaleźć się wybitni, popularni kandydaci, których samo nazwisko i pozycja społeczna wystarczą za wszelką rekomendację instytucjonalną, ale większość kandydatów, może nie w małych gminach, gdzie ludzie się znają osobiście, ale na pewno w dużych miastach, będzie dla przeciętnego wyborcy w wielu wypadkach anonimowa. Dlatego powinny być czytelne reguły moralnej i politycznej odpowiedzialności za osoby, które kandydują do samorządów.

Jestem przekonany, że zapis art. 64a o tworzeniu komitetów wyborczych służy właśnie powstawaniu takiej odpowiedzialności i instytucjonalnemu dookreśleniu kandydatów, a zatem umożliwia wyborcom racjonalne i łatwe czy względnie łatwe dokonanie wyboru, na kogo chcą oddać głos.

I druga sprawa, do której także chciałbym się odnieść polemicznie. Mam nadzieję, że wśród państwa na tej sali są senatorowie, którzy dobrze pamiętają doświadczenia z pierwszej kadencji samorządu, kiedy to rady poszczególnych miast czy gmin były zatowarzyszone, kiedy rozmaite ugrupowania wystawiały swoich kandydatów, a potem z tej mozaiki, w której różne komitety wyborcze były reprezentowane przez jedną, dwie lub trzy osoby, trudno było złożyć jakąkolwiek sensowną

całość, mogącą racjonalnie podejmować decyzje w interesie danej gminy czy danego miasta i jego mieszkańców.

Sądzę więc, że przyjęcie metody d'Hondta sprzyja tworzeniu silnych reprezentacji samorządowych, a nie pospolitemu ruszeniu. To nie jest ograniczenie możliwości wypowiadania się obywateli czy kształtowania społeczeństwa obywatelskiego. Poza forum samorządu istnieje tu wiele różnych innych możliwości – czy to poprzez media, czy poprzez wszelkiego rodzaju publiczne oświadczenia, rozmaite organizacje, stowarzyszenia, także partie polityczne, które nie znajdują swojej reprezentacji w samorządzie. Mogą one wypowiadać swoje opinie, często bardzo krytyczne, na temat tego, co się dzieje w gminie czy w mieście.

Z kolei przyjęta metoda d'Hondta sprzyja stabilności władzy samorządowej, a stabilność władzy samorządowej sprzyjać będzie, jak sądzę, sprawności działania samorządów i poprawiania obrazu samorządu w oczach wyborców, jego odbioru. A mam nadzieję, że wszyscy zdajemy sobie sprawę, iż pozycja społeczna samorządów niestety nie jest wysoka. Parlament powinien się zatroszczyć o to, abyśmy tę rolę i znaczenie samorządów umacniali, podkreślali, że jest to ważny organ władzy publicznej. I temu, jak sądzę, dobrze służą zapisy o komitetach wyborczych i metoda rozdziału mandatów. Dziękuję za uwagę.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję bardzo, Panie Senatorze.

Bardzo proszę o zabranie głosu pana senatora Lyszowicza. Przygotowuje się pani senator Liszcz.

Senator Zbigniew Zychowicz:

Panie Marszałek! Wysoka Izbo!

Sformułowane tutaj przez kilku moich przedmówców zarzuty, podanie przez nich w wątpliwość zapisów ustawy, w świetle których nie można by tworzyć koalicji wyborczych czy też wyeksponowanie, iż przepisy wprowadzone do ustawy uniemożliwiają tworzenie innych koalicji niż koalicja zawierana na szczeblu krajowym, koalicji regionalnych, lokalnych, terenowych nie znajdują odzwierciedlenia w świetle zapisów ustawy. To nie jest prawdą. Przepisy, które są zawarte w ustawie, umożliwiają tworzenie lokalnych koalicji wyborczych, natomiast uniemożliwiają jednoczesne uczestniczenie w wyborach przedstawicieli komitetów wyborczych zgłaszanych przez koalicję partii politycznych i przedstawicieli tychże partii politycznych zgłoszonych w odrębnym trybie w tym samym okręgu wyborczym. Chodzi o coś innego – o to, by koalicje były tworzone przez statutowe organa partii. Chodzi o to, by możliwe było nadzorowanie, kontrolowanie i skuteczne egzekwowanie przestrzegania prawa przez tworzone koalicje.

(senator Z. Zychowicz)

A więc niemożliwe jest tworzenie koalicji zawieranej na przykład przez koła partii, bowiem koła nie są statutowym organem uprawnionym do reprezentowania partii na zewnątrz. Ale gminny komitet partii jest już takim statutowym ciałem i taką koalicję może tworzyć. Chodzi o to, by ta materia była czytelna.

Pan senator Wielowieyski użył tutaj, mówiąc o metodzie d'Hondta, sformułowania, które wywołało u mnie pewien niepokój. Otóż, jeśli dobrze sobie przypominam, powiedział, że metoda d'Hondta może prowadzić do zachwiania czy też zagrożenia bezpieczeństwa państwa. Ale przecież system d'Hondta jest jak najbardziej demokratycznym narzędziem prawa wyborczego, stosowanym w wielu państwach świata o znanej tradycji demokratycznej. Co więcej, w państwach niedemokratycznych akurat tej metody się nie stosuje.

Chciałem również zwrócić państwu uwagę na to, że wszystkie wybory do organów władz stanowiących w gminach, a później w powiatach i województwach, poza okręgami w gminach do dwudziestu tysięcy, a wcześniej do czterdziestu tysięcy mieszkańców, gdzie wybory były większością, przeprowadzono właśnie w oparciu o metodę d'Hondta. Powtarzam: wszystkie. Proszę również zauważyć, iż koalicja AWS-UW u schyłku swoich rządów zmieniła ordynację wyborczą i wprowadziła tę metodę, która jeszcze nigdy nie była zastosowana. A więc wszystkie wybory, które do tej pory się odbywały, gdyby użyć tych głosów wyrażających niepokój, niosłyby za sobą nawet niebezpieczeństwo niepokojów publicznych. Ale tak nie jest. Pamiętamy doskonale, że gminy, powiaty i województwa wyłonione w wyborach w oparciu o metodę d'Hondta mają się dobrze. A więc niepokoje wyrażane tutaj przez państwa – w mojej ocenie – absolutnie nie mają uzasadnienia.

Było tutaj sporo głosów mówiących o tym, że system d'Hondta porządkuje scenę polityczną. On premiuje nie większe ugrupowania, proszę państwa, tylko te ugrupowania, które zdobędą największą ilość głosów, a przecież nie ma tutaj wprost proporcjonalnej zależności. To ugrupowanie, które zdobędzie największą ilość głosów, otrzymuje pewną premię w systemie d'Hondta.

Pan senator Piwoński mówił tutaj nawet o owym słynnym przykładzie francuskim. Tak, jest taka metoda właśnie we Francji. Francja niegdyś – dotyczyło to XIX wieku – nie szczyliła się demokratycznymi cenzusami wyborczymi, a dzisiaj jest jak najbardziej demokratycznym państwem i nikt z tego powodu nie robi larum.

Państwo pozwolą, że przywołam tutaj pewien wątek osobisty. Otóż w 1993 r. zgłosiło się do mnie takie wydawnictwo z uniwersytetu w Zurichu z prośbą o to, abym napisał artykuł na temat lokalnej sceny politycznej w Polsce. Przyznam, że

miałem duże trudności z napisaniem tego artykułu, bowiem ta scena była wręcz nie do ogarnięcia. Napisałem jednak ten artykuł, a potem prowadziliśmy jeszcze długo wymianę korespondencji, by uściślić pewne rzeczy dotyczące komitetów, ugrupowań, najróżniejszych komponentów lokalnej sceny politycznej, która w krajach europejskich nie jest tak często spotykana jak u nas. W większości krajów europejskich obywatele głosują na partie. Wyjątek stanowi tutaj Republika Federalna Niemiec, w której ustawowo jest przewidziane, że niezależni się grupują, stanowią łącznie grupę niezależnych, *unabhängigen*, tak się nazywają.

Uchwalona przez Sejm ustawa wraz z poprawkami przyjętymi – mam nadzieję – przez Senat czyni tę materię, dotąd nieuregulowaną, jasną i przejrzystą. Wprowadzone zostają sankcje karne, sankcje pieniężne za nieprzestrzeganie przepisów ustawy. Taksatywnie wymienione są czyny wręcz tracące kazuistyką, za które komitety wyborcze będą ponosić konsekwencje finansowe. Wreszcie mocą tej ustawy wprowadzone są limity finansowe, aby nie pieniądź decydował o zwycięstwie w wyborach, a kandydaci. Te limity są dość surowe.

Kończąc, chciałem prosić Wysoką Izbę o przyjęcie tej ustawy wraz z załączonymi poprawkami. Dziękuję uprzejmie.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję bardzo, Panie Senatorze.

Bardzo proszę, pani senator Liszcz. Przygotowuje się pan senator Robert Smoktunowicz.

Senator Teresa Liszcz:

Pani Marszałek! Wysoki Senacie!

Chciałam poruszyć trzy sprawy.

Przede wszystkim kwestia trybu uchwalania ustawy przez Sejm. Wszyscy rozumiemy konieczność pośpiechu, jeśli chodzi o zmianę ordynacji wyborczej do samorządu terytorialnego, ponieważ po wyroku Trybunału Konstytucyjnego dotyczącego uznania niekonstytucyjności części nowelizacji tej ustawy powstała luka prawna i trzeba tę ustawę uchwalić w trybie bardzo pilnym, żeby można było przeprowadzić wybory. Jednak nic nie przemawia za tym, żeby w warunkach takiego pośpiechu, bez poważnej dyskusji, uchylać zmianę ordynacji do Sejmu i Senatu. Sposób uchwalenia tych przepisów jest wręcz nieprzyzwoity, uraga elementarnym zasadom przyzwoitej legislacji. I nie ma tu usprawiedliwienia w postaci konieczności wypełnienia luki prawnej.

Dlatego apeluję, ażebyśmy przyjmując konieczne rozwiązania dotyczące ordynacji wyborczej do samorządu, odrzucili jednak zmianę ordynacji wyborczej do Sejmu i Senatu. Proponuję

(senator T. Liszcz)

w to miejsce, aby Senat z namysłem, bez odkładania, bo rzeczywiście nie jest rzeczą dobrą zmieniać ordynację w przeddzień wyborów – ale mamy jeszcze ponad trzy lata do normalnego terminu wyborów – podjął inicjatywę zmiany ustawy – Ordynacja wyborcza do Sejmu i Senatu, jeśli widzi taką potrzebę. I wtedy, po spokojnej dyskusji, można byłoby wprowadzić korzystne zmiany także w innych sprawach, a nie tylko dotyczących sposobu liczenia, liczby mandatów.

Na przykład dla mnie rzeczą urągającą elementarnym zasadom przyzwoitości jest to, że do Sejmu, do Senatu, zresztą również do rad, może kandydować człowiek skazany prawomocnym wyrokiem za przestępstwo, byleby tylko nie był pozbawiony w trybie środka karnego praw publicznych. To skazanie, nawet za umyślne przestępstwo karne, nie jest przeszkodą do kandydowania, bo takie osoby mają bierne prawo wyborcze. Dzisiaj nie mogę zgłosić odpowiedniej poprawki, bo ta kwestia nie jest objęta zakresem ustawy nowelizującej, ale wydaje mi się, że zmiana jest tu konieczna. A więc apeluję o zaniechanie dokonywania zmian, które wprowadzono do tej ustawy w Sejmie niejako kuchennymi schodami i ewentualnie o podjęcie inicjatywy senackiej dotyczącej ordynacji do Sejmu i Senatu.

Druga sprawa to metoda d'Hondta a konstytucja. Moim zdaniem, jest to niekonstytucyjny sposób liczenia głosów. Być może w konstytucji innych państw ta metoda jest przyjęta, bo nie ustanowiono tam wprost zasady proporcjonalności, u nas jednak w odniesieniu do parlamentu obowiązuje wyraźnie określona konstytucyjna zasada proporcjonalności wyborów. Metoda d'Hondta niewątpliwie premiuje te ugrupowania, które uzyskały więcej głosów, w ten sposób, że dostają liczbę mandatów zupełnie nieproporcjonalną do procenta otrzymanych głosów. Nie dysponuję tutaj wyliczeniami, szczegółowymi symulacjami, ale mniej więcej jest tak, że partia, która uzyskuje 30% głosów, może dostać 50% mandatów, a partia, która dostaje 10%, może nie mieć nawet 5% mandatów. Czy jest tu zachowana zasada proporcjonalności? Oczywiście, że nie. Przypominam, że poprzednia ordynacja została zaskarżona do Trybunału Konstytucyjnego właśnie z tego powodu, z uwagi na metodę liczenia głosów. Chodziło o to, że była sprzeczna z konstytucyjną zasadą proporcjonalności. Postępowanie zostało umorzone, ponieważ została wprowadzona nowa ordynacja, rezygnująca z metody d'Hondta. Teraz ten problem powstanie ponownie i najprawdopodobniej ta ustawa zostanie ponownie zaskarżona do Trybunału Konstytucyjnego, zarówno z uwagi na ten punkt, jak i ze względów legislacyjnych; chodzi o tę gwałtowną zmianę ordynacji wyborczej do Sejmu i Senatu. Rzeczywiście ta metoda jest przy-

mowana dosyć powszechnie, zwłaszcza w młodych demokracjach, w celu umacniania systemu partyjnego. Ale jest to metoda mniej demokratyczna niż metoda Sainte-Laguë i sprzeczna z zasadą proporcjonalności.

I ostatnia kwestia, mnie osobiście najbardziej bulwersująca. Uchwaliliśmy w poprzedniej kadencji parlamentu dotowanie partii z budżetu państwa, przy dużym sprzeciwie części społeczeństwa, przy gwałtownym sprzeciwie świeżo powstałej Platformy Obywatelskiej. Chodziło o to, że w warunkach kryzysu, kiedy brakuje na wszystko, budżet państwa ma dotować partie. Opowiadałam się za tym rozwiązaniem wbrew głosom opinii publicznej, kierując się głosem rozsądku. Uznałam, że lepiej, żeby partie jako konieczny element demokracji parlamentarnej korzystały z dotacji budżetu oficjalnie, legalnie, ale pod jednym warunkiem – że te pieniądze i sposób ich wydatkowania będą bardzo ściśle kontrolowane. Uchwalono więc bardzo precyzyjne przepisy dotyczące finansowania kampanii wyborczej, ich nadzoru i kontroli nad wykorzystaniem przez partie środków pochodzących z budżetu państwa. A co my teraz robimy? A raczej, co państwo robią? Bo to nie my robimy, tylko lewica. Otóż w pełnym zakresie pozostawia się finansowanie partii z budżetu, a jednocześnie rozluźnia się w sposób nieprzyzwoity rygor, jakie są na to nałożone, zmniejsza się sankcje. Stają się symboliczne, skoro jest to tylko utrata 10% subwencji. W najlepszym przypadku, jeżeli przejdzie poprawka pana senatora Suchańskiego, będzie to 30%. Jeżeli jednak obywatel korzystający z wakacji podatkowych – pamiętam taki przypadek – pomylił się i nie wpisał od razu do księgi podatkowej jakiegoś zakupu, w tym moim przykładzie w wysokości około 200 zł, to stawia mu się zarzut nierzetelności prowadzenia księgi podatkowej i traci on całe wakacje podatkowe, jest więc karany naprawdę rygorystycznie. To jakim prawem dajemy partiom takie luzy, oferujemy taką pobłażliwość, taką łaskawość? Czy to jest fair wobec społeczeństwa, które tak surowo się rozlicza? Skoro za pomylenie numeru PIN człowieka oskarża się przed sądem karnym? Bo było tak, że nauczycielka wpisała zły PIN i zrobiono z tego sprawę karną. Czy na tle takiego rygoryzmu wobec obywateli można tak łatwo odpuszczać naruszanie przepisów partiom politycznym? Uważam, że to rozwiązanie jest nieprzyzwoite i to mnie bulwersuje jeszcze bardziej niż zmiany w sposobie liczenia głosów. I apeluję, żebyście państwo, w imię przyzwoitości i szacunku dla obywateli, nie przyjmowali tego rozwiązania. Dziękuję. (Oklaski)

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję, Pani Senator.

Bardzo proszę, pan senator Smoktunowicz.

Senator Robert Smoktunowicz:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo!

Ja co prawda miałem nie mówić o systemie liczenia głosów, ale troszkę jestem sprowokowany wcześniejszymi wypowiedziami.

Kiedy powinniśmy mówić o systemie liczenia głosów, jeśli chodzi o ordynację wyborczą do parlamentu? Nie zgodzę tu z panią senator – jeśli już, to teraz. Można mieć tu różne zdania, ale na pewno nie za trzy lata, na pewno nie na chwilę przed przyszłymi wyborami, w atmosferze sondaży politycznych i przepychanek między partiami, ustalania, co będzie lepsze dla danej partii po tych trzech latach. Myślę, że im wcześniej te przepisy zaczną ostatecznie obowiązywać, im bardziej będą stabilne, tym lepiej ukształtują i scenę polityczną, i szacunek dla prawa. Sam jestem zwolennikiem systemu d'Hondta, jeśli chodzi o wybory parlamentarne. To rzeczywiście stabilizuje scenę polityczną. Mnie się w ogóle marzy, że może kiedyś będziemy mieli takie dwie duże partie, rząd i opozycję, i jakąś normalną scenę polityczną.

Mam natomiast duże wątpliwości, wysłuchując argumentów obu stron, co do tego systemu liczenia głosów w przypadku wyborów samorządowych. Otóż miałem zawsze wrażenie, że istotą samorządu jest udział środowisk osób lokalnych i, co za tym idzie, jakby odpartyjniienie tych wyborów. I tu rzeczywiście argument stabilności jest chyba nie do końca właściwy, bo w pewnym sensie zabija ideę samorządności. Słuchałem uważnie również argumentów pana posła Kalisza, przy czym one mnie zupełnie nie przekonują. Gdzie partie, a gdzie samorząd? Uważam, że tutaj powinniśmy dać jednak troszkę więcej miejsca, właśnie poprzez system liczenia głosów, ugrupowaniom lokalnym. Oczywiście to jest argument, że tu chodzi o głosy zdobyte w wyborach, a nie o siłę przed wyborami. Ale, Szanowni Państwo, nie oszukujmy się, nie tylko program, ale również dobra organizacja, liczba członków, finanse decydują o przebiegu kampanii i ostatecznej liczbie głosów. Tak więc tutaj zdecydowanie będę przyłączał się do propozycji, żeby wrócić do jednego systemu głosów.

Chciałem też przyłączyć się do tych ostrych głosów krytyki, dotyczących propozycji art. 5. Nie będę już przypominał, co było, a co miało być, bo wszyscy to już wiemy, ale ten artykuł jest po prostu żartem z prawa, jest żartem z konstytucji, jest żartem z podatników, obywateli i zasad demokratycznego państwa prawa. Tworzymy pewne rygory, pewne przepisy, których ktoś nie spełnia, a więc wtedy tworzymy jakieś superabolicje, wynikające z tych czy innych porozumień. Przecież to jest przerażające. Może wróćmy do tej samej filozofii tworzenia prawa przy okazji ustaw podatkowych – no, myślę, że wtedy chyba byłby to żart. Przypomnę może, jak kiedyś, jeszcze nie będąc se-

natorem, pozwoliłem sobie na dość złośliwe uwagi w felietonach, że dowodem na to, jak źle tworzy się prawo w Polsce, jest to, iż politycy nawet sami dla siebie nie potrafią stworzyć prawa. Proszę państwa, w wyborach prezydenckich w roku 2000 żaden z dwudziestu jeden komitetów nie spełnił wymogów ordynacji, mimo że uchwalali te przepisy ci sami ludzie, którzy później prowadzili kampanię. A więc chyba coś jest nie tak. Albo złagodźmy te przepisy, krytykowane również w czasie wyborów parlamentarnych jako nieżyłowe, niezrozumiałe, niespójne, albo bądźmy konsekwentni, wprowadźmy rzeczywiście pewne sankcje i potem się ich trzymajmy. Inaczej, tak jak już powiedziałem, jest to jakiś żart z prawa, jakaś fikcja.

Dlatego, mimo że wiem, iż taki wniosek już był, składam propozycję poprawki w postaci skreślenia art. 5. Dziękuję.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję bardzo, Panie Senatorze.

Czy ktoś z państwa senatorów chce jeszcze zabrać głos w dyskusji? Nie ma zgłoszeń.

Informuję, że lista mówców została wyczerpana.

Zgodnie z art. 52 ust. 2 Regulaminu Senatu zamynam dyskusję.

Z uwagi na fakt, że senatorowie podczas dyskusji zgłosili wnioski o charakterze legislacyjnym, zwracam się do przedstawiciela rządu z pytaniem, czy chce ustosunkować się do przedstawionych wniosków.

Pana ministra nie ma. Czy pan Kazimierz Czaplicki chciałby się ustosunkować?

(*Sekretarz Państwowej Komisji Wyborczej Kazimierz Czaplicki:* Nie, dziękuję.)

Dziękuję bardzo.

Zgodnie z art. 52 ust. 2 Regulaminu Senatu proszę Komisję Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej o ustosunkowanie się do przedstawionych w toku debaty nad tym punktem wniosków i o przygotowanie sprawozdania w tej sprawie.

Informuję, że głosowanie w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Ordynacja wyborcza do rad gmin, rad powiatów i sejmików województw oraz o zmianie niektórych innych ustaw zostanie przeprowadzone pod koniec posiedzenia Senatu w dniu dzisiejszym.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu drugiego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o utworzeniu Agencji Rynku Rolnego.

Przypominam, że rozpatrywana ustawa została uchwalona przez Sejm na dwudziestym szóstym posiedzeniu w dniu 17 lipca 2002 r. Do Senatu została przekazana 18 lipca 2002 r. Tego samego dnia marszałek Senatu, zgodnie z art. 68 ust. 1 Regulaminu Senatu, skierował ją do Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi. Komisja po rozpatrzeniu

(wicemarszałek J. Danielak)

ustawy przygotowała swoje sprawozdanie w tej sprawie.

Przypominam ponadto, że tekst ustawy został zawarty w druku nr 169, a sprawozdanie komisji w druku nr 169A.

Bardzo proszę sprawozdawcę Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi senatora Sławomira Izdebskiego o zabranie głosu i przedstawienie sprawozdania komisji w sprawie rozpatrywanej ustawy.

Senator Sławomir Izdebski:

Pani Marszałek! Państwo Senatorowie!

Cieszę się, że mam zaszczyt reprezentować dzisiaj Komisję Rolnictwa i Rozwoju Wsi. Debata komisji na temat ustawy o zmianie ustawy o utworzeniu Agencji Rynku Rolnego odbyła się w piątek 19 lipca.

Intencją rządu, który był projektodawcą tej ustawy, było umożliwienie przekazywania nadwyżek zapasów produktów rolnych i ich przetworów znajdujących się w dyspozycji Agencji Rynku Rolnego jednostkom sektora finansów publicznych oraz pomocy społecznej, będącym w trudnej sytuacji finansowej. Uznaliśmy też, że wprowadzenie w życie wymienionej ustawy umożliwi ograniczenie wydatków budżetu państwa na przechowanie zapasów i nadwyżek tych produktów żywnościowych oraz na dopłaty do ich eksportu.

W art. 1 zakłada się, że dotyczący tego program Rada Ministrów przyjmuje, uwzględniając sytuację na rynkach rolnych, stan zapasów i rezerw Agencji Rynku Rolnego, terminy przydatności do spożycia produktów rolnych i spożywczych, jak również konieczny nadzór nad ich rozdziałem, określając przede wszystkim zaopiniowany przez Radę Agencji Rynku Rolnego limit wartościowy i ilościowy artykułów rolnych i spożywczych możliwych do przekazania z zapasów agencji w danym roku budżetowym, jak również określając kryteria udzielania pomocy w formie bezpłatnej i za częściową odpłatnością, a także zasady oceny przez właściwych ministrów składanych wniosków.

Na posiedzeniu komisji proponowałem wniesienie poprawek, ale po opinii Biura Legislacyjnego okazało się, że wykraczałoby to poza nasze kompetencje, ponieważ te propozycje wykraczałyby poza materię nowelizowanej ustawy. A więc jako że regulacje zawarte w moich poprawkach mogą być wprowadzone w inny sposób, będę się starał o to, aby dokonać tego w drodze inicjatywy ustawodawczej.

Pomimo że na posiedzeniu komisji byłem przeciwny przyjęciu tej ustawy bez poprawek, teraz proponuję, aby ją przyjąć, zgodnie z zaleceniem komisji, bo oczywiście komisja przyjęła tę ustawę bez poprawek. Ja również będę głosował za przyjęciem tej ustawy bez poprawek. Dziękuję.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję bardzo, Panie Senatorze. Proszę jeszcze o pozostanie przy mównicy, bowiem zgodnie z art. 44 ust. 5 Regulaminu Senatu przed przystąpieniem do dyskusji senatorowie mogą zgłaszać z miejsca trwające nie dłużej niż minutę zapytania do senatora sprawozdawcy.

Czy ktoś z państwa senatorów pragnie takie pytanie skierować?

Bardzo proszę, pan senator Ryszard Sławiński.

Senator Ryszard Sławiński:

Dziękuję bardzo, Pani Marszałek.

Nie kwestionuję w żadnej mierze celu i intencji tej ustawy, bo przecież są one bardzo pozytywne, ale chciałbym zapytać pana senatora sprawozdawcę, czy komisja zastanawiała się nad tym, jak te darowizny – bo będziemy tu mieli do czynienia z bezpłatnym przekazywaniem komuś nadwyżek artykułów spożywczych, którym grozi przeterminowanie – będą księgowane. Bo Agencja Rynku Rolnego, skupując te artykuły, oczywiście za nie płaci. Budżet państwa za to płaci. A więc czy zastanawialiście się nad tym, jak to będzie księgowane? Jaki to będzie miało wyraz w postaci kosztów? Bo będzie to jakiś koszt. Dziękuję.

Senator Sławomir Izdebski:

Słuszne pytanie, Panie Senatorze. Przede wszystkim to nie rodzi żadnych skutków finansowych, ponieważ gdyby te zapasy, które Agencja Rynku Rolnego ewentualnie będzie przeznaczała na rynek wewnętrzny, a więc dla tych podmiotów z sektora finansów publicznych, miały być eksportowane, to agencja musiałaby dokonać dopłaty do eksportu. Bo oczywiście w innym razie te towary byłyby eksportowane, a w przypadku eksportu dokonuje się dopłat. A więc jeśli chodzi o tę ilość towarów, która pójdzie do tych podmiotów, to oczywiście zaoszczędzimy pewne środki, właśnie na dopłacie do eksportu. Poza tym wiadomo, że dzisiaj płacimy również za przechowywanie tych artykułów, a więc przekazanie ich także spowoduje oszczędności. Tak mniej więcej by to wyglądało.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję bardzo.

Pan senator Wielowieyski.

Senator Andrzej Wielowieyski:

Dziękuję, Pani Marszałek.

Kieruję pytanie do pana senatora sprawozdawcy, ale oczekuję również uzupełniających wyjaśnień na ten temat ze strony rządu. Jaka jest mia-

(senator A. Wielowieyski)

nowicie przewidywana w okresie rocznym skala tego odpłatnego, względnie z częściową odpłatnością, przekazania środków na pomoc społeczną czy ewentualnie przekazania ich jednostkom budżetowym?

I druga sprawa. Czy komisja badała przy tym problem budżetu? To znaczy, jak te przekazywane jednostkom budżetowym przez Agencję Rynku Rolnego walory, przekazywane środki, będą się miały do ustawy budżetowej i preliminarza budżetowego? Bo o tym w ogóle nie było mowy i ta sprawa jest zupełnie niejasna. Wygląda na to, że rodzi się nowa księgowość, zupełnie nowy, szczególnie środek specjalny. I czy komisja brała tu pod uwagę na przykład ustawę o finansach publicznych? Bo ona w art. 24 ust. 2 zakazuje tego rodzaju form, to znaczy mówi, że środki publiczne nie mogą być przeznaczane na finansowanie imiennie wskazanych wydatków. Środki publiczne są po prostu środkami publicznymi, a na szpital, więzienie czy na jednostkę wojskową można dać tylko to, co jest w budżecie. A więc czy ta sprawa była w ogóle omawiana?

Senator Sławomir Izdebski:

Ta ustawa wynika z intencji rządu, a ja generalnie byłem za wprowadzeniem do niej poprawek, myślę więc, że na to pytanie bardziej precyzyjnie odpowiedziałby pan minister.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję, Panie Senatorze.

Czy są dalsze pytania? Nie ma.

Dziękuję bardzo, Panie Senatorze.

(Senator Sławomir Izdebski: Dziękuję.)

Przypominam, że rozpatrywana ustawa była pilnym rządowym projektem ustawy. Do reprezentowania stanowiska rządu w toku prac parlamentarnych został upoważniony minister rolnictwa i rozwoju wsi.

Zgodnie z art. 50 Regulaminu Senatu pragnę zapytać obecnego na posiedzeniu przedstawiciela rządu, pana ministra Pilarczyka, czy chce zabrać głos i przedstawić stanowisko rządu w sprawie rozpatrywanej ustawy.

Bardzo proszę.

Sekretarz Stanu w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi Józef Pilarczyk:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo!

Chciałbym poinformować, że powodem przygotowania takiego projektu ustawy i skierowania go do Sejmu – a Sejm w tej chwili przekazał ten pro-

jekt do Senatu – była przede wszystkim tegoroczna sytuacja zapasów i rezerw Agencji Rynku Rolnego. Bo z powodu nadprodukcji i konieczności interwencji Agencji Rynku Rolnego w roku ubiegłym zaistniała potrzeba zagospodarowania zapasów przed zbliżającym się okresem kolejnych zbiorów. Zmuszeni byliśmy do podjęcia takiej decyzji, ażeby Agencja Rynku Rolnego mogła uwolnić nadmierne zapasy zbóż zalegające w magazynach i żeby mogła interweniować w kolejnych latach. Ponadto jest tak, że produkty przechowywane jako rezerwy lub zapasy operacyjne trzeba z racji ich terminu przydatności do spożycia zagospodarowywać, i to często w sposób, można powiedzieć, wymuszony, czyli za wszelką cenę. Działaniem temu służącym jest na przykład ogłaszanie przetargów na wyeksportowanie produktów po stosunkowo niskiej cenie. Te fakty zmusiły więc czy też zmobilizowały rząd do stworzenia innych możliwości zagospodarowywania zapasów Agencji Rynku Rolnego. Chodziło o to, by zaspokoić też potrzeby wewnętrzne kraju – by w sytuacji potrzeby pilnego zagospodarowania zapasów i rezerw Agencji Rynku Rolnego można było wesprzeć również działania niektórych jednostek sektora finansów publicznych oraz organizacji pozarządowych wykonujących zadania z zakresu pomocy społecznej. I taka właśnie była główna inspiracja przygotowania projektu ustawy. Projekt ten został przyjęty przez Sejm, a następnie przekazany do Senatu.

Po wysłuchaniu sprawozdania komisji mogę wyrazić zadowolenie z tego powodu, że jest akceptacja dla projektu tej ustawy.

Chciałbym również wyjaśnić, że koszty realizacji programów wynikających z zapisów ustawy zostaną zaksięgowane jako koszty operacyjne Agencji Rynku Rolnego. Będzie to przewidziane w budżecie. To, jaki to będzie koszt, będzie wynikać z kolejnych rocznych programów, a one, zgodnie z ustawą, mają uwzględniać stan zapasów i rezerw agencji oraz terminy przydatności produktów do spożycia. Tak więc trudno dzisiaj przewidywać, jaka to będzie skala. Niemniej jednak będzie to uwzględnione również w planie finansowym Agencji Rynku Rolnego. To tyle.

Nie wiem, czy były jeszcze jakieś pytania, na które powinienem odpowiedzieć. Pani Marszałek, chciałbym...

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Poczekamy i zobaczymy, czy takie pytania będą. Z chwilę zapytam o to państwa senatorów.

(Sekretarz Stanu w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi Józef Pilarczyk: Bo chciałbym...)

Zgodnie z art. 44 ust. 6 Regulaminu Senatu zwracam się do państwa senatorów z pytaniem: czy ktoś z państwa chce zadać panu ministrowi pytanie związane z omawianą ustawą?

(wicemarszałek J. Danielak)

Bardzo proszę, Panie Senatorze.

(Senator Kazimierz Pawełek: Dziękuję, Pani Marszałek.)

Pan senator Pawełek.

Senator Kazimierz Pawełek:

Ja mam następujące pytanie do pana ministra. Był pan uprzejmy użyć kilka razy określenia „produkty”, a więc chciałbym zapytać: jakiego rodzaju są to produkty – bo samo to określenie nic mi nie mówi – i czego jest najwięcej?

I drugie pytanie. Czy instytucje charytatywne, na przykład „Markot” Marka Kotańskiego, będą mogły skorzystać z tych nadwyżek? Dziękuję.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Bardzo proszę, Panie Ministrze.

**Sekretarz Stanu
w Ministerstwie Rolnictwa
i Rozwoju Wsi
Józef Pilarczyk:**

Wykaz produktów, które są przechowywane w ramach tak zwanych rezerw państwa, jest dość duży. Są to produkty spożywcze, głównie pochodzenia zwierzęcego: mięso wieprzowe, mięso wołowe, masło, smalec, konserwy, a także mąka, zboża. Takimi właśnie produktami można w tych programach dysponować i można przekazać je na te dwa cele określone w ustawie. A jeśli chodzi o kompletną i szczegółową listę tych produktów, to będący na sali prezes Agencji Rynku Rolnego, który wykonuje tę interwencję i odpowiada za rezerwy państwa, jest w stanie – jeżeli pani marszałek pozwoli – uzupełnić moją wypowiedź.

(Wicemarszałek Jolanta Danielak: Panie Senatorze, czy życzy pan sobie szczegółową listę?)

Senator Kazimierz Pawełek:

Chodziło mi o wyjaśnienie, jakiego rodzaju to będą produkty.

Zadałem również pytanie o to, czy z tych nadwyżek będzie mógł skorzystać „Markot” Marka Kotańskiego.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Bardzo proszę, Panie Ministrze.

**Sekretarz Stanu
w Ministerstwie Rolnictwa
i Rozwoju Wsi
Józef Pilarczyk:**

Z tego, co wiem, jest to organizacja porządkowa, wykonująca zadania z zakresu pomo-

cy społecznej. A więc w trybie określonym w programie zatwierdzonym przez Radę Ministrów oraz w trybie określonym przez prezesa Agencji Rynku Rolnego, w uzgodnieniu z ministrami właściwymi do spraw rynków rolnych i z ministrem finansów, ta organizacja będzie mogła z takiej pomocy skorzystać.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję bardzo.

Czy są jeszcze jakieś pytania? Nie ma.

A więc dziękuję, Panie Ministrze.

(Sekretarz Stanu w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi Józef Pilarczyk: Dziękuję bardzo.)

Otwieram dyskusję.

Z uwagi na fakt, że nie mamy żadnych zgłoszeń do dyskusji, nie będę przypominać formułki dotyczącej wystąpień...

(Senator Andrzej Wielowieyski: Pani Marszałek...)

Czy pan senator chce zabrać głos?

(Senator Andrzej Wielowieyski: Tak.)

Bardzo proszę.

Wobec tego przypominam o wymogach regulaminowych: o konieczności zapisywania się do głosu u senatora prowadzącego listę mówców i o obowiązku składania podpisanych wniosków o charakterze legislacyjnym do marszałka Senatu. Wnioski te muszą być zgłoszone do zamknięcia dyskusji nad daną ustawą, inne wnioski legislacyjne nie będą rozpatrywane przez komisję.

Bardzo proszę, pan senator Wielowieyski.

Senator Andrzej Wielowieyski:

Dziękuję bardzo.

Pani Marszałek! Wysoka Izbo!

To jest sprawa bardzo groźna i wyrażam ubolewanie, że Komisja Gospodarki i Finansów Publicznych nie rozważała tego projektu, dlatego że jest to, że tak powiem, dość mocne uderzenie w porządek budżetowy państwa. Idea ustawy jest słuszna. Jeżeli mamy nadwyżki i musimy je magazynować, a można przy tym pomóc pomocy społecznej, organizacjom społecznym, które tę pomoc społeczną realizują, to trzeba to wykonać i trzeba dać temu odpowiednie podstawy prawne. Tak że to nie powinno budzić zastrzeżeń. Ale to, co jest zapisane w art. 4b ust. 1 pkt 1 ustawy z 17 lipca, to znaczy przekazywanie takich czy innych produktów żywnościowych, półproduktów jednostkom budżetowym, szpitalom, jednostkom wojskowym, więzieniom itd., to jest przecież tworzenie nowego środka specjalnego poza budżetem, a to powoduje tylko dodatkowy zamęt i utrudnienie w realizacji i zapewnieniu przejrzystości finansów publicznych.

Jeżeli chcemy opróżnić magazyny, ponieważ stoimy wobec nowych wyzwań, że tak powiem, dobrych zbiorów, daj Boże, to przecież nawet teraz mo-

(senator A. Wielowieyski)

zna szpitalom, więzieniom czy innym jednostkom sprzedąć te zapasy po niższej cenie czy po niewielkiej cenie i też będzie to zgodne z porządkiem budżetowym. A przekazywanie, zwłaszcza nieodpłatne, to przecież jest dodatkowy budżet, to jest wyprowadzenie środków. Ja się pytałem o wysokość tego, pan minister odpowiedzi precyzyjnej nie dał i nie jest jasne, czy to będzie dotyczyć 500 milionów zł, czy 1 miliarda zł, a jak wiadomo, kilka dni temu przyjęliśmy dla agencji dodatkowy limit dwumiliardowy, więc mogą to być bardzo duże pieniądze, które mogą pomóc, ale równocześnie mogą zdecydowanie zaciemnić obraz i utrudnić ocenę funkcjonowania jednostek budżetowych.

Wiadomo, Wysoka Izbo, że na przykład w więziennictwie bardzo trudno się gospodaruje, a stawki żywnościowe są bardzo niskie. Wiadomo też, że wiele szpitali w dalszym ciągu nie może wyjść na prostą i nie może wyczyścić swoich finansów, nie może sobie dać rady z limitami budżetowymi, narasta zadłużenie szpitali. Są to sprawy bardzo poważne. Dobrze by było, żeby te jednostki lepiej gospodarowały i żeby lepiej wykonywały swoje zadania – na pewno. Ale tego nie można robić na takiej zasadzie, że urzędnicy w URM sporządzają jakieś zestawienie rozdziału środków. Dużych szpitali, powiedzmy, jest około stu kilkudziesięciu, i teraz nie wiadomo, które szpitale dostaną, a które nie. Nie wiadomo, które więzienia dostaną, a które nie. Oczywiście, odpowiedzialne są za to resorty, ale my nic o tym nie wiemy.

Wysoka Izbo, przedkładałam dwie poprawki. W jednej poprawce proponuję usunąć pkt 1 z ust. 1 w art. 4b, to znaczy usunąć zapis o jednostkach budżetowych, którym, podkreślam, w tym roku można też to przekazać po jakichś tam cenach niewielkich i do tego podstawy prawnej nie potrzeba. W przyszłości to musi być robione zgodnie z ustawą budżetową, musi być przewidziane w ustawie budżetowej.

I gdyby Wysoka Izba, nie daj Boże, nie przyjęła tej mojej poprawki, wówczas proponowałbym drugą poprawkę czy drugie usprawnienie, powiedzmy, funkcji kontrolnej parlamentu, co bardzo często stosowaliśmy w przypadku innych ustaw. Chodzi o to, żeby w przypadku tego pktu 1, to znaczy przekazywania produktów żywnościowych niektórym jednostkom sektora finansów publicznych, każdorazowa decyzja w tej sprawie była konsultowana przez rząd z sejmową Komisją Finansów Publicznych. Tak robiliśmy w przypadku, gdy trzeba było uzupełniać czy zmieniać budżet w ciągu roku. Wydaje mi się, że jest to minimum i to minimum kontroli parlamentarnej nad wydawaniem środków poza budżetem, co tutaj może występować, powinno być.

Pani Marszałek, już za chwilę przekażę poprawione poprawki.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję bardzo, Panie Senatorze.

Bardzo proszę o zabranie głosu panią senator Kurzępę.

Senator Irena Kurzępa:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo!

Ta propozycja zmiany ustawy o utworzeniu Agencji Rynku Rolnego wydaje się ze wszech miar zasadna, potrzebna i wręcz konieczna. Nie widziałabym tutaj zagrożeń, o których mówił w swoim wystąpieniu pan senator Andrzej Wielowieyski. Myślę, że jednostki wymienione w art. 4b pkt 2 to właśnie jednostki, które mogą skorzystać z istniejącej sytuacji, ze znacznych zapasów artykułów żywnościowych, które, o czym tutaj mówił pan minister, po pierwsze, tracą ważność, przydatność do spożycia, a po drugie, z ich magazynowaniem związane są ogromne koszty; z kolei gdyby chciał je wyeksportować, to prawdopodobnie koszty operacji byłyby także niewspółmiernie wyższe od uzyskanych kosztów z ich sprzedaży. W związku z tym przekazywanie za częściową odpłatnością czy wręcz nieodpłatnie jest zasadne.

W moim okręgu wyborczym organizowane są zbiórki artykułów żywnościowych dla szpitali, dla domów dziecka. Po prostu przez wsie przejeżdża samochód i mieszkańcy wynoszą produkty rolne, z których korzystają te placówki. Znam również sytuację wielu tego typu jednostek, to bardzo trudna sytuacja. Można by było środkami tak gospodarować, przy takim nasileniu produktów żywnościowych, żeby nie powodowało to dalszej trudnej sytuacji. Szpitale są zadłużone, i to bardzo.

Czy to będzie jakiś taki środek specjalny, który spowoduje małą przejrzystość? Nie sędzę. Te jednostki, o których mowa w art. 4b, to jednostki prowadzone w większości przez samorządy powiatowe, wojewódzkie, gminne czy centra pomocy rodzinie. A ta pomoc w naszym społeczeństwie jest w tej chwili bardzo potrzebna. Dlaczego więc nie skorzystać z nadarzającej się okazji? Myślę więc, że dostosowanie ustawy do aktualnej sytuacji społecznej naszych obywateli jest zasadne i życiowe. Dziękuję za uwagę.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję bardzo, Pani Senator.

Panie Senatorze Wielowieyski, czekam na poprawki.

Czy ktoś z państwa senatorów chce jeszcze zabrać głos w dyskusji? Nie ma zgłoszeń.

Dla porządku informuję, że przemówienie do protokołu złożył pan senator Tadeusz Bartos.*

* Przemówienie złożone do protokołu – w załączeniu.

(wicemarszałek J. Danielak)

Informuję, że lista mówców została wyczerpana.

Zgodnie z art. 52 ust. 2 Regulaminu Senatu zamykam dyskusję.

Z uwagi na fakt, że pan senator Wielowieyski złożył wnioski o charakterze legislacyjnym, zwracam się do pana ministra z pytaniem, czy chce ustosunkować się do przedstawionych wniosków, czy może zrobi to podczas spotkania komisyjnego, bo może podczas posiedzenia komisji.

(Sekretarz Stanu w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi Józef Pilarczyk: To może na posiedzeniu komisji.)

Dobrze, dziękuję.

W trakcie dyskusji złożono wnioski o charakterze legislacyjnym, a więc zgodnie z art. 52 ust. 2 Regulaminu Senatu proszę Komisję Rolnictwa i Rozwoju Wsi o ustosunkowanie się do przedstawionych w toku debaty nad tym punktem wniosków i przygotowanie sprawozdania w tej sprawie.

Informuję, że głosowanie w sprawie ustawy o zmianie ustawy o utworzeniu Agencji Rynku Rolnego zostanie przeprowadzone pod koniec posiedzenia Senatu.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu trzeciego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy.

Przypominam, że rozpatrywana ustawa została uchwalona przez Sejm na dwudziestym szóstym posiedzeniu w dniu 19 lipca 2002 r. Do Senatu została skierowana tego samego dnia, a marszałek Senatu w dniu 22 lipca, zgodnie z art. 68 ust. 1 Regulaminu Senatu, skierował ją do Komisji Polityki Społecznej i Zdrowia. Komisja po rozpatrzeniu ustawy przygotowała swoje sprawozdanie w tej sprawie.

Przypominam ponadto, że tekst ustawy zawarty jest w druku nr 181, a sprawozdanie komisji w druku nr 181A.

Proszę sprawozdawcę Komisji Polityki Społecznej i Zdrowia, panią senator Zdzisławę Janowską, o zabranie głosu i przedstawienie sprawozdania komisji w sprawie rozpatrywanej ustawy.

Bardzo proszę, Pani Senator.

Senator Zdzisława Janowska:

Pani Marszałek! Państwo Senatorowie!

Mam zaszczyt przedstawić w imieniu Komisji Polityki Społecznej i Zdrowia sprawozdanie z jej prac nad nowelizacją ustawy o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy.

Pragnę na wstępie wyjaśnić sens wprowadzonej nowelizacji i przekazać kilka zdań na temat

Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych.

Pragnę powiedzieć, że Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych jest funduszem celowym, którego źródła zasilania są następujące: przychody ze składki uiszczanej przez pracodawców; zwroty fakultatywnych pożyczek pracodawcom z tytułu przejściowych trudności finansowych i windykacja wypłaconych świadczeń z masy upadłości lub majątku likwidowanych podmiotów gospodarczych.

W roku 2001 fundusz doznał zapaści finansowej. Można powiedzieć, że było to związane z wypłatami w formie pożyczek upadającym przedsiębiorstwom górniczym. Niestety, nie nastąpiły zwroty z tego tytułu i pod koniec roku zobowiązania funduszu sięgały blisko 100 milionów zł.

Obecna sytuacja w kraju – upadające przedsiębiorstwa, konieczność wypłacenia zobowiązań wobec pracowników – zobowiązuje rząd do podjęcia zasadniczych kroków. Chodzi o to, ażeby fundusz mógł uzyskać płynność finansową. Staje się to możliwe tylko w przypadku następujących działań. Mianowicie fundusz musi zaciągać kredyty. Z nowelizacji ustawy wynikają trzy źródła gromadzenia środków funduszu. W nowelizacji ustawy proponuje się dodanie w art. 13 pktu 5a, w którym stwierdza się, że dochodami funduszu są dochody z tytułu zbycia przez Agencję Rozwoju Przemysłu akcji i udziałów objętych przez fundusz przed dniem 1 stycznia 2002 r. Chodzi o to, że fundusz otrzymał zwrot w postaci akcji przedsiębiorstw. Zobowiązano Agencję Rozwoju Przemysłu, żeby te akcje spieniężyła, co będzie stanowiło właśnie kolejny dochód funduszu. Wiemy dzisiaj, że będzie on sięgał około 40 milionów zł.

Następna możliwość wsparcia funduszu to kredyty. O tym mówi art. 13a ust. 1: dysponent funduszu może, za zgodą ministra właściwego do spraw finansów publicznych, zaciągać kredyty i pożyczki na zaspokajanie roszczeń pracowniczych. Dyskusja, która toczyła się na posiedzeniu komisji, zmierzała oczywiście do uzyskania odpowiedzi na pytanie, jakiego rodzaju kredyt musimy dzisiaj zaciągnąć. Z wypowiedzi ministra pracy, pana ministra Zdebskiego, wynikało, że niestety trzeba zaciągnąć kredyt w wysokości około 100 milionów zł. Na dzisiaj zobowiązania wynoszą 70 milionów zł. Miesięczne wpływy do budżetu z tytułu składki i zobowiązań sięgają 35 milionów zł. Z tytułu upadku stoczni musimy wypłacić około 70 milionów zł itd., itd. Można by to mnożyć i dodawać. Niemniej jednak kredyt wydaje się absolutnie niezbędny.

Trzecim źródłem wspomżenia funduszu jest uzupełnianie środków brakujących na pokrycie kosztów postępowania upadłościowego. Minister skarbu może udzielić funduszowi wsparcia finan-

(senator Z. Janowska)

sowego ze środków finansowych gromadzonych na wyodrębnionym rachunku środków specjalnych, pochodzących ze zbycia mienia przejętego po likwidacji lub upadłości przedsiębiorstw. W ubiegłym roku było to około 20 milionów zł. Na posiedzeniu komisji ta kwestia została wyjaśniona. Nie będzie to taka kwota jak w ubiegłym roku, może być niższa o około 10 milionów zł.

Komisja jednogłośnie poparła nowelizację ustawy i przyjęła bez żadnych poprawek istniejący tekst. Proszę Senat o przyjęcie nowelizacji ustawy bez poprawek. Dziękuję.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję bardzo, Pani Senator. Bardzo proszę jeszcze o pozostanie przy mównicy, bowiem zgodnie z art. 44 ust. 5 Regulaminu Senatu przed przystąpieniem do dyskusji senatorowie mogą zgłaszać z miejsca trwające nie dłużej niż minutę pytania do senatora sprawozdawcy.

Czy ktoś z państwa senatorów chce zadać takie pytanie?

Bardzo proszę, pan senator Kulak.

Senator Zbigniew Kulak:

Dziękuję bardzo, Pani Marszałek.

Pani Senator, to jest pytanie albo do pani, albo do przedstawiciela rządu. Chciałbym, żeby zostało jasno powiedziane i przypomniane na tej sali, jaka jest historia tego funduszu i z jakich składek rozpoczynał swój byt, a następnie kolejne nowelizacje wysokość tego obciążenia dla pracodawców zmieniały. Czy pani senator zna te dane, czy też to pytanie skierowalibyśmy do przedstawiciela rządu?

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Bardzo proszę, Pani Senator.

Senator Zdzisława Janowska:

Panie Senatorze, na tyle, na ile będę mogła, postaram się odpowiedzieć na pana pytanie. Otóż historia funduszu jest... Dopiero od dwóch lat składka jest obniżona. Ona jest, niestety, bardzo niska, czyli 0,08%. A jeszcze do 1995 r. była to składka w wysokości 0,5%. Jest to, powiedziałabym, niewspółmiernie krzywdzące w sytuacji, w jakiej się znaleźliśmy. Właśnie co najmniej od tego czasu jest coraz więcej upadających przedsiębiorstw. Składka, moim zdaniem, jest za niska i powinna być podniesiona. Do tamtego czasu fundusz gromadził środki. Była tak zwana re-

zerwa. Dziś nie ma rezerwy. Jest pełna zapas finansowa.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję bardzo.

Czy ktoś z państwa senatorów chce jeszcze zadać pytanie pani senator sprawozdawcy?

Dziękuję bardzo, Pani Senator.

Przypominam, że rozpatrywana ustawa była pilnym rządowym projektem ustawy. Do reprezentowania stanowiska rządu w toku prac parlamentarnych został upoważniony minister pracy i polityki społecznej.

Zgodnie z art. 50 Regulaminu Senatu pragnę zapytać obecnego na posiedzeniu przedstawiciela rządu – a jest nim podsekretarz stanu, pan Andrzej Zdebski, reprezentujący Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej – czy chce zabrać głos i przedstawić stanowisko rządu.

(Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Pracy i Polityki Społecznej Andrzej Zdebski: Dziękuję.)

Dziękuję bardzo.

Zgodnie z art. 44 ust. 6 Regulaminu Senatu pragnę zapytać, czy ktoś z państwa senatorów chce skierować swoje zapytanie do ministra w związku z omawianą ustawą.

Bardzo proszę, pan senator Szafraniec.

Senator Jan Szafraniec:

Panie Ministrze, mam kilka pytań. Mianowicie, czy są już mniej więcej znane potrzeby Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych dla Stoczni Szczecińskiej i zakładów, które z tą stoczną kooperują? I czy są jakieś zakłady, które już wystąpiły z roszczeniami do Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych? Czy rząd przewiduje, zna przewidywane upadłości? Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Bardzo proszę, Panie Ministrze.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Pracy i Polityki Społecznej Andrzej Zdebski:

Pani Marszałek! Wysoki Senacie!

Otóż jak miałem okazję już kilkakrotnie wyjaśniać – również na posiedzeniach komisji – w tej chwili, jeśli chodzi o stocznię w Szczecinie, w zasadzie jest tylko jedna grupa wniosków dotyczących tej stoczni, bo jak wiemy, jest siedem zakładów. Potrzeby mogą być różne, ponieważ zależą od tego, ile zakładów może znaleźć się w sytuacji, która spowodowałaby wypłaty z Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych,

(podsekretarz stanu A. Izdebski)

a więc głównie na podstawie art. 6 ustawy. W zależności od sytuacji oszacowaliśmy te potrzeby na kwotę od 70 milionów zł nawet do 140–150 milionów zł, bo – powtarzam – wszystko zależy od tego, jaki scenariusz, jeżeli chodzi o realizację zobowiązań z tytułu art. 6, będzie miał miejsce.

W tej chwili fundusz wypłaca należności stoczniovcom ze Stoczni Szczecińskiej. W zeszłym miesiącu została wypłacona pierwsza rata w wysokości 11 milionów zł, w tym miesiącu jest wypłacana druga rata i tak kolejno będą realizowane te wypłaty.

Jeżeli chodzi o upadłości i o to, jakie mogą być ich konsekwencje dla Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, to rząd prowadzi monitoring, ponadto taki monitoring jest również prowadzony przez sam Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych. Są to jednak tylko pewne prognozy, bo możemy zbierać informacje jedynie o tym, co może się zdarzyć na terenie poszczególnych województw, natomiast trudno nam przewidzieć, czy sytuacje, które mogą mieć miejsce, zaistnieją w rzeczywistości. Mamy również prowadzone na bieżąco listy zakładów, które zdaniem biur terenowych Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, mogłyby znaleźć się w sytuacji wymagającej wypłaty świadczeń. Te listy są na bieżąco korygowane, w zależności od tego, jak zmienia się sytuacja.

Mogę powiedzieć, że przewidujemy różne scenariusze. Może być tak, że ileś tam upadłości może nas kosztować w najbliższym czasie – trudno powiedzieć, co to znaczy „najbliższy czas”, ale chodzi o kilka najbliższych miesięcy – około 200 milionów zł. Dotyczy to również stoczni.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję, Panie Ministrze.

Czy ktoś z państwa senatorów chce skierować pytanie do pana ministra? Nie.

Otwieram dyskusję.

Przypominam o wymogach regulaminowych dotyczących czasu przemówienia senatorów, o konieczności zapisywania się do głosu u senatora prowadzącego listę mówców, a przede wszystkim o obowiązku składania podpisanych wniosków o charakterze legislacyjnym do marszałka Senatu. Wnioski te muszą być złożone na piśmie do zamknięcia dyskusji nad daną ustawą.

Przypominam, że komisja będzie rozpatrywać tylko te wnioski, które zostały złożone do zamknięcia dyskusji na piśmie do marszałka Senatu.

Bardzo proszę o zabranie głosu pana senatora Zbigniewa Dziemdziele. Przygotowuje się pani senator Janowska. Przepraszam, proszę pana senatora Zbigniewa Kulaka, a przygotowuje się pani senator Janowska.

Senator Zbigniew Kulak:

Dziękuję bardzo.

Najprawdopodobniej zaszła pomyłka podczas zapisywania do głosu. Zapisywałem się faktycznie, dlatego wydaje mi się to dosyć dziwne.

Pani Marszałek! Szanowni Państwo Senatorowie!

Przygotowując się do dzisiejszej debaty, sięgnąłem oczywiście najpierw do sejmowego druku nr 647, który zawiera uzasadnienie do dzisiejszej ustawy. W uzasadnieniu tym zaraz na wstępie bardzo wyraźnie podkreślono, że ta nowelizacja ma na celu wprowadzenie do ustawy regulacji umożliwiających pozyskiwanie dodatkowych wpływów przez Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych. Oczywiście zostało to przedstawione przez panią senator sprawozdawcę.

Senat przez dwanaście lat funkcjonowania także stworzył w pewnym sensie własną historię i właśnie chciałbym do niej sięgnąć. Historia ta akurat w przypadku tej konkretnej ustawy jest dosyć ciekawa, więc chciałbym wspomnieć o paru faktach.

Jak mówię, ustawa o Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych ma swoją specyficzną historię w Senacie. Trafiła tutaj na początku trzeciej kadencji, praktycznie jako jedna z pierwszych głęboko merytorycznych ustaw po wyborach w 1993 r., i wywołała niemałą sensację w naszej Izbie, dlatego że okazała się ewidentnym potknięciem ówczesnego Sejmu drugiej kadencji. Była po prostu niespójna wewnętrznie i w takiej wersji, w jakiej trafiła do naszej Izby, nigdy nie mogłaby wejść w życie. Poprzez wyłączenie z niej tych, którzy nie muszą płacić składek na Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, spowodowano bowiem, że w efekcie nie byłoby żadnych wpływów, bo każdy przedsiębiorca łapał się – jeżeli można tak powiedzieć – na jakiś punkt tej ustawy, w związku z czym wszyscy, przy radosnej interpretacji tej ustawy, mogli po prostu nie płacić składek na fundusz.

Oczywiście na etapie prac senackich zostało to wychwycone i czwórka senatorów złożyła poprawkę. Byłem jednym z nich, dlatego pamiętam o tej ustawie i o tych okolicznościach, bardzo emocjonalnych. Może przypomnę, dla utrwalenia jakiegoś śladu w naszych stenogramach, że pozostałymi wnioskodawcami byli pan senator Jerzy Cieślak, pan senator Paweł Jankiewicz i pani senator Zofia Kuratowska.

Ta ustawa trafiała potem do naszej Izby podczas trzeciej kadencji Senatu, o ile dobrze pamiętam, jeszcze kilkakrotnie, w celu obniżenia wysokości składki. Chodziło o to, że odkładały się pieniądze, wręcz jakby dochodziło do ich blokowania. W uzasadnieniu, w druku sejmowym, o którym wspominałem na wstępie, do obecnej ustawy, napisano zresztą, że jeszcze dwa lata temu fundusz utrzymywał na lokatach całkiem niemałe środki.

(senator Z. Kulak)

W 2001 r. doszło do ich zablokowania, do wyczerpania konta, wręcz powstał debet.

Były też takie sytuacje, jak nowelizacja z dnia 25 kwietnia 1996 r., również rozważana w naszej Izbie. Byłem sprawozdawcą tej ustawy. Wtedy z jednej strony zastanawiano się nad obniżeniem składki na fundusz, a z drugiej strony poszukiwano pretekstów, jeśli można tak powiedzieć, do wydatkowania z niego pieniędzy. Na przykład jedna z nowelizacji polegała na tym, że dołożono do ustawy dodatkowych świadczeniobiorców, może tak powiem. Chodziło wtedy konkretnie o opłacanie z tego funduszu świadczeń przysługujących emerytom i rencistom na podstawie układów zbiorowych pracy zawartych przed 1 stycznia 1987 r., jeżeli do ich realizacji są zobowiązani pracodawcy, którzy w wyniku zmian organizacyjno-prawnych przejęli obowiązek realizacji tych świadczeń wobec emerytów i rencistów niezatrudnionych przed ich przejściem na emeryturę lub rentę u takiego pracodawcy. A zatem czyniono po prostu pewne ruchy rozszerzające krąg osób, które mogły korzystać z funduszu.

Potem przyszedł rząd Jerzego Buzka, który spowodował taką sytuację, że dzisiaj w trybie pilnym musimy rozpatrywać tę ustawę i zastanawiać się, jak załatać dziurę budżetową w tym zakresie.

Chciałbym także powiedzieć, że w druku nr 647 znalazłem bardzo ciekawe zdanie o konsultacjach społecznych przeprowadzonych w związku z dzisiejszą nowelizacją, w ramach których pytano o opinię Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych, Komisję Krajową NSZZ „Solidarność”, Polską Konfederację Pracodawców Prywatnych, Konfederację Pracodawców Polskich, Związek Rzemiosła Polskiego oraz Business Centre Club. Organizacje te, z wyjątkiem Business Centre Club, poparły tę inicjatywę, a NSZZ „Solidarność” wyraził przekonanie o konieczności podwyższenia składki na Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych. A jeszcze raz chcę powtórzyć, że za poprzednich rządów koalicji SLD-PSL kilkakrotnie nowelizacjami obniżaliśmy tę składkę, bo był nadmiar środków.

Na zakończenie tego wystąpienia powiem więc krótko, że taki jest krajobraz pozostawiony przez rząd Jerzego Buzka. Dziękuję.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję bardzo, Panie Senatorze.
Bardzo proszę, pani senator Janowska.

Senator Zdzisława Janowska:

Pani Marszałek! Państwo Senatorowie!

Otóż chciałabym zabrać głos w debacie na temat szans i perspektyw Funduszu Gwarantowa-

nych Świadczeń Pracowniczych. Może zacznę od takiego zdania: oby jak najszybciej ten fundusz nie był potrzebny w takiej wysokości, oby wreszcie ruszyła gospodarka i oby przestały upadać przedsiębiorstwa! Niestety, na pewno nie jest to możliwe jeszcze w tym roku, może w następnym coś się zmieni.

Obecna sytuacja, w jakiej znalazł się fundusz, prowadzi do wielkich konfliktów i niepokojów społecznych. Nie może być tak, że pracownicy czekają na zaspokojenie swoich roszczeń – co im się przecież należy – przez kilka miesięcy. Oni po prostu nie mają za co żyć, wypłaty są odraczane z miesiąca na miesiąc, a zaległości sięgają dwóch, trzech, czterech miesięcy. W tej chwili zobowiązania funduszu sięgają blisko 70 milionów zł, co oznacza, że ludzie nie otrzymają należnych im roszczeń.

Zgadzam się, że kiedyś sytuacja w funduszu była lepsza. Można zastanawiać się, czy w odpowiednim momencie została zmniejszona składka, co akurat zbiegło się z pogorszeniem się sytuacji ekonomicznej w kraju. Obecnie składka na fundusz jest bardzo niewielka, wynosi 0,08% i daje wpływy do budżetu w wysokości 125 milionów zł.

Posłużę się teraz symulacją, którą przeprowadziłam na własny użytek. Faktycznie otrzymujemy każdego miesiąca około 35 milionów zł, z czego 10 milionów zł ze składki, a 25 milionów zł ze zwrotu pożyczek. Jeśli 35 milionów zł pomnożę przez sześć miesięcy, to otrzymam sumę 195 milionów zł, którą dostaniemy do końca roku. Nasze zobowiązania sięgają dzisiaj 70 milionów zł, czyli muszę to odjąć. Muszę też odjąć 70 milionów zł z tytułu wypłat dla stoczni, jak powiedział pan minister.

Czyli praktycznie tych pieniędzy nie mamy. Wzięcie kredytu w wysokości 100 milionów zł zaspokaja potrzeby w roku bieżącym, a jeśli przeprowadzimy kolejną symulację, na przyszły rok, dojdziemy do wniosku, że będą nam potrzebne coraz większe kredyty.

Są jeszcze pieniądze, które wpłyną do funduszu dzięki nowelizacji tej ustawy i które będą pochodziły ze sprzedaży mienia, likwidowanego majątku. Ale moje informacje upoważniają mnie do stwierdzenia, że wcale nie jest łatwo sprzedać likwidowany majątek, gdyż są z tym związane różnego rodzaju procedury, dlatego też nie będzie z tego tak dużo pieniędzy. W ubiegłym roku było to 20 milionów zł. Na moje pytanie, skierowane do przedstawicieli ministerstwa, uzyskałam odpowiedź, z której wynikało, że w tym roku będzie nie 20 milionów zł, lecz dużo mniej, może około 10 milionów zł.

Tak więc, proszę państwa, nie możemy się oszukiwać i mówić, że dzięki kredytom, dzięki sprzedaży akcji zadłużonych przedsiębiorstw, dzięki pieniądзом, które będą pochodziły z likwidowanego mienia, fundusz będzie wypłacalny, bo

(senator Z. Janowska)

on nie będzie wypłacalny. Stale będziemy mieć problemy i będzie rosło niezadowolenie ludzi.

Ponieważ na posiedzeniu komisji zapewniano nas, że prace nad nowelizacją ustawy dotyczącej funduszu będą trwały nadal, zwracam się z prośbą o rozwiązanie tego problemu, niestety w sposób następujący: podnosząc składkę na fundusz. Oponentom, którzy mówią, że w tej sytuacji będą powiększone koszty pracy, pragnę przedstawić następujące wyliczenie. Jeśli składka na fundusz wynosi 0,08%, co daje w sumie te 125 milionów zł, to na jednego pracownika przypada zaledwie 1 zł 65 gr, co przy zatrudnieniu tysiąca ludzi daje 1 tysiąc 650 zł. Nie jest to duża suma dla pracodawcy.

Składka musi być podwyższona, żeby fundusz odzyskał płynność, żeby był w jak najmniejszym stopniu uzależniony od kredytów. Przecież te kredyty trzeba spłacać. A z czego mają być spłacane? Zresztą i tak już zostały wypłacone i oprocentowane przez bank, w związku czym trzeba przewidzieć w budżecie na następny rok odpowiednie środki, żebyśmy w razie niemożliwości oddania pożyczek mieli przewidzianą rezerwę na spłatę tychże kredytów.

Sytuacja się zmienia, ponadto nie będzie to wielki koszt dla pracodawców, jeśli ta składka będzie wyższa. Z kontaktów z tymi, którzy mówią o konkretnych potrzebach, i z tego, co powiedział pan minister, wynika, że na ten rok będzie potrzeba 200 milionów zł. A bierze się tylko 100 milionów zł kredytu. Skąd się weźmie następne 100 milionów zł?

A zatem składka powinna być wyższa, co najmniej trzy razy wyższa, bo wtedy to będzie 4 zł na głowę, co też nie jest niczym niezwykle obciążającym pracodawcę. Uważam, że dzięki temu ta sytuacja w jakimś stopniu zostałaby rozwiązana. Oczywiście moim marzeniem jest, żeby fundusz nie musiał tak mocno wspomagać pracowników.

Na zakończenie pragnę powiedzieć, że popełniłam błąd, referując sprawozdanie Komisji Polityki Społecznej i Zdrowia. Powiedziałam, że jednogłośnie podjęliśmy decyzję, a tak nie było, bo 1 osoba wstrzymała się od głosu. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję bardzo. Pani Senator, czy mam się spodziewać poprawek?

(Senator Zdzisława Janowska: Nie.)

Dziękuję.

Informuję, że lista mówców została wyczerpana.

Zgodnie z art. 52 ust. 2 Regulaminu Senatu zamknięciem dyskusji.

Jednocześnie informuję, że głosowanie w sprawie ustawy o zmianie ustawy o ochronie roszczeń

pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy zostanie przeprowadzone pod koniec posiedzenia Senatu.

Dziękuję przedstawicielom rządu.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu czwartego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o elektronicznych instrumentach płatniczych.

Przypominam, że rozpatrywana ustawa została uchwalona przez Sejm na dwudziestym piątym posiedzeniu w dniu 5 lipca 2002 r. Tego samego dnia została skierowana do Senatu. Marszałek Senatu 9 lipca 2002 r., zgodnie z art. 68 ust. 1 Regulaminu Senatu, skierował ją do Komisji Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej oraz Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych. Komisje po rozpatrzeniu ustawy przygotowały wspólne sprawozdanie w tej sprawie.

Przypominam ponadto, że tekst ustawy zawarty jest w druku nr 163, a sprawozdanie komisji w druku nr 163A.

Proszę sprawozdawcę Komisji Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej oraz Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych senatora Tadeusza Wnuka o zabranie głosu i przedstawienie sprawozdania komisji w sprawie rozpatrywanej ustawy.

Senator Tadeusz Wnuk:

Szanowna Pani Marszałek! Szanowni Państwo Senatorowie!

Senackie komisje – Komisja Gospodarki i Finansów Publicznych oraz Komisja Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej – na wspólnym posiedzeniu w dniu 19 lipca dokonały oceny i zajęły stanowisko wobec uchwalonej przez Sejm ustawy o elektronicznych instrumentach płatniczych. Zostałem upoważniony do przedstawienia Wysokiej Izbie sprawozdania z obrad obu komisji.

Na wstępie celowo przypomnę, że zakres przedmiotowy ustawy jest bardzo rozległy i określa, po pierwsze, zasady wydawania i użytkowania elektronicznych instrumentów płatniczych, po drugie, prawa i obowiązki stron umów zawieranych w sprawie tego rodzaju instrumentów, i po trzecie, zasady tworzenia, organizacji, działalności, nadzoru i likwidacji instytucji pieniądza elektronicznego. Regulacje te podmiotowo obejmują wydawców, akceptantów i posiadaczy elektronicznych instrumentów płatniczych.

Potrzeba przyjęcia tak kompleksowego i szczegółowego zakresu ustawy wynika z kilku bardzo istotnych powodów. Pierwszym z nich jest po prostu prawie całkowity brak w obecnym polskim stanie prawnym regulacji funkcjonowania elektronicznych instrumentów płatniczych. Znowelizowana ustawa – Prawo bankowe ograniczyła się jedynie do określenia definicji karty płatniczej i pieniądza elektronicznego. Ten niewątpliwie

(senator T. Wnuk)

ułomny stan prawny ma miejsce w sytuacji bardzo dynamicznego, gwałtownego rozwoju w Polsce transakcji bezgotówkowych na odległość, dokonywanych elektronicznie.

Dane Związku Banków Polskich mówią, że obecnie w Polsce w użytkowaniu znajduje się blisko szesnaście milionów kart płatniczych i prawie siedem tysięcy bankomatów, co oznacza, że w porównaniu z 1999 r. nastąpiło podwojenie ich liczby. Tylko w drugim półroczu ubiegłego roku firmy zajmujące się obsługą kart płatniczych dokonały przy ich użyciu ponad pięćdziesięciu jeden milionów transakcji na łączną kwotę ponad 7 miliardów zł. Przykłady i doświadczenia krajów Europy Zachodniej wskazują, że także w Polsce nadal będzie miał miejsce proces intensywnego rozwoju szeroko rozumianej bankowości elektronicznej.

W ocenie obu komisji Senatu bardzo istotną wartością, walorem przedstawionej ustawy jest dostosowanie zawartych w niej regulacji prawnych i organizacyjnych do wymogów Unii Europejskiej. Zostało to dokonane w celu spełnienia zobowiązań przyjętych przez Polskę w stanowisku negocjacyjnym dotyczącym obszaru „Swobodny przepływ kapitału”. Standardy unijne dotyczące transakcji z użyciem elektronicznych instrumentów płatniczych są bowiem w pierwszej kolejności podporządkowane należytej, wszechstronnej ochronie klienta, konsumenta. Drugą cechą rozwiązań unijnych jest zaś stworzenie jednolitego rynku instrumentów płatniczych w takiej formie, która nie ogranicza ich rozwoju technologicznego, produktowego, a także zachowuje możliwość dostosowania się przez różne systemy prawne państw członkowskich.

Spośród wielu rozwiązań przyjętych w omawianej ustawie w celu dostosowania się do właśnie tych dwóch kluczowych regulacji unijnych warto wymienić zwłaszcza te, które nie mają miejsca w obecnej działalności instytucji finansowych, zwłaszcza banków. Myślę tutaj o obligatoryjności zawarcia umowy w formie pisemnej wraz z jednoznacznym zapewnieniem uregulowania spraw, które mogą stanowić zobowiązanie finansowe klienta, chodzi o prowizje, opłaty. Przypomnę, że ustawa ogranicza odpowiedzialność materialną użytkownika karty płatniczej w przypadku jej utraty tylko do kwoty 150 euro, a po zgłoszeniu tego faktu wydawcy karty odpowiedzialność posiadacza jest wyłączona.

Myślę, że bardzo istotną prawną ochroną klienta są ograniczenia dla wydawcy, dotyczące możliwości wypowiedzenia umowy, sprowadzające się tylko do ważnych powodów ustalonych wcześniej w umowie między obu stronami. Posiadacz może wypowiedzieć umowę w każdym czasie, bez podawania istotnych przyczyn. Wdrożenie tych i innych regulacji dotyczących należytej ochrony

klienta jako posiadacza elektronicznych instrumentów płatniczych wymagać będzie bardzo rozległych przygotowań organizacyjnych czynionych przez ich wydawców.

Obie komisje Senatu, oceniając przedstawioną ustawę, podzieliły więc pogląd Sejmu, że ustawa ta z tych właśnie powodów powinna wejść w życie po upływie dwunastu miesięcy od dnia ogłoszenia. Stanowi to spełnienie oczekiwań współuczestniczących bardzo aktywnie w przygotowaniu tej ustawy wielu podmiotów polskiego rynku finansowego, spośród których wymienię Narodowy Bank Polski, Związek Banków Polskich, banki komercyjne, spółdzielcze, organizacje telekomunikacyjne itd.

Podkreślam, proszę państwa, ten fakt nieprzypadkowo. Projekt tej ustawy był rozpatrywany w Sejmie poprzedniej kadencji, ale nie został przyjęty, ponieważ zakładał, że wydawcą kart płatniczych, pieniądza elektronicznego i agentem rozliczeniowym może być tylko bank lub współpracująca z nim firma. Spotkało się to wówczas z ostrym sprzeciwem wielu podmiotów krajowych, a także organizacji międzynarodowych. Obecna ustawa stwarza im takie możliwości, ale ich działalność obejmuje obligatoryjnym nadzorem Narodowego Banku Polskiego.

Wyłącznie ze względu na zobowiązania wynikające z procesu negocjacji w sprawie członkostwa Polski w Unii Europejskiej przedmiotowa ustawa wprowadza nową, nieznana na polskim rynku finansowym instytucję pieniądza elektronicznego. Przypomnę, że dotychczas wydawanie pieniądza elektronicznego było czynnością zarezerwowaną wyłącznie dla banków. Z tego względu ustawa nakłada na te instytucje tak samo rygorystyczne, ostrożne normy działalności jak te, które obecnie obowiązują banki, na przykład w przypadku adekwatności kapitałowej, ustalając, że minimalne fundusze własne tego rodzaju instytucji nie mogą być niższe niż 1 milion euro. Ponadto instytucje te będą poddane monitorowaniu, nadzorowi Komisji Nadzoru Bankowego. Także z ostrożności przyjęto, że przepisy ustawy dotyczące tej ustawy wejdą w życie dopiero w dniu uzyskania przez Polskę członkostwa w Unii Europejskiej.

Komisje Senatu, w imieniu których występuję, wniosły do ustawy sejmowej poprawki przedstawione Wysokiej Izbie w druku sprawozdawczym nr 163A. Kierownictwo Ministerstwa Finansów uznało merytoryczną zasadność tych poprawek. Proszę więc pozwolić, że nie będę ich szerzej omawiał, z wyjątkiem poprawki dotyczącej skreślenia art. 70 ustawy. Komisje uznały ten przepis za zbędny, ponieważ zasady postępowania w procesie karnym zarówno pokrzywdzonych, jak i sprawców określają w sposób wystarczający przepisy procedury karnej i nie zachodzi potrzeba ich uzupełnienia.

(senator T. Wnuk)

Pani Marszałek, Państwo Senatorowie, w imieniu obu komisji rekomenduję Wysokiej Izbie przyjęcie przedstawionej ustawy, wraz z zaproponowanymi poprawkami. Dziękuję za uwagę.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję bardzo, Panie Senatorze.

Proszę o pozostanie jeszcze na miejscu, bo zgodnie z art. 44 ust. 5 Regulaminu Senatu przed przystąpieniem do dyskusji senatorowie mogą zgłaszać z miejsca trwające nie dłużej niż minutę zapytania do senatora sprawozdawcy.

Czy ktoś z państwa senatorów chce skierować takie zapytanie? Nie ma zgłoszeń.

Dziękuję serdecznie.

Przypominam, że rozpatrywana ustawa była rządowym projektem ustawy. Do reprezentowania stanowiska rządu w toku prac parlamentarnych został upoważniony minister finansów.

Zgodnie z art. 50 Regulaminu Senatu pragnę zapytać obecnego na posiedzeniu przedstawiciela rządu, a jest nim podsekretarz stanu w Ministerstwie Finansów Jan Czekaj, czy chce zabrać głos i przedstawić stanowisko rządu w sprawie rozpatrywanej ustawy.

(Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Jan Czekaj: Tak.)

Bardzo proszę.

(Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Jan Czekaj: Czy można stąd?)

Proszę tutaj, do mównicy.

(Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Jan Czekaj: Dobrze.)

Wysoka Izba z przyjemnością popatrzy na ministra.

**Podsekretarz Stanu
w Ministerstwie Finansów
Jan Czekaj:**

Dziękuję bardzo.

Pani Marszałek! Wysoki Senacie!

Ministerstwo Finansów, rząd, generalnie rzecz biorąc, zgadza się z poprawkami, które zostały zaproponowane przez Senat. Nie będę w tej chwili omawiał istoty ustawy, dlatego że została ona w sposób znakomity przedstawiona przez senatora sprawozdawcę.

Mamy wszelako jedną uwagę. Proponujemy, aby ponownie rozważyć możliwość utrzymania art. 70. Otóż – naszym zdaniem – utrzymanie art. 70 byłoby korzystne, gdyż, po pierwsze, zwiększa on ochronę konsumenta, po drugie, nie jest sprzeczny z obowiązującymi przepisami prawa, ponieważ prawo karne zna również instytucje pełnomocnika czy przedstawiciela w takich procesach, po trzecie wreszcie, zapis art. 70 ustawy został sformułowany po długotrwałych rozmowach pomiędzy Komendą Główną Policji a Mini-

sterstwem Sprawiedliwości. W związku z tym, biorąc pod uwagę to, co powiedziałem wcześniej, proponowalibyśmy, sugerowalibyśmy Wysokiej Izbie ponowne rozpatrzenie możliwości utrzymania art. 70 w brzmieniu zaproponowanym przez rząd. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję bardzo, Panie Ministrze. Proszę o pozostanie jeszcze przy mównicy.

Zgodnie z art. 44 ust. 6 Regulaminu Senatu zwracam się do państwa senatorów z pytaniem, czy chcą państwo skierować do pana ministra zapytania związane z tą ustawą. Nie ma takich pytań. Przepraszam, są.

Bardzo proszę, pan senator Mieczysław Janowski.

Senator Mieczysław Janowski:

Dziękuję bardzo, Pani Marszałek.

Panie Ministrze, ja mam takie drobne pytanie dotyczące art. 16 i art. 17. Jest w nich mowa o wydawcy i posiadaczu. Właścicielem wydanej karty płatniczej jest instytucja wydająca, a posiadaczem jest osoba, która ma tę kartę. W języku potocznym ten, kto posiada, jest równocześnie właścicielem. Jak państwo to tutaj rozróżniacie? Czy pan mógłby to skomentować? Dziękuję bardzo.

**Podsekretarz Stanu
w Ministerstwie Finansów
Jan Czekaj:**

Ja nie jestem prawnikiem i być może nie będę w stanie wyjaśnić subtelnej różnicy pomiędzy posiadaczem i właścicielem, ale odpowiem tak, jak w tej chwili mogę. Pojęcie „właściciel” jest jednoznacznie zdefiniowane, a posiadaczem jest osoba, która w danej chwili dysponuje rzeczą, czyli możemy na przykład korzystać z czyjegoś samochodu, być jego użytkownikiem, ale nie stanowi on naszej własności. Tak jak powiedziałem, nie jestem prawnikiem i nie chciałbym dawać wykładni prawnej tych dwóch pojęć „właściciel” i „posiadacz”, ale tak je rozumiem. Prawdopodobnie analogia, której użyłem, nie jest w 100% adekwatna do sytuacji, ale wydaje mi się, że mniej więcej w tych kategoriach można by to było wyjaśniać. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Bardzo proszę, pani senator Kurzępa.

Senator Irena Kurzępa:

Panie Ministrze, nasuwa mi się takie, nie wiem, czy zasadne, pytanie: czy w takim razie ten, kto wszedł w posiadanie takiego instrumentu płatniczego w ten sposób, że go ukradł czy znalazł, także jest posiadaczem? No, bo w tym kontekście chyba tak.

**Podsekretarz Stanu
w Ministerstwie Finansów
Jan Czekaj:**

No nie, nie sędzę, żeby można było to w ten sposób interpretować. Elektroniczne środki płatnicze, karty kredytowe są dokumentami o charakterze imiennym, w związku z czym ich posiadaczem jest osoba, której imię na nich widnieje. Co innego, gdyby to był dokument na okaziciela. Mamy na przykład papiery wartościowe na okaziciela i papiery wartościowe imienne. Posiadacz takiego papieru wartościowego na okaziciela jest jego domniemanym właścicielem, choć oczywiście można zakwestionować tę własność, w określony sposób udowadniając, że został on skradziony lub że doszło, powiedzmy, do jakiegoś fałszerstwa. Tak więc myślę, że jeżeli weźmiemy pod uwagę chociażby to, że elektroniczne środki płatnicze, karty kredytowe są dokumentami imiennymi, to jasne będzie, że nie może posługiwać się nimi jakaś inna osoba. Jeżeli coś jest skradzione i jeśli jesteśmy w stanie udowodnić przestępstwo, to tego typu posiadanie chyba z samej natury rzeczy jest posiadaniem niezgodnym z prawem.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję bardzo, Panie Ministrze.

(*Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Jan Czekaj:* Dziękuję.)

Otwieram dyskusję.

Ze względu na fakt, że na listę mówców nikt się nie wpisał, zwracam się do państwa senatorów z pytaniem, czy ktoś, mimo niewpisania się na listę, chce zabrać głos. Nie ma takich osób.

Wobec tego, zgodnie z art. 52 ust. 2 Regulaminu Senatu, zamykam dyskusję.

Informuję, że głosowanie w sprawie ustawy o elektronicznych instrumentach płatniczych zostanie przeprowadzone pod koniec posiedzenia Senatu.

Dziękuję bardzo przedstawicielom rządu.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu piątego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o ratyfikacji Poprawki do Konwencji bazylejskiej o kontroli transgranicznego przemieszczania i usuwania odpadów niebezpiecznych.

Przypominam, że rozpatrywana ustawa została uchwalona przez Sejm na dwudziestym piątym posiedzeniu w dniu 5 lipca 2002 r. Do Senatu została przekazana w dniu 5 lipca 2002 r. Marszałek Senatu w dniu 9 lipca 2002 r., zgodnie z art. 68 ust. 1 Regulaminu Senatu, skierował ją do Komisji Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej oraz Komisji Ochrony Środowiska. Komisje po rozpatrzeniu ustawy przygotowały swoje sprawozdania w tej sprawie.

Przypominam ponadto, że tekst ustawy zawarty jest w druku nr 165, a sprawozdania komisji w drukach nr 165A i 165B.

Proszę sprawozdawcę Komisji Ochrony Środowiska senatora Mieczysława Janowskiego o zabranie głosu i przedstawienie sprawozdania komisji w sprawie rozpatrywanej ustawy.

Bardzo proszę, Panie Senatorze.

Senator Mieczysław Janowski:

Dziękuję bardzo.

Pani Marszałek! Państwo Senatorowie! Panie Ministrze!

Mam zaszczyt w imieniu Komisji Ochrony Środowiska przedstawić Wysokiemu Senatowi sprawozdanie w sprawie uchwalonej przez Sejm 5 lipca bieżącego roku ustawy o ratyfikacji Poprawki do Konwencji bazylejskiej o kontroli transgranicznego przemieszczania i usuwania odpadów niebezpiecznych. Komisja Ochrony Środowiska Senatu Rzeczypospolitej rozpatrywała tę ustawę 9 lipca bieżącego roku, przepraszam, 17 lipca bieżącego roku i po długiej dyskusji podjęła uchwałę, w której proponuje Wysokiemu Senatowi przyjęcie tej ustawy bez poprawek.

Jeśli pani marszałek pozwoli, to w kilku zdaniach odniosę się do materii ustawy. Upoważnia ona prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej do ratyfikacji przyjętej zgodnie z decyzją stron Konwencji bazylejskiej z dnia 22 września 1995 r. poprawki do tej konwencji o kontroli transgranicznego przemieszczania i usuwania odpadów niebezpiecznych. Ustawa weszłaby w życie czternaście dni po jej ogłoszeniu.

Poprawka wprowadza zakaz przemieszczania odpadów z krajów rozwiniętych, dysponujących technologiami o zaawansowanym stopniu odzysku lub usuwania odpadów niebezpiecznych, do krajów, które się rozwijają i które z reguły nie są w stanie tych odpadów zagospodarować. Decyzje podjęte przez strony konwencji we wrześniu 1995 r. należy widzieć jako bardzo pozytywne. Zgodnie z tą poprawką kraje rozwinięte powinny wstrzymać eksport niebezpiecznych odpadów przeznaczonych do usuwania w procesach, które nie dają możliwości odzysku czy regeneracji, do tych krajów, które są ubogie, które dopiero się rozwijają. W praktyce zakaz ten obowiązuje kraje należące do Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju, OECD.

Dodatkowo od końca 1997 r. kraje rozwinięte miały także zakazać eksportu odpadów niebezpiecznych w celu odzysku do krajów rozwijających się. W sprawie tej decyzji wszystkie strony konwencji osiągnęły konsensus. Będzie ona zatem włączona do tej konwencji jako art. 4a. Ale stanie się tak dopiero wtedy, gdy państwa strony w liczbie co najmniej 3/4 uczestników sygnatariuszy konwencji dokonają tej ratyfikacji. Z informacji, które mam, wynika, że dotychczas tę po-

(senator M. Janowski)

prawkę ratyfikowało dwadzieścia siedem krajów. Są wśród nich również kraje Europy Środkowo-wschodniej. Aby poprawka mogła wejść w życie, powinny ją ratyfikować co najmniej sześćdziesiąt dwa państwa.

Jeżeli spojrzymy na tę poprawkę, to okaże się, że jest ona zgodna z obecnie obowiązującą w Polsce ustawą o odpadach z dnia 27 września 2001 r. i w tym zakresie jest zachowana spójność naszego prawa z ustawodawstwem Unii Europejskiej. W kontekście analiz przeprowadzonych w naszej komisji należy również stwierdzić, że wejście w życie ustawy o ratyfikacji tej poprawki nie powinno spowodować znaczących skutków finansowych dla budżetu państwa. Taką opinię przekazali nam przedstawiciele rządu. Stwierdzono także, iż poprawka ta jest zgodna z ustawodawstwem unijnym. Oświadczenie w tej sprawie złożyła pani minister Danuta Hübner.

W kontekście przedstawionych rozważań wnoszę, aby Wysoki Senat przyjął tę ustawę bez poprawek. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję bardzo, Panie Senatorze.

Proszę sprawozdawcę Komisji Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej, pana senatora Bogdana Podgórskiego, o zabranie głosu i przedstawienie sprawozdania komisji w sprawie rozpatrywanej ustawy.

Senator Bogdan Podgórski:

Pani Marszałek! Państwo Senatorowie!

Ponieważ mój przedmówca, pan senator Janowski, powiedział już wszystko na temat tej ustawy, chciałbym odnieść się tylko do jednej kwestii, a mianowicie do opinii o zgodności ustawy o ratyfikacji Poprawki do Konwencji bazylejskiej o kontroli transgranicznego przemieszczania i usuwania odpadów niebezpiecznych z prawem Unii Europejskiej, podpisanej przez sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej, minister Danutę Hübner, w której stwierdzono co następuje: ratyfikacja Poprawki do Konwencji bazylejskiej o kontroli transgranicznego przemieszczania i usuwania odpadów niebezpiecznych stanowi wypełnienie przez Polskę zobowiązań międzynarodowych, a także zobowiązań akcesyjnych. Unia Europejska jest stroną konwencji na mocy decyzji nr 97/640 z 22 września 1997 r. Dokonała ona już ratyfikacji przedmiotowej poprawki, a poszczególne państwa członkowskie ją implementowały. Ratyfikacja poprawki przez Polskę przyczyni się zatem do realizacji obowiązku zbliżenia ustawodawstwa polskiego do *acquis communautaire* Unii Europejskiej.

Omawiana ustawa została rozpatrzona na posiedzeniu Komisji Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej 19 lipca 2002 r.

Wysoki Senacie, w imieniu komisji wnoszę o przyjęcie tej ustawy bez poprawek. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję bardzo, Panie Senatorze. Proszę jeszcze o pozostanie na miejscu, bowiem zgodnie z art. 44 ust. 5 Regulaminu Senatu przed przystąpieniem do dyskusji senatorowie mogą zgłaszać z miejsca trwające nie dłużej niż minutę zapytania do senatorów sprawozdawców.

Czy ktoś z państwa senatorów pragnie zadać takie pytanie? Nie.

Dziękuję bardzo.

(Senator Bogdan Podgórski: Dziękuję.)

Przypominam, że rozpatrywana ustawa była rządowym projektem ustawy. Do reprezentowania stanowiska rządu w toku prac parlamentarnych zostali upoważnieni minister spraw zagranicznych oraz minister środowiska.

Zgodnie z art. 50 Regulaminu Senatu pragnę zapytać obecnego na posiedzeniu przedstawiciela rządu, czy chce zabrać głos i przedstawić stanowisko rządu w sprawie rozpatrywanej ustawy. Jest z nami podsekretarz stanu w Ministerstwie Spraw Zagranicznych, pan Sławomir Dąbrowa.

Panie Ministrze, czy chce pan zabrać głos?

(Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Spraw Zagranicznych Sławomir Dąbrowa: Nie, dziękuję.)

Dziękuję bardzo.

Zgodnie z art. 44 ust. 6 Regulaminu Senatu pragnę zapytać państwa senatorów, czy chcą skierować zapytania adresowane do przedstawiciela rządu, dotyczące ustawy.

Bardzo proszę, pani senator Genowefa Grabowska.

Senator Genowefa Grabowska:

Dziękuję, Pani Marszałek.

Chciałabym skierować swoje pytanie do ministra środowiska. Jest ono związane się z treścią poprawki, czyli z art. 4a, który nakłada na Polskę – w momencie przyjęcia tej poprawki, a to za chwilę nastąpi – obowiązek wprowadzenia zakazu wszelkiego rodzaju transgranicznych przemieszczeń odpadów niebezpiecznych przeznaczonych do dalszych operacji itd. Rozumiemy, że skuteczność tego przepisu zależy nie tylko od wprowadzenia zakazu do konwencji, ale także od respektowania tego zakazu, co ma znaczenie zwłaszcza przy analogicznych przepisach związanych z naszym wejściem do Unii Europejskiej, czyli *acquis communautaire*. Dlatego chciałabym zapytać pana ministra, jakie konkretne działania będą towarzyszyły wprowadzeniu zakazu, który jest zawarty w tymże artykule. Dziękuję.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję bardzo.

Przepraszam, że nie przywitałam ministra środowiska, ale nie odnotowano pana obecności. Proszę państwa, jest z nami pan Krzysztof Zaręba. Proszę, Panie Ministrze.

**Główny Inspektor
Ochrony Środowiska
Krzysztof Zaręba:**

Pani Marszałek! Państwo Senatorowie!

Chciałbym powiedzieć, że te sprawy są regulowane w jednorazowych, wydawanych, że tak powiem, na określony wniosek zezwoleniach.

Cały międzynarodowy ruch transgraniczny odpadów niebezpiecznych odbywa się pod dosyć ścisłą kontrolą wszystkich organów ochrony środowiska w państwach unijnych i w państwach OECD. W związku z tym, jeżeli ktokolwiek chce wywieźć od nas bądź wprowadzić na nasz teren lub tranzytowo przeprowadzić przez Polskę jakikolwiek transport odpadów niebezpiecznych, musi uzyskać zezwolenie, i to zezwolenie wszystkich stron. Tak więc jest to dosyć ścisła kontrola.

Chciałbym zapewnić, że zarówno pod moimi rządami, jako głównego inspektora ochrony środowiska – pani marszałek za bardzo mnie awansowała, bo aż na ministra, ale myślę, że minister Żelichowski mi wybaczy to wystąpienie tutaj w takim, że tak powiem, drobnym podwyższeniu – jak i pod rządami mojego poprzednika, nigdy nie zdarzył się przywóz do Polski odpadów niebezpiecznych. Od nas zaś wywozimy odpady niebezpieczne, przede wszystkim do spalania w instalacjach niemieckich, holenderskich i francuskich. Cały ten proces jest rejestrowany, my rozliczamy się z tego, te rzeczy są monitorowane nie tylko w kraju, ale także w Unii. Tak więc jest to proces pod bardzo, bardzo ścisłą kontrolą.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję bardzo.

Czy ta odpowiedź satysfakcjonuje panią senator?

Senator Genowefa Grabowska:

Znam ten mechanizm, o którym poinformował nas pan główny inspektor. Chodziło mi raczej o praktykę, o to, czy są służby, które w terenie są w stanie zidentyfikować te odpady, bo słyszymy – prasa nas ciągle epatuje takimi informacjami – że znów znaleziono kolejną dostawę, kiedy to pod szyldem farb, rozpuszczalników znajdowały się niebezpieczne substancje. Dlatego pytałam, czy przyjęcie tej poprawki zmieni cokolwiek w praktycznym realizowaniu ochrony terytorium pol-

skiego przed napływem tego typu substancji, czy też będzie tak, jak do tej pory. Dziękuję.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Bardzo proszę.

**Główny Inspektor
Ochrony Środowiska
Krzysztof Zaręba:**

Pani Senator, to jest inny problem niż ten, który wynika z poprawki. To jest problem szczelności granic i tego, czy służby wewnętrzne działają na tyle sprawnie, by wszystko zidentyfikować.

Nie jesteśmy w tej chwili w takiej sytuacji, żebyśmy mogli powiedzieć, że stuprocentowo wykrywamy wszystkie takie sprawy. Chcę jednak powiedzieć, że nasze służby są dosyć sprawne. Inspekcyjne służby ochrony środowiska liczą około dwóch i pół tysiąca ludzi, mamy szesnastu wojewódzkich inspektorów i trzydzieści trzy delegatury wojewódzkie, czyli generalnie nasze służby funkcjonują w sieci starych województw, wystarczającej, by dosyć szczelnie pokryć kraj. W przeszłości, kiedy mniej zwracano na to uwagę i kiedy dopuszczano do importu odpadów niebezpiecznych, szczególnie chemikaliów, kiedy wprowadzano mieszaninę odpadów chemicznych jako chemiczne środki do produkcji farb, rozpuszczalników i innych rzeczy tego typu, takie sytuacje się zdarzały. My takie sprawy wykrywamy.

Chciałbym również powiedzieć, że prowadzimy dosyć ścisłą rejestrację i likwidację mogielników, czyli tych miejsc, gdzie w przeszłości gromadziło się niebezpieczne środki chemiczne. Ale choć zlikwidowaliśmy w ostatnim okresie trzydzieści sześć mogielników, zostało zidentyfikowanych bodaj szesnaście nowych. Widać więc, że są to niestety sprawy dynamiczne, płynne. Nie mogę z tego miejsca powiedzieć, że wszystko mamy idealnie rozpoznane. Jest jednak prawdą, że ta poprawka porządkuje pewne rzeczy, uszczelnia i uczula, a także niejako zobowiązuje nas do tego, ażebyśmy w większym stopniu razem ze służbami celnymi i granicznymi pilnowali tych rzeczy. W przyszłym roku będziemy to w sposób szczególny kontrolować razem z nowo utworzoną w tym roku Inspekcją Transportu Drogowego – taka inspekcja jest w tej chwili tworzona. Planujemy, że w przyszłym roku wspólnie z tą inspekcją będziemy kontrolować transporty drogowe z niebezpiecznymi ładunkami w sposób bardziej dokładny, aniżeli się to do tej pory odbywało. Tyle mogę na ten temat powiedzieć.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Czy pani senator jest już usatysfakcjonowana?
(Senator Genowefa Grabowska: Tak, dziękuję za odpowiedź.)

(wicemarszałek J. Danielak)

Dziękuję bardzo za odpowiedź.

(Główny Inspektor Ochrony Środowiska Krzysztof Zaręba: Dziękuję bardzo.)

Dziękuję bardzo.

Czy są jeszcze pytania ze strony państwa senatorów? Nie ma.

Otwieram dyskusję.

Przypominam o wymogach regulaminowych dotyczących czasu przemówienia senatorów, o konieczności zapisywania się do głosu u senatora prowadzącego listę mówców, a przede wszystkim o obowiązku składania podpisanych wniosków o charakterze legislacyjnym do marszałka Senatu. Wnioski te muszą być złożone na piśmie do zamknięcia dyskusji nad daną ustawą.

Przypominam też, że połączone komisje będą rozpatrywać tylko te wnioski, które zostały złożone do zamknięcia dyskusji na piśmie do marszałka Senatu.

Proszę o zabranie głosu pana senatora Januarego Bienia.

Senator January Bień:

Pani Marszałek! Państwo Senatorowie!

Konwencja bazylejska o kontroli transgranicznego przemieszczania i usuwania odpadów niebezpiecznych dotyczy w szczególności ryzyka szkód dla zdrowia ludzkiego i środowiska powodowanych przez odpady niebezpieczne, co zostało podkreślone w preambule. Podkreśla się tam także, że skutecznym sposobem ochrony zdrowia i środowiska przed niebezpieczeństwami jest redukcja wytwarzania odpadów do minimum, zarówno w kategoriach ilościowych, jak i biorąc pod uwagę potencjalne zagrożenia. Dlatego też tak dużą wagę przywiązywano do uchwalania naszej ustawy o odpadach z 27 kwietnia 2001 r., która wyraźnie formułuje zadania i obowiązki dotyczące polityki gospodarowania odpadami, w szczególności obowiązki władz regionalnych i samorządowych, przy opracowywaniu planów gospodarki odpadami, w tym także, a może przede wszystkim odpadami niebezpiecznymi. Stanowi to wypełnienie zobowiązań międzynarodowych oraz dostosowuje nasze prawo do prawa unijnego, ponieważ przywołana przeze mnie ustawa o odpadach z kwietnia ubiegłego roku musi być uzupełniona normami zgodnymi z zasadami obrotu odpadami niebezpiecznymi w zakresie międzynarodowym.

W świetle art. 66 ustawy o odpadach wywóz odpadów niebezpiecznych za granicę jest dopuszczalny za zezwoleniem głównego inspektora ochrony środowiska. Dopuszczenie przez ustawę możliwości wywozu odpadów niebezpiecznych za granicę czyni ją w tym zakresie niezgodną z postanowieniem poprawki, jeśli oczywiście będzie ona uchwalona. Dlatego też ratyfi-

kacja poprawki spowoduje konieczność nowelizacji ustawy, czyli czeka nas następna nowelizacja, a z nią konieczność takiego postępowania w zakresie odpadów niebezpiecznych, by było ono bezpieczne dla środowiska. Z tego względu celowe wydaje się rozważenie przeniesienia z ustawy do rozporządzenia ministra właściwego do spraw środowiska części uregulowań znajdujących się w załącznikach dotyczących warunków uznania odpadów za niebezpieczne. Umieszczenie tych spraw w rozporządzeniach, jak ma to miejsce w prawodawstwie Unii Europejskiej, na pewno spowoduje, iż rządziej będzie konieczna nowelizacja ustawy. Wejście w życie tej poprawki spowoduje, że także nasz kraj nie będzie zagrożony przywozem odpadów niebezpiecznych.

Chciałbym jeszcze raz zwrócić uwagę Wysockiego Senatu na problem możliwości technologicznych. W art. 18 konwencji, „Aneksy i poprawki do nich”, zawarty jest zapis, że aneksy będą dotyczyć tylko spraw naukowych, technicznych i administracyjnych. Chciałbym zwrócić uwagę na tę pierwszą sprawę, czyli problemy nauki. Technologia wtórnego wykorzystania lub utylizacji odpadów niebezpiecznych zależy przede wszystkim od osiągnięć naukowych. Dlatego w nowelizacji ustawy o odpadach powinna znaleźć się także sprawa dotycząca odzyskiwania produktów użytecznych. Stosowanie nowych technologicznie metod unieszkodliwiania odzysku, w tym nowoczesnych metod fizykochemicznych, na przykład wysokotemperaturowych, jest korzystniejsze dla środowiska niż gromadzenie odpadów niebezpiecznych. Jednakże wymaga to zaangażowania określonych środków organizacyjnych oraz zmian układu finansowania w zakresie nienaruszającym zwiększania kosztów przewidzianych na naukę. W dotychczasowej działalności resorty zajmujące się ochroną środowiska poświęcają gospodarce odpadami wiele uwagi, ale przy ograniczonych środkach finansowych. Sądzę, że zarówno resort środowiska, jak i nauki – mam tu na myśli Komitet Badań Naukowych – powinny więcej uwagi poświęcić mobilizacji technologicznej w dziedzinie ochrony środowiska poprzez skoncentrowanie sił i środków przeznaczonych na tę działalność, dotychczas umiejscowioną w kilku zespołach problemowych. Koncentracja pozwoli na lepsze wykorzystanie kadry naukowej, warsztatu naukowego oraz środków finansowych rozdzielonych na określone zadania o dużym stopniu szczegółowości. Nie przynosi to zamierzonego efektu, efektu, jak widać na przedstawionym przykładzie, potrzebnego i oczekiwanego.

Wróćę jednak do poprawki do konwencji. Uważam ją za słuszną i proszę Wysoki Senat o poparcie i przyjęcie jej bez uwag. Dziękuję za uwagę.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję bardzo, Panie Senatorze.

Panie Senatorze Wielowieyski, ja bardzo proszę o przestrzeganie regulaminu podczas obrad.

Czy są jeszcze zgłoszenia do dyskusji? Czy ktoś z państwa senatorów chce jeszcze zabrać głos? Nie ma chętnych.

Zatem zgodnie z art. 52 ust. 2 Regulaminu Senatu zamykam dyskusję.

Informuję, że głosowanie w sprawie ustawy o ratyfikacji Poprawki do Konwencji bazylejskiej o kontroli transgranicznego przemieszczania i usuwania odpadów niebezpiecznych zostanie przeprowadzone pod koniec posiedzenia Senatu.

Dziękuję panu ministrowi, dziękuję panu głównemu inspektorowi za udział w obradach.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu szóstego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o regulacji rynku cukru.

Przypominam, że rozpatrywana ustawa została uchwalona przez Sejm na dwudziestym szóstym posiedzeniu 18 lipca 2002 r. Do Senatu została przekazana 19 lipca bieżącego roku, a marszałek Senatu 22 lipca, zgodnie z art. 68 ust. 1 Regulaminu Senatu, skierował ją do Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi oraz Komisji Skarbu Państwa i Infrastruktury. Komisje po rozpatrzeniu ustawy przygotowały wspólne sprawozdanie w tej sprawie.

Przypominam ponadto, że tekst ustawy zawarty jest w druku nr 174, a sprawozdanie komisji w druku nr 174A.

Proszę sprawozdawcę Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi oraz Komisji Skarbu Państwa i Infrastruktury senatora Andrzeja Anulewicza o zabranie głosu i przedstawienie sprawozdania komisji w sprawie rozpatrywanej ustawy.

Bardzo proszę.

Senator Andrzej Anulewicz:

Pani Marszałek! Państwo Senatorowie!

Mam zaszczyt w imieniu Komisji Skarbu Państwa i Infrastruktury oraz Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi przedstawić Wysokiej Izbie sprawozdanie o uchwalonej przez Sejm w dniu 18 lipca 2002 r. ustawie o zmianie ustawy o regulacji rynku cukru.

Państwo Senatorowie, Sejm Rzeczypospolitej w dniu 21 czerwca 2001 r. uchwalił ustawę o regulacji rynku cukru. Sytuacja na rynku cukru w Polsce jest znana, ogólnie można powiedzieć, że jest ona trudna i pogarsza się wraz z upływem czasu. Polskie cukrownie tracą płynność finansową, pracownicy przemysłu cukrowniczego tracą pracę, wzrastają koszty funkcjonowania tego przemysłu, a polska gospodarka coraz częściej ponosi

straty. W związku z tym zachodzi konieczność wprowadzenia nowelizacji ustawy o regulacji rynku cukru.

Szanowni Państwo, od dłuższego czasu toczy się debata na temat polskiego cukru. Politycy w tej debacie często zbijają kapitał polityczny, naukowcy piszą rozprawy naukowe, a problemy tkwią w dwóch w zasadzie sprawach. Mianowicie w chwili obecnej rynek cukru w Polsce jest regulowany, a ustalenia zapisane w ustawie o regulacji rynku cukru – mam na myśli cenę minimalną – nie są stosowane. Dzisiaj w Polsce w sklepach, w supermarketach można kupić cukier w cenie od 1 zł 50 gr w detalu, a cena minimalna ustalona jest na 2 zł. Polskie cukrownie będące w bardzo trudnej sytuacji ekonomicznej decydują się, łamiąc prawo, na sprzedawanie cukru po tak niskich cenach, rywalizując jednocześnie ze sobą.

Druga sprawa. W ciągu kilkunastu miesięcy nie udało się stworzyć silnego holdingu, silnej spółki cukrowej. Na pewno będą pytania do ministra skarbu, co było tego przyczyną, czy można było Polski Cukier skonsolidować w jednej spółce, w jednym silnym podmiocie.

Wysoka Izbo, nowelizacja ustawy o regulacji rynku cukru w zasadzie sprowadza się do tych dwóch spraw. Pozwolę sobie zwrócić uwagę na art. 1 zmianę drugą, w której jest zapis, iż producenci cukru i inni przedsiębiorcy są zobowiązani sprzedawać cukier na rynku krajowym po cenach wyższych niż cena interwencyjna. Szanowni Państwo, ten zapis jest wsparty kolejnymi, w których jest mowa o sankcjach w przypadku sprzedaży cukru po cenach niższych niż cena interwencyjna.

Kolejny zapis, bardzo ważny, nakłada na ministra skarbu obowiązek niezwłocznego utworzenia krajowej spółki cukrowniczej. W następnych artykułach ustalono zasady powołania Krajowej Spółki Cukrowej.

Jak wspomniałem, debata nad tą ustawą – również na posiedzeniu Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi w dniu 23 lipca i na wspólnym posiedzeniu w dniu 24 lipca – była bardzo burzliwa i miała szeroki zakres. Uczestniczyli w niej przedstawiciele polskich plantatorów, pracowników cukrownictwa, izby rolniczej i innych organizacji pracujących na rzecz rolnictwa i przemysłu cukrowniczego. W wyniku debaty we wspólnym głosowaniu Komisja Skarbu Państwa i Infrastruktury oraz Komisja Rolnictwa i Rozwoju Wsi zdecydowały, aby zarekomendować Wysokiej Izbie przyjęcie tej ustawy bez poprawek. Komisje głosowały w sposób następujący: za przyjęciem ustawy bez poprawek było 11 głosów, przeciw przyjęciu – 3 głosy.

Mam zatem prawo zarekomendować Wysokiej Izbie przyjęcie tej ustawy bez poprawek. Dziękuję, Pani Marszałek.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję bardzo, Panie Senatorze.

Proszę jeszcze o pozostanie przy mównicy, bo zgodnie z art. 44 ust. 5 Regulaminu Senatu przed przystąpieniem do dyskusji senatorowie mogą zgłaszać z miejsca trwające nie dłużej niż minutę zapytania do senatora sprawozdawcy. Czy ktoś z państwa senatorów pragnie zadać pytanie? Nie ma chętnych.

Dziękuję bardzo.

(Senator Andrzej Anulewicz: Dziękuję, Pani Marszałek. Dziękuję, Wysoka Izbo.)

Przypominam, że rozpatrywana ustawa była rządowym projektem ustawy. Do reprezentowania stanowiska rządu w toku prac parlamentarnych został upoważniony minister skarbu państwa.

Zgodnie z art. 50 Regulaminu Senatu, pragnę zapytać obecną na posiedzeniu panią minister Małgorzatę Ostrowską z Ministerstwa Skarbu Państwa, czy chce zabrać głos i przedstawić stanowisko rządu w sprawie rozpatrywanej ustawy. Przy okazji serdecznie witam panią minister.

Bardzo proszę. Zapraszam.

**Sekretarz Stanu
w Ministerstwie Skarbu Państwa
Małgorzata Ostrowska:**

Dziękuję serdecznie, Pani Marszałek. Dzisiaj jest mój chrzest bojowy w Senacie w tej nowej roli.

Mam zaszczyt w imieniu rządu przedstawić i rekomendować państwu rozwiązanie, o którym był uprzejmy przed chwilą mówić pan senator sprawozdawca.

Przypomnę krótko losy tej ustawy. Rząd koalicyjny przedstawił pełną nowelizację ustawy w zakresie art. 20, który mówi o nowym sposobie powołania Krajowej Spółki Cukrowej, zakładając jak gdyby trójszczeblowy sposób jej powoływania. Ta ustawa nie znalazła uznania wśród posłów i z wielkim trudem udało się ją skierować do prac w podkomisji. Podkomisja rekomendowała jej odrzucenie. To samo proponowały potem połączone komisje. Na podstawie przedłożenia rządowego powstał pomysł poselski, który jest przedkładany państwu senatorom w dniu dzisiejszym.

Właściwie dotyka on dwóch kwestii: sprawy merytorycznej, głównej i zasadniczej, która była treścią przedłożenia rządowego, czyli słynnego art. 20, mówiącego o sposobie powołania Krajowej Spółki Cukrowej. Posłowie dodatkowo rozszerzyli zakres tematyczny tej ustawy o niektóre fragmenty dotyczące ustawy o regulacji, która tak naprawdę jest domeną ministra rolnictwa, biorąc pod uwagę sytuację na rynku związaną z nadwyżką 270 tysięcy t cukru i całkowitym rozchwianiem między popytem a podażą, czego wyrazem są wspomniane przez pana senatora niskie ceny. Długo można by opowiadać, jak wygląda dzisiaj ten rynek. Jeżeli

będą szczegółowe pytania, to bardzo chętnie na nie odpowiem.

Odniosę się teraz szczegółowej do art. 20, który mają państwo przed sobą. Otóż ten zapis zakłada skrócenie drogi prowadzącej do powstania Krajowej Spółki Cukrowej. Dzisiaj sytuacja jest anormalna. W ustawie matce, czyli tej właściwej ustawie, założono, że minister skarbu niezwłocznie wnieśli wszystkie spółki cukrowe wymienione w poszczególnych punktach tej ustawy do Krajowej Spółki Cukrowej. Minister nie może jednak tego zrobić, ponieważ w przypadku części cukrowni nie mamy prawa wykonywać praw z akcji ze względu na toczące się procesy sądowe. Chodzi przede wszystkim o Śląską Spółkę Cukrową, która jest jak gdyby kością niezgody. Sytuacja jest taka. Jeżeli minister chciałby wykonać literalnie zapis ustawy i wnieść wszystkie te spółki, to żaden sąd tego nie zarejestruje, bo związana z tym będzie ewidentna wada prawna. Po prostu część aktywów spółki jest jak gdyby zastawiona i do czasu rozstrzygnięcia przez sąd nie mamy prawa nią dysponować. Byłoby to właściwie działanie zupełnie bez sensu, nie zakończyłoby się sukcesem. Z kolei powołanie tylko części spółek również nie wypełniałoby całej treści dzisiaj obowiązującej ustawy.

Proponujemy, żeby nie czekać już na rozstrzygnięcia sądowe – sprawy sądowe się toczą – tylko zrobić krok do przodu. Chcemy na bazie tych spółek, które nie są obciążone prawnie i funkcjonują bez żadnych ograniczeń prawnych, stworzyć Krajową Spółkę Cukrową, zaznaczając jednak, że w momencie przywrócenia przez rozstrzygnięcie sądu prawa do wykonywania praw z akcji w przypadku Śląskiej Spółki Cukrowej i innych spółek, zostaną one wniesione w celu podwyższenia kapitału istniejącej już Krajowej Spółki Cukrowej.

Żeby przerwać pat prawny i dać ministrowi skarbu państwa możliwości prawnego działania, mam zaszczyt rekomendować państwu to przedłożenie, dziękując za uwagę i prosząc o ewentualne pytania.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję, Pani Minister.

Proszę jeszcze o pozostanie przy mównicy, bo zgodnie z art. 44 ust. 6 Regulaminu Senatu pragnę zapytać, czy ktoś z państwa senatorów chce zgłosić z miejsca trwające nie dłużej niż minutę zapytania do obecnego przedstawiciela rządu, oczywiście związane z omawianą ustawą.

Jest kilka pytań.

Bardzo proszę, pan senator Chronowski.

Senator Andrzej Chronowski:

Pani Marszałek! Pani Minister!

W art. 20 chcecie państwo powołać Krajową Spółkę Cukrową poprzez podwyższenie kapitału

(senator A. Chronowski)

zakładowego jednej ze spółek cukrowych utworzonej w drodze odpowiedniego artykułu. Moje pytanie zasadnicze jest takie: która to będzie spółka? I czy nie obawiacie się państwo, że wywołacie w tym momencie olbrzymie konflikty między spółkami?

(Sekretarz Stanu w Ministerstwie Skarbu Państwa Małgorzata Ostrowska: Pan pyta pewnie z uwagi na własne doświadczenia, więc... Przepraszam, mam odpowiadać od razu?)

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Oczywiście, Pani Minister.
Bardzo proszę.

**Sekretarz Stanu
w Ministerstwie Skarbu Państwa
Małgorzata Ostrowska:**

Dziękuję bardzo.

Oczywiście, że ten problem się pojawi, bo dzisiaj każdy region chciałby mieć u siebie siedzibę krajowej spółki i zarząd. I nawet wczoraj na posiedzeniu senackiej Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi pojawił się taki wątek, aby dopisać poprawkę wskazującą wprost, która spółka ma być tą łączącą. Ja się zaczęłam wtedy trochę śmiać mówiąc, że właściwie to trzeba by tu jeszcze zapisać adres i numer telefonu prezesa, że jego też powinniśmy zapisać w tej ustawie. Rzeczywiście, ma pan rację, na pewno będzie w tej chwili sporo dyskusji na temat tego, gdzie będzie siedziba i kto ma być szefem tego nowo powoływanego podmiotu.

Moje zdanie jest takie. Dzisiaj nie ma rozstrzygnięcia co do tych kwestii, natomiast systemowo będę proponowała – i już o tym rozmawiałam z panem ministrem Kaczmarkiem – aby dać szansę na bardzo dobry kontrakt menedżerski dla grupy zarządzającej, która tak naprawdę będzie musiała dokonywać ogromnej pracy, bo będą przeprowadzane dwie operacje, z jednej strony restrukturyzacja, a z drugiej strony łączenie spółek. A więc musi to być na pewno dobry, silny zarząd i musi on mieć wsparcie właściciela, jeśli chce dokonać tej dużej operacji. Nie odpowiem dzisiaj panu senatorowi, kto i gdzie. Przymiarek w tej chwili nie ma. W tej chwili najważniejsze są sprawy merytoryczne, trzeba dać tutaj prawne podstawy, żeby w ogóle przystąpić do dzieła.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Bardzo proszę, pan senator Szafraniec.

Senator Jan Szafraniec:

Pani Minister, z różnych źródeł docierają do mnie informacje, z których wynika, że zagranicz-

ne koncerny cukrowe nie wywiązują się z zawartych umów prywatyzacyjnych i nie dotrzymują zobowiązań w zakresie pakietów inwestycyjnych i pracowniczych. Czy rząd ma tego świadomość i czy istnieją jakieś możliwości, by sankcjonować tego typu działalność?

Następne pytanie. Proszę o potwierdzenie albo zaprzeczenie, że cukrownie z udziałem kapitału zagranicznego sprzedają cukier poniżej ceny minimalnej.

Kolejne pytanie: czy jest możliwość zdjęcia z rynku nadwyżki cukru z kwoty A? Posługuję się tu przykładem Cukrowni „Łapy”, która twierdzi, że bez tych działań nie ma szans na rozwiązanie problemu, a dalsze funkcjonowanie spółki może być bardzo mocno zagrożone. Przy cenach skupu cukru utrzymujących się na poziomie 1 tysiąca 700 zł za 1 t pod koniec roku obrotowego 2001–2002 spółka może mieć straty rzędu prawie 8 milionów zł. Obecnie minimalna cena cukru wynosi 2 tysiące zł za 1 t. Czy ta sprzedaż poniżej ceny minimalnej nie nadweręży tej spółki? I czy rzeczywiście jest możliwość zdjęcia z rynku nadwyżki cukru z kwoty A, żeby uregulować tę sprawę?

**Sekretarz Stanu
w Ministerstwie Skarbu Państwa
Małgorzata Ostrowska:**

Dziękuję za to pytanie, Panie Senatorze. Mam w tym momencie ogromną satysfakcję mogąc państwu powiedzieć, że w dniu wczorajszym w Ministerstwie Skarbu Państwa zostało wreszcie podpisane porozumienie wszystkich producentów, po kilku miesiącach ciężkiej pracy i negocjacji. Treść tego porozumienia zawarłam w opinii do rozporządzenia ministra rolnictwa, sugerując, aby rozwiązania tam proponowane stały się przedmiotem tegoż rozporządzenia. Do ministra rolnictwa należy teraz decyzja, czy wyjdzie naprzeciw oczekiwaniom producentów, którzy się porozumieli co do zdjęcia nadwyżki, czy też nie. Taka jest sytuacja. Przekazałam to porozumienie na ręce pana premiera Kalinowskiego. Wydaje się więc, że wreszcie jest co do tego wola ze strony producentów.

Jednak nie było łatwo. Osobiście uczestniczę w tych rozmowach od kilku miesięcy, po to między innymi, żeby pomóc spółkom skarbu państwa. Mam przecież zaszczyt je nadzorować i widzę ich trudną sytuację wynikającą z tego rozchwiania rynku. Dlatego im szybciej do tego porozumienia dojdzie, im szybciej ono się skonkretyzuje i sfinalizuje, tym lepiej. Bo jest tak, jak pan mówi, dzisiaj jest trudna sytuacja. Nie tylko zagraniczne spółki sprzedają poniżej ceny minimalnej, polskie też. I tak naprawdę pytanie o to, gdzie jest ta nadwyżka cukru, cały czas pozostaje otwarte. Bo jak był taki pomysł, żeby „zaaresztować” cukier, po prostu trzymać w magazynach

(sekretarz stanu M. Ostrowska)

i nie sprzedawać, żeby rynek się wyczyścił i cena poszła do góry, to się okazało, że z nadwyżki 270 tysięcy t, o których jest cały czas mowa, raptem się zrobiło 70 tysięcy t, nikt się nie chciał przyznać do tego, że ma więcej cukru.

Dlaczego jest taka sytuacja? Wszyscy tu wszystkich po trosze oszukują. Polskie cukrownie – bo szczególnie te mają kłopoty – płacą cukrem za swoje zobowiązania. Płacą cukrem bankom, bo cukier jest przewłaszczony, płacą nim za węgiel, za kamień wapienny, za nasiona itd., za to wszystko, co jest potrzebne do produkcji. I co się dzieje w tym momencie? Cena minimalna 2 zł obowiązuje tylko i wyłącznie producenta cukru, czyli cukrownie. Ale jak już cukrownie oddadzą ten cukier komuś innemu, na przykład bankowi, który ma ten cukier przewłaszczony, to banku już nie obowiązuje cena 2 zł. I on sprzedaje, bo musi uwolnić sobie gotówkę – zresztą na tę gotówkę czeka cukrownia, bo z reguły są to transakcje łączone – i wtedy się okazuje, że musi sprzedawać poniżej tej ceny, bo taka jest cena rynkowa. Nikt za więcej tego cukru nie kupi. Tworzy się tu błędne koło. Cukrownie są oskarżane, i słusznie, o to, że sprzedają poniżej ceny minimalnej, spotkały je i grożą im sankcje ze strony urzędu kontroli skarbowej, który naliczył kary za nieprzestrzeganie ceny minimalnej, jaka jest określona w ustawie, ale na rynku praktycznie nikt od nich tego wprost nie kupi. Trwa taki chocholi taniec i trzeba to faktycznie przeciąć. Stąd bardzo mi zależało na tym, żeby doszło do porozumienia producentów. Wiążę z nim duże nadzieje.

Duże nadzieje wiąże też z tą poprawką, którą państwo mają zapisaną u siebie jako pierwszą, dotyczącą zmiany w tej części regulacyjnej. Teraz cena będzie obowiązywała i tych, którzy sprzedają, i wszystkich innych, a więc nie będzie można sprzedawać cukru poniżej ceny interwencyjnej, raczej powyżej. Taka idea towarzyszyła posłom wnoszącym tę poprawkę. Chodziło o to, żeby nie było właśnie takiej sytuacji, o jakiej w tej chwili opowiadam.

Jeżeli już chcemy tutaj oskarżać i w ogóle wchodzić w tego typu retorykę, to trzeba oskarżać wszystkich. Wszystkich, ponieważ na rynku z pewnością jest za dużo cukru, ale wynika to z kilku czynników. Poza oczywistą nadprodukcją cukru białego trzeba też wspomnieć o tym, że spadło spożycie cukru w Polsce. Ponadto na rynku pojawiło się sporo izoglukozy; to taki środek zastępczy używany zamiast cukru szczególnie do produkcji napojów. Dochodzi tu jeszcze oczywiście kwota cukru z importu, który musimy wwieźć do kraju zgodnie z podpisanymi umowami międzynarodowymi. Chodzi tu przede wszystkim o umowę z WTO, która przed laty była podpisana. Musimy teraz te kontrakty realizować. Tak więc i spadek spożycia, i pewne ograniczenie potrzeb przemysłu spożywczego, w którym cukier zastępuje

często izogluchoza, plus oczywiście wyprodukowanie większej ilości, niż wskazywał limit, to wszystko wpłynęło na to, że mamy nadwyżkę. A jest jeszcze jedno źródło nadwyżki. Mianowicie są potwierdzone dokumenty, z których wynika, że część cukrowni nie wyeksportowała kwoty C, czyli tej części bezpośrednio przeznaczonej na eksport. Suma tych wszystkich zdarzeń spowodowała to, co mamy dzisiaj.

Czas już uporządkować ten rynek, bo rynek w Europie jest uregulowany. I muszę państwu powiedzieć, że mnie jest zawsze bardzo przykro, kiedy uświadamiam sobie fakt, iż Unia Europejska stworzyła swój regulowany rynek cukru na podstawie starej polskiej przedwojennej ustawy. Czyli oni wyciągnęli naukę z naszych doświadczeń, a my dzisiaj mamy kłopot z uregulowaniem tego rynku.

Może uporządkuję te dwie kwestie. Sprawy własnościowe są dzisiaj jakby na pierwszym planie i odsuwają na dalszy plan najważniejsze sprawy dotyczące rentowności przemysłu. Mamy tutaj bardzo wiele publicznych i politycznych debat na temat Polskiego Cukru jako tej spółki, która ma być antidotum na wszystko. A więc chcemy jak najszybciej utworzyć tę spółkę, w takich warunkach, jakie mamy dzisiaj, ale chcemy też, aby ona miała szanse. A żeby miała szanse, to rynek musi być naprawdę dobrze uregulowany. Wtedy nawet z tym limitem, który będzie posiadała, powinna spokojnie sobie poradzić w tym konkurencyjnym otoczeniu. Ale musi to być rentowna firma, oparta na dobrych przesłankach ekonomicznych.

(Senator Jan Szafraniec: Proszę jeszcze o odpowiedź na pierwsze pytanie.)

Proszę je przypomnieć.

(Senator Jan Szafraniec: Chodzi o te umowy...)

Panie Senatorze, badania jeszcze w tej chwili trwają. Chcemy dokonać pełnej oceny zobowiązań podjętych przez inwestorów zagranicznych, bo są sygnały, że różnie one się z nich wywiązują. Na razie z informacji, które teraz mam – ale są one jeszcze niepełne – nie wynikają jakieś rażące uchybienia. Myślę, że będę w stanie odpowiedzieć państwu na to już po wakacjach parlamentarnych, bo w tym czasie prace mają być zakończone. Obiecałam już posłom, że dostarczę pełen materiał mówiący o wynikach tej kontroli, a więc tak samo chętnie przekażę ten materiał Senatowi, jeśli będzie pan uprzejmy go przyjąć.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Bardzo proszę, pan senator Janowski.

Senator Mieczysław Janowski:

Dziękuję bardzo, Pani Marszałek.

Pani Minister, mam dwa pytania. Jedno dotyczy kwestii, która była już dziś omawiana. Senat mianowicie analizował ustawę o zmianie ustawy

(senator M. Janowski)

o utworzeniu Agencji Rynku Rolnego. Czy przyjęte w tej ustawie rozwiązania dające możliwość przekazania za częściową odpłatnością lub bezpłatnie części zapasów, w tym także, jak rozumiem, cukru, ułatwią sytuację na tym rynku?

Drugie pytanie dotyczy art. 20 ustawy, którą nowelizujemy. Dodajemy tam ust. 1c, w którym z imienia została wymieniona Śląska Spółka Cukrowa...

(Sekretarz Stanu w Ministerstwie Skarbu Państwa Małgorzata Ostrowska: I inne.)

Pozostałe nie zostały wymienione z imienia. Czym państwo kierowaliście się, wymieniając jedną, a innych nie? Ponadto użyliście państwo tutaj sformułowania „będących w sporze”. To określenie oznacza pewną ciągłość. Ale kiedy „będących w sporze”? Bo może być tak, że coś się zakończy, a kolejna cukrownia wejdzie w spór. Czy to nie jest, Pani Minister, niebezpieczny zapis? Bo wydaje mi się, że jest tu pewne zagrożenie – państwo coś uzgodnicie, a potem ktoś inny wejdzie w spór, a więc problem będzie ciągle rozwijany. Dziękuję bardzo.

**Sekretarz Stanu
w Ministerstwie Skarbu Państwa
Małgorzata Ostrowska:**

Panie Senatorze, zacznę od drugiego pytania. Ten ust. 1c został napisany właściwie po to, żeby postawić kropkę nad „i”, jeżeli chodzi o intencje polityczne, bo tak naprawdę zawartość merytoryczna tego zapisu jest skonsumowana w ust. 1 i to on wszystko rozstrzyga. Ale poślowie, że tak powiem, chcieli mieć pewność, iż w wypadku zakończenia sporu sądowego w sprawie Śląskiej Spółki Cukrowej i w razie wygranej skarbu państwa ta spółka zostanie wniesiona do spółki Polski Cukier. I ze względu na to ten zapis potwierdzający intencje poselską znalazł się w ustawie.

Poza tym mówi się tam o innych cukrowniach, dlatego że w ustawie zasadniczej, głównej, to znaczy w ustawie o regulacji rynku cukru, dotyczącej przekształceń w przemyśle cukrowniczym – gdyby pan był uprzejmy na nią spojrzeć – jest odwołanie do spółek, które będą przedmiotem łączenia w celu utworzenia spółki Polski Cukier. Są tam wymienione cztery holdingi cukrowe. A więc tu musiała być oddzielnie wymieniona ta Śląska Spółka Cukrowa, a inne nie były przywoływane w tym artykule. Trzeba to zatem czytać spójnie. To jest pierwsza kwestia.

Jeżeli zaś chodzi o drugą sprawę, to odpowiem panu następująco. Rząd celowo nie wносił pełnej nowelizacji ustawy o regulacji rynku cukru, uwzględniając doświadczenia z prac parlamentarnych poprzednich kadencji i wychodząc z założenia, że jednak dobrze jest oddzielać mate-

rię związaną z przekształceniami własnościowymi od materii regulacyjnej. To, że te trzy chyba ustępy znalazły się w propozycjach państwu przedkładanych, wynika tylko z bieżącej sytuacji na rynku, o czym już mówiłam. Ale na jesień zapowiadana jest pełna nowelizacja tej części regulującej i tam właśnie kwestie, o których był pan uprzejmy powiedzieć – czyli kwestia Agencji Rynku Rolnego i jakiegoś wspólnego, że tak powiem, mechanizmu, działającego między agencją a rynkiem cukru, bo o tym dzisiaj mówimy – na pewno będą uwzględnione. Będzie tam również opisana kwestia ceny interwencyjnej oraz zakres interwencji Agencji Rynku Rolnego. Bo chcę przypomnieć, że zgodnie z obecną ustawą agencja może, ale nie musi interweniować. To jest oczywiście uzależnione od tego, czy dysponuje ona odpowiednimi środkami i jaka jest sytuacja na rynku. Dzisiaj rynek cukru w Polsce jest w takim stanie, że właściwie aż prosi się o to, żeby agencja zainteresowała, ale niestety nie ma ona na to środków. I stąd tyle kłopotów.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję bardzo.

Bardzo proszę, pan senator Sztorc.

Senator Józef Sztorc:

Mam do pani minister takie pytanie: czy nie uważa pani, że na podstawie obowiązujących do dziś aktów prawnych można było tę Krajową Spółkę Cukrową powołać wcześniej? Czy my musimy to regulować taką ekstraustawą? Bo powszechnie panuje opinia, że tę spółkę dało by się utworzyć wcześniej, tylko że w Ministerstwie Skarbu Państwa jest jakaś grupa urzędników celowo to blokujących. Ja uważam, że minister skarbu, dysponując akcjami tych czterdziestu kilku cukrowni, mógł tę spółkę utworzyć już dawno temu. Jeżeli tak nie jest, to bardzo proszę o rzeczową odpowiedź, że wcześniej nie dało się tego zrobić. Dziękuję.

**Sekretarz Stanu
w Ministerstwie Skarbu Państwa
Małgorzata Ostrowska:**

Panie Senatorze, ja już to wyjaśniałam. Jest pat prawny. A gdy jest pat, to zawsze są dwie strony: jedna uważa, że było można, a druga, że nie było można. A prawników mamy i po tej pierwszej stronie, i po drugiej. Na pewno bezsprzeczny jest fakt, że gdybyśmy dzisiaj poszli do sądu, chcąc zarejestrować Krajową Spółkę Cukrową składającą się ze wszystkich czterech holdingów, to żaden sąd nam by tego nie zarejestrował, ponieważ prawa akcji w wypadku Śląskiej Spółki Cukrowej, tudzież paru innych cukrowni, zostały jak gdyby

(sekretarz stanu M. Ostrowska)

zastrzeżone w postanowieniu sądowym. I to jest odpowiedź na pańskie pytanie. W moim przekonaniu i zgodnie z opiniami, którymi dysponuje Ministerstwo Skarbu Państwa, nie ma dzisiaj takiej możliwości. Dlatego chcemy skrócić tę drogę. Gdy rozstrzygną się te spory, postąpimy tak, jak już tu państwu przed chwilą mówiłam. My w tej chwili chcemy po prostu przerwać ten pat, uzyskać jasną, klarowną sytuację prawną, tak by nie ulegać tym różnym opiniom prawnym. Bo nawet w sejmowym Biurze Studiów i Ekspertyz były dwie opinie, ponadto inne opinie były w Ministerstwie Skarbu Państwa, inne w związku zawodowym „Solidarność”, a to wszystko w zależności od tego, jacy prawnicy na to patrzyli i jakie aspekty uwzględniali.

Jeszcze raz powtórzę: gdy tak literalnie czyta się ustawę zasadniczą, to okazuje się, że jest tam wprost napisane, iż minister niezwłocznie ma wnieść wszystkie akcje wymienionych spółek – chodzi o te cztery spółki cukrowe – i na ich bazie powołać Krajową Spółkę Cukrową. Opinie resortu, i to bardzo poważnych autorytetów prawnych, wskazują na to, co już wcześniej powiedziałam. Stąd prośba o nowelizację tej ustawy, tak by udrożyć drogę prawną. Intencją ministra skarbu jest utworzenie tej spółki cukrowej, ale chce on ją utworzyć zgodnie z prawem.

(Senator Józef Sztorc: Ja jeszcze może uzupełnię...)

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Bardzo proszę, Panie Senatorze.

Senator Józef Sztorc:

To wyłączmy to, proszę pani. Są te cztery holdingi cukrowe, w wypadku jednego są akcje, które sąd zasekwestrował czy też odstawił, to róbmy tę spółkę z trzech...

(Sekretarz Stanu w Ministerstwie Skarbu Państwa Małgorzata Ostrowska: To chcemy zrobić!)

Ale czy wcześniej, pół roku temu, bez tej ustawy i bez tego dzisiejszego deliberowania, nie dało się tego zrobić?

(Sekretarz Stanu w Ministerstwie Skarbu Państwa Małgorzata Ostrowska: Nie. Dlatego tłumaczę...)

Pani Minister, jest przecież kodeks spółek handlowych, jest minister skarbu, który dysponuje akcjami... I to jest proste, bardzo proste!

Sekretarz Stanu w Ministerstwie Skarbu Państwa Małgorzata Ostrowska:

Panie Senatorze, jeśli mogę... Właśnie to tłumaczę. To byłoby proste, gdyby...

(Senator Józef Sztorc: Co pani tłumaczy?)

No trudno. W takim razie szkoda mojego wysiłku.

(Wicemarszałek Jolanta Danielak: Panie Senatorze, bardzo proszę umożliwić pani minister...)

Powtarzałam to już trzy razy, mam więc nadzieję, że większość państwa to zrozumiała.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Czy są kolejne pytania? Nie ma.

Dziękuję bardzo, Pani Minister.

(Sekretarz Stanu w Ministerstwie Skarbu Państwa Małgorzata Ostrowska: Dziękuję bardzo.)

Otwieram dyskusję.

Przypominam o wymogach regulaminowych dotyczących czasu przemówienia senatorów, o konieczności zapisywania się do głosu u senatora prowadzącego listę mówców, a przede wszystkim o obowiązku składania podpisanych wniosków o charakterze legislacyjnym do marszałka Senatu. Wnioski te muszą być złożone na piśmie do zamknięcia dyskusji nad daną ustawą.

Przypominam też, że połączone komisje będą rozpatrywać tylko te wnioski, które zostały złożone do zamknięcia dyskusji na piśmie do marszałka Senatu.

Proszę o zabranie głosu pana senatora Sławomira Izdebskiego. Następnym mówcą będzie Krzysztof Borkowski.

Senator Sławomir Izdebski:

Pani Marszałek! Państwo Senatorowie!

To, że tej ustawy przez wiele miesięcy nie udało się zrealizować, na pewno nie jest winą polskiego parlamentu. Jest to wina rządzących, którzy nie zrobili nic w celu realizacji ustawy z dnia 21 czerwca 2001 r., ustawy o regulacji rynku cukru, która zakładała utworzenie z czterdziestu czterech cukrowni koncernu cukrowego, jednolitej struktury gospodarczej mającej limit produkcji cukru w wysokości około 1 miliona t. Myślę, że przeprowadzenie takiej konsolidacji majątku dawało szansę utworzenia podmiotu, który byłby zdolny do konkurencji z koncernami zagranicznymi działającymi w podobnej chociażby strukturze. Teraz jednak znowelizowaną ustawą, szczególnie zmianą trzecią dotyczącą art. 20, Sejm raczej zaprzepaścił szansę na utworzenie tej Krajowej Spółki Cukrowej.

Przewidziana procedura powołania Krajowej Spółki Cukrowej zakłada połączenie trzech spółek cukrowych, bez cukrowni, i utworzenie podmiotu o charakterze holdingowym. W sumie nie znajduje to żadnego uzasadnienia ekonomicznego, ponieważ docelowo ten podmiot będzie miał limit produkcji cukru w wysokości około 460 tysięcy t. Ta, jak się wydaje, jedynie z nazwy Krajowa Spółka Cukrowa otwiera raczej podobne pole

(senator S. Izdebski)

do tego, co było w przypadku spółek węglowych, z tym że tu chodzi o prowadzenie sprzedaży cukru i pochodnych z jego produkcji, a także o zaopatrzenie w środki niezbędne do produkcji cukru. Myślę, że nie uchroni się tego od matactwa, korupcji finansowych itd., itd. Te zjawiska występują już dzisiaj w tych spółkach, a poprzez schemat holdingowy raczej zostaną tylko spotęgowane, powielone w większej skali.

Dlatego też podtrzymuję swój wniosek złożony na posiedzeniu komisji rolnictwa, który zakłada odrzucenie tej ustawy. Proszę też panie senator i panów senatorów o przychylenie się do tego wniosku. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję bardzo.

Bardzo proszę, pan senator Borkowski.

Senator Krzysztof Borkowski:

Pani Marszałek! Państwo Senatorowie!

Dyskutujemy nad niewątpliwie bardzo ważną ustawą. Ustawa ta już w ubiegłym roku, przypomnę, była wielokrotnie zgłaszana do prac w parlamencie. I także w ubiegłym roku została uchwalona. Od tego czasu mija praktycznie rok i nic się nie zmieniło, ponieważ minister skarbu państwa nie wykonał ustawy i nie działał zgodnie z duchem tego, co chcą Sejm i Senat Rzeczypospolitej. Jest to ewidentne wykroczenie Ministerstwa Skarbu Państwa, które nie wykonało ustawy, a niewykonanie ustaw jest na pewno jakimś przewinieniem, nieczynieniem tego, do czego powołany jest rząd. Nie mam pretensji jedynie do obecnego rządu, ale również do rządów poprzednich, bo to one przyjmowały tę ustawę. Ale i ten rząd tej ustawy nie chce realizować. A przecież nic nie stoi na przeszkodzie, żeby tę ustawę wykonywać – są w tej kwestii opinie, jest ekspertyza Sejmu Rzeczypospolitej, którą zaraz pani minister przedłoży. Nie ma takich opinii, które zabraniałyby wykonania tej ustawy.

Szanowni Państwo, sprzedaż to postępowanie cywilne, a postępowanie cywilne ma rangę niższego rzędu niż ustawa, którą uchwała parlament. Ustawa jest tu aktem najwyższego rzędu. To zobowiązywało ministra skarbu państwa do wykonania tej ustawy.

Poza tym mam pytanie do przedstawiciela ministra skarbu państwa. Skoro twierdzi, że jest tu naruszenie prawa i nie można było wykonać tej ustawy, to proszę powiedzieć senatorom, Polsce, w którym sądzie minister złożył wniosek o rejestrację. Proszę to powiedzieć. Czy to jest matactwo, czy też chcemy powiedzieć tutaj prawdę? Dobrze by było przedstawić Wysokiemu Senatowi, parlamentowi, wniosek z sądu. Czy rzeczywiście

sąd tak rozpoznał i takie orzeczenie wydał? My tego nie widzieliśmy, próbujemy do tego dotrzeć, ale do dnia dzisiejszego tego nie wiemy.

Szanowni Państwo! Przechodząc bezpośrednio do przepisów ustawowych, mam szereg pytań. Myślę, że jedna z potrzeb tej nowelizacji została wyrażona w art. 1 druku sejmowego, który trafił do Senatu, a dotyczy to zakazu sprzedaży cukru poniżej ceny interwencyjnej przez wszystkie podmioty. Jest to dobre rozwiązanie, ponieważ, jak wszyscy wiemy, podmioty gospodarcze w różny sposób obchodziły przepisy i przy cenie interwencyjnej 2 zł sprzedawały cukier za 1 zł 50 gr czy też często taniej. Jest to w zasadzie w tej ustawie jedyna cenna nowelizacja, którą należałoby poprzeć. Poza tym wszystkie zmiany są dla mnie niezrozumiałe.

Wartościowe też są na pewno opłaty sankcyjne, które w wypadku niezastosowania się przez kogoś do przepisów ustawy będą trafiały na rachunek Agencji Rynku Rolnego.

Mam również pytanie do pani minister. Czym kierował się rząd czy też parlamentarzyści w Sejmie, skreślając w art. 1 pkt 1 zapis dotyczący wyrobów o zawartości cukru co najmniej 20% w przeliczeniu na cukier biały. Chodzi o używanie tego cukru w produktach wytwarzanych i eksportowanych, co było potwierdzone dokumentami SAD. To zostało wykreślone i dzisiaj nie można używać cukru pochodzącego z kwoty C do produktów, które będą przeznaczone na eksport. Być może nie znam wszystkich dotyczących tego argumentów, mam więc pytanie, jaka była intencja tejże zmiany.

Przechodzę do kolejnych zapisów. Chcę porównać zapis art. 1 druku, który trafił do Senatu z Sejmu, z zapisem w ustawie zasadniczej. Otóż w ustawie zasadniczej jest zapis, zgodnie z którym wszystkie cukrownie, w których jest jakiegokolwiek udział skarbu państwa, czyli choćby jedna akcja, są wniesione do Krajowej Spółki Cukrowej. W druku sejmowym natomiast jest zapis, że jeśli jest co najmniej 75% akcji... Czy ja to dobrze czytam, czy nie? Dla mnie jedno z drugim jak gdyby nie bardzo współgra. I tutaj też wniosek odpowiednią poprawkę mającą na celu precyzyjny zapis, że chodzi bezwzględnie o wszystkie akcje, nawet gdyby to była tylko jedna akcja. Tak żeby minister skarbu państwa, jako jedyny właściciel, i Krajowa Spółka Cukrowa, która powstanie, mieli do tego wszystko wgląd. I śmiem twierdzić, że jeśli zostanie zapis sejmowy, to – według mnie – będzie mogło tutaj następować jakieś przekłamanie.

Teraz, Szanowni Państwo, przechodzę do moich poprawek, które chcę Wysokiej Izbie proponować. Mają one na celu wyeliminowanie niejasności, o których mówię, oraz doprecyzowanie zapisów. Przede wszystkim uważam, że w przypadku nowelizacji art. 20 przynajmniej część powinniśmy, tak jak powiedziałem, skreślić. Przynajmniej tę pierwszą część nowelizacji.

(senator K. Borkowski)

Jeszcze raz podkreślam – i to mogę tutaj udokumentować, bo dysponuję materiałami z Sejmu – że nic nie stało na przeszkodzie, aby minister skarbu państwa mógł taką spółkę powołać i ta spółka mogła dawno powstać. Obawiam się, Pani Marszałek, Państwo Senatorowie, że w tym całym rozgardiaszu, bo tak to trzeba brzydko nazwać, chodzi o jedno – o to, żebyśmy jeszcze poczekali jakiś czas. Cały czas mamy do czynienia ze zwlekaniem. A jeszcze usłyszeliśmy z ust pani minister, że za chwilę będzie kolejna nowelizacja ustawy. To wszystko ma dążyć do jednego celu: żeby spółka Polski Cukier nie powstała. A jak powstanie ta spółka Polski Cukier, to i tak wszystkie najlepsze cukrownie będą z tej spółki wyjęte, a zostanie tylko ten szkielet i to, co najgorsze. A jeśli chodzi o tych specjalistów, bo pani minister mówiła, że w Krajowej Spółce Cukrowej będą musieli zarządzać wysokiej rangi specjaliści, to ja chcę przed czymś przestrzec. Kilka lat temu uchwaliliśmy ustawę o narodowych funduszach inwestycyjnych. Tymi narodowymi funduszami inwestycyjnymi też mieli zarządzać najlepsi fachowcy. Ale stało się tak, że ci najlepsi fachowcy wyprowadzili cały majątek państwowy z rąk polskich i zlikwidowali wszystkie fabryki. Możemy jechać w kraj, w Polskę i zobaczyć, jak to wygląda. I obawiam się, że podobnie będzie w tym wypadku.

W zasadzie, jeszcze raz to podkreślam, ta ustawa niewiele zmienia oprócz tego, że nie przyspiesza, a wręcz opóźnia. I myślę, że te 75% akcji czy zapis mówiący, że minister skarbu może to jak gdyby włączać, jednak daje taką możliwość, by cukrownie, które są dzisiaj w bardzo trudnej sytuacji finansowej i w różny sposób mają pozostawiane akcje czy też w różny sposób poprzewłaszczany majątek... No bo należy zadać pytanie: czy jeśli cukrownia ma przewłaszczone 40% majątku, to czy będzie to ponad 75% czy poniżej 75%? To są pytania, na które trzeba by znaleźć dzisiaj odpowiedź. Myślę, że pani minister rozwieje moje wątpliwości. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję bardzo, Panie Senatorze.

Czy ktoś z państwa senatorów chce jeszcze zabrać głos w dyskusji?

Informuję, że lista mówców została wyczerpana.

Zgodnie z art. 52 ust. 2 Regulaminu Senatu zamykam dyskusję.

Ze względu na fakt, że pan senator zgłosił wniosek o odrzucenie ustawy, pytam panią minister, czy pani minister chce się ustosunkować do przedstawionych podczas wystąpień senatorów wniosków i uwag.

Bardzo proszę.

Sekretarz Stanu w Ministerstwie Skarbu Państwa Małgorzata Ostrowska:

Króciutko muszę się odnieść do jednej wątpliwości, która wynika chyba z braku zrozumienia.

Panie Senatorze, skarb państwa będzie wnosił do Krajowej Spółki Cukrowej te cukrownie, w których ma 100% akcji lub wykonuje prawa z co najmniej 75% akcji.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Pani Minister, bardzo przepraszam, ale osoba zainteresowana jest w tej chwili niezainteresowana, więc poczekamy, aż będzie słuchać.

Sekretarz Stanu w Ministerstwie Skarbu Państwa Małgorzata Ostrowska:

Dziękuję bardzo, Pani Marszałek.

Powtarzam, Panie Senatorze: te, w których mamy 100% lub co najmniej 75% akcji, będziemy wносить do Polskiego Cukru. Trudno, abyśmy wnosili do Polskiego Cukru na przykład resztówki, 20% czy 15%, które mamy w cukrowniach sprzedanych przez nas inwestorowi zagranicznemu. Bo cóż za podmiot by powstał? Proszę sobie wyobrazić: mieszanie kapitału, mieszanie akcjonariatu – zupełnie, absolutnie bez sensu. Stąd takie, a nie inne ograniczenie. Chodzi po prostu o takie, w których wykonujemy prawa ze 100% albo z 75%, bo uwzględniamy też to, że tę pozostałą część, minimum 25%, mają pracownicy i plantatorzy, gdyż proces udostępniania im akcji jest w tej chwili realizowany.

A więc taki jest cel tego zapisu, żaden inny. Mnie trudno przekonywać pana senatora do swoich racji, bo co bym powiedziała, wszystkie argumenty są tutaj odrzucane. Ja tylko przypomnę – powtórzę to, co już mówiłam – że ekspertyzy są różne. Gdyby pan przeczytał do końca cytowaną przez siebie ekspertyzę sejmową, to by pan zobaczył, że tam również jest takie zastrzeżenie, że Biuro Studiów i Ekspertyz nie dysponuje pełną wiedzą akurat na temat, jaka jest w tej chwili sytuacja podmiotów będących przedmiotem tejże ustawy. A więc jest taka klauzula, ja te wszystkie ekspertyzy znam.

Pyta pan o to, dlaczego nie zarejestrowaliśmy, nie złożyliśmy wniosku o rejestrację Polskiego Cukru składającego się z czterech spółek cukrowych. Ja to już tłumaczyłam. Żaden sąd w Polsce... Przepraszam, nie chcę tutaj, broń Panie Boże, nikogo urazić, nie jest to moją intencją, ale student pierwszego roku prawa wie, że rejestracja nie może nastąpić w momencie, kiedy od razu na starcie dajemy materię niezgodną z prawem, a tak by się stało, gdybyśmy złożyli ten wniosek, mając

(sekretarz stanu M. Ostrowska)

jednocześnie postanowienie sądu o braku możliwości wykonywania praw z akcji. Sąd by nas po prostu zwyczajnie wyśmiał. I dlatego takiego wniosku pan nigdzie nie znajdzie. Minister skarbu państwa również korzysta z opinii prawnych i ze swojego departamentu prawnego, a ten jednoznacznie określił sposób postępowania.

Ja jeszcze raz serdecznie państwa proszę o to, żebyśmy dali sobie szansę i pozwolili na to, by droga prawna była udroźniona, jeśli chcemy wyjść naprzeciw wspólnemu, podobno, oczekiwaniu – ja to musiałam panu posłowi Janowskiemu bardzo mocno przypominać, bo jakby zapomniał, że też był w części inicjatorem tego pomysłu – i na nie odpowiedzieć. Dzisiaj być może w sposób niepełny, ale za chwilę być może od[owiemy w sposób pełny. Ale po to, żeby procedura mogła być szybko realizowana, trzeba żebyście zechcieli – tu mam gorącą prośbę do państwa senatorów – przyjąć bez poprawek to przedłożenie. To bardzo skróci drogę legislacyjną i da szansę, żeby już pod koniec sierpnia albo na początku września, w każdym razie na początku jesieni, powołana została Krajowa Spółka Cukrowa, zgodnie z przyjętymi przez Wysoką Izbę zasadami. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję bardzo.

W trakcie dyskusji wnioski o charakterze legislacyjnym zgłosili senator Izdebski i senator Borkowski, a więc zgodnie z art. 52 ust. 2 Regulaminu Senatu proszę Komisję Rolnictwa i Rozwoju Wsi oraz Komisję Skarbu Państwa i Infrastruktury o ustosunkowanie się do przedstawionych w toku debaty nad tym punktem wniosków i przygotowanie wspólnego sprawozdania w tej sprawie.

Informuję, że głosowanie w sprawie ustawy o zmianie ustawy o regulacji rynku cukru zostanie przeprowadzone pod koniec posiedzenia Senatu.

Dziękuję bardzo pani minister za udział w debacie.

Bardzo proszę senatora sekretarza o odczytanie komunikatów.

Senator Sekretarz Sławomir Izdebski:

Przedstawiam komunikaty. Posiedzenie Komisji Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej w sprawie rozpatrzenia poprawek do ustawy o zmianie ustawy – Ordynacja wyborcza do rad gmin, rad powiatów i sejmików województw oraz o zmianie niektórych innych ustaw odbędzie się w przerwie w obradach Senatu w sali posiedzeń plenarnych. Posiedzenie rozpocznie się około 15.00.

Wspólne posiedzenie Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi oraz Komisji Skarbu Państwa i Infrastruktury w sprawie ustawy o zmianie ustawy o regulacji rynku cukru odbędzie się tuż po ogłoszeniu przerwy w sali nr 176.

Posiedzenie samej Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie ustawy o utworzeniu Agencji Rynku Rolnego odbędzie się pół godziny po ogłoszeniu przerwy, również w sali nr 176.

Posiedzenie Komisji Ustawodawstwa i Praworządności oraz Komisji Ochrony Środowiska, którego tematem będzie pierwsze czytanie zgłoszonego przez grupę senatorów wniosku o podjęcie inicjatywy ustawodawczej dotyczącej projektu ustawy o zmianie ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków oraz ustawy – Prawo wodne, druk nr 148, odbędzie się 6 sierpnia o 9.00 w sali nr 182.

Szanowni Państwo Senatorowie, Członkowie Komisji Skarbu Państwa i Infrastruktury, uprzejmie zapraszam na kolejne posiedzenie Komisji Skarbu Państwa i Infrastruktury, które odbędzie się 31 lipca, w środę, o 11.00 w sali nr 182. Podpisał przewodniczący komisji senator Marian Noga. Dziękuję.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję bardzo.

Ogłaszam przerwę do 20.00.

Przypominam, że odbędziemy wówczas głosowania.

(Przerwa w obradach od godziny 14 minut 49 do godziny 20 minut 00)

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Panie Senator i Panowie Senatorowie, proszę o zajmowanie miejsc.

Wznawiam obrady.

Proszę senatorów sekretarzy o zajęcie miejsc przy stole prezydialnym.

Powracamy do rozpatrzenia punktu pierwszego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Ordynacja wyborcza do rad gmin, rad powiatów i sejmików województw oraz o zmianie niektórych innych ustaw.

Przypominam, że w przerwie w obradach odbyło się posiedzenie Komisji Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej, która ustosunkowała się do przedstawionych w toku debaty wniosków i przygotowała sprawozdanie w tej sprawie.

Przypominam, że dyskusja nad rozpatrywaną ustawą została zamknięta i obecnie, zgodnie z art. 52 ust. 6 Regulaminu Senatu, głos mogą zabierać jedynie sprawozdawcy i wnioskodawcy.

Proszę sprawozdawcę Komisji Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej senatora

(wicemarszałek J. Danielak)

Zbyszka Piwońskiego o zabranie głosu i przedstawienie uzgodnionych na posiedzeniu wniosków.

Bardzo proszę o zamknięcie drzwi sali obrad.

Senator Zbyszko Piwoński:

Pani Marszałek! Państwo Senatorowie!

Komisja Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej przeanalizowała wnioski, zarówno te, które były przygotowane wcześniej przez komisję, jak również te, które zostały zgłoszone w czasie debaty. Bardzo bym prosił o zwrócenie uwagi na stronę 1 naszego sprawozdania. Część wniosków, które zgłosiła komisja, w wyniku dalszych rozważań została zweryfikowana, z niektórych zaś wycofaliśmy się po dalszych kontaktach z Państwową Komisją Wyborczą. Partnerem naszym była właśnie Państwowa Komisja Wyborcza, która udzieliła nam pewnych informacji, jak również przedstawiła możliwości przewidywań.

Dlaczego dość trudno było dojść do ostatecznego sformułowania wniosków? Otóż chcemy naszą ordynację wyborczą do samorządu terytorialnego dostosować jak najbardziej do ordynacji wyborczej do parlamentu. Niemniej są takie sytuacje, które wymagają zupełnie odrębnych rozwiązań, jak na przykład przyspieszone czy dodatkowe wybory. To w przypadku parlamentu nie występuje. A znamy przykłady z poprzedniej kadencji samorządowej, w skali kraju odbyło się ponad tysiąc kolejnych dodatkowych wyborów. Dlatego też dokonaliśmy wielu zmian, z innych wycofaliśmy się, niektóre z nich zostały zmodyfikowane.

Jeśli chodzi zaś o uwagi, poprawki, które zostały zgłoszone przez panie senator i panów senatorów w czasie debaty, to pierwsza ich grupa dotyczyła spraw związanych z powoływaniem komitetów wyborczych. Te poprawki już wcześniej były rozpatrywane przez komisję. Komisja podtrzymała swoje stanowisko, a tym samym negatywnie odniosła się do poprawek, które dotyczyły tej właśnie kwestii, a zatem art. 64a.

Druga grupa wniosków zgłoszonych w czasie debaty dotyczyła odstępstwa od metody d'Hondta, która została zaproponowana w Sejmie. My ją podtrzymaliśmy. Część pań senator i panów senatorów zabiegała o to, ażeby odstąpić od tej zasady. Te poprawki: siedemnasta, osiemnasta i dwudziesta, dwudziesta również, nie zostały zaakceptowane przez komisję.

Jeśli chodzi o kolejną grupę poprawek, poprawki, które dotyczyły art. 5, to komisja przychyliła się do jednej. Odrzucając myśl o skreśleniu całego artykułu, uwzględniła wyrażoną przez grupę senatorów ideę. Chodzi o to, ażeby zapisane w ust. 2 art. 5 pomniejszenie subwencji o 30%, które zostało zaproponowane przez komisję, a później jeszcze do-

datkowo w poprawce pana senatora Spychalskiego, zwiększyć do 50% i tym samym zadośćuczynić oczekiwaniom. Chodzi o to, ażeby w przypadku niepełnego, odrzuconego sprawozdania określonej formacji politycznej dolegliwość tejże właśnie kary, tak to nazwijmy, była większa, a tym bardziej skuteczna w przyszłości.

Z pozostałych wniosków komisja uwzględniła te, które doskonałą naszą ustawę, jeśli chodzi o precyzyjne określenie pewnych terminów, wyeliminowanie zbędnych spraw.

I jeszcze jedno. Chcę zwrócić uwagę na poprawkę zgłoszoną przez pana senatora Spychalskiego. Poprawka ta zmierza do tego, ażeby uprościć sprawy związane z uruchomieniem olbrzymiego mechanizmu przygotowania, powołania i funkcjonowania komitetów wyborczych w przypadku dodatkowych wyborów. Chodzi o wybory organizowane w trakcie kadencji, o wybory uzupełniające. Ta poprawka zyskała uznanie komisji i została poparta.

Tak więc, podsumowując, na stronie 1 sprawozdania mają państwo wyliczone poprawki, które komisja popiera. Wnoszę o ich przyjęcie. Dziękuję.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję bardzo, Panie Senatorze.

Informuję Wysoką Izbę, że klub SLD wnosi o trzydziestominutową przerwę.

Piętnaście minut po ogłoszeniu przerwy klub SLD-UP spotyka się w sali nr 217.

Ogłaszam trzydziestominutową przerwę.

(Senator Grażyna Staniszevska: Do 20.30?)

Do 20.37.

(Przerwa w obradach od godziny 20 minut 07 do godziny 20 minut 41)

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Państwo Senatorowie, proszę o zajmowanie miejsc.

Wznawiam obrady.

Wysłuchaliśmy sprawozdania przewodniczącego Komisji Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej senatora Zbyszka Piwońskiego.

Wnioski w trakcie dyskusji zgłosiła grupa senatorów. Czy senatorowie wnioskodawcy chcą jeszcze zabrać głos?

Senator Franciszek Bachleda-Księdzularz?

(Senator Franciszek Bachleda-Księdzularz: Nie, dziękuję.)

Senator Adam Biela?

(Senator Adam Biela: Dziękuję.)

Senator Mieczysław Janowski?

(Senator Mieczysław Janowski: Dziękuję.)

Senator Olga Krzyżanowska?

(Senator Olga Krzyżanowska: Dziękuję.)

(wicemarszałek J. Danielak)

Senator Anna Kurska?

(Senator Anna Kurska: Dziękuję.)

Senator Teresa Liszcz?

(Senator Teresa Liszcz: Dziękuję.)

Senator Zbigniew Religa?

(Senator Zbigniew Religa: Dziękuję.)

Senator Janina Sagatowska?

(Senator Janina Sagatowska: Dziękuję.)

Senator Jan Szafraniec?

(Senator Jan Szafraniec: Chcemy wycofać poprawkę czterdziestą czwartą...)

Senator Adam Biela chce jeszcze zabrać głos.

Bardzo proszę.

Senator Adam Biela:

Wnoszę o wycofanie poprawki czterdziestej czwartej.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

O wycofanie poprawki czterdziestej czwartej, tak? Dobrze.

Senator Dorota Simonides?

(Senator Dorota Simonides: Dziękuję.)

Senator Andrzej Wielowieyski?

(Senator Andrzej Wielowieyski: Dziękuję.)

Senator Edmund Wittbrodt?

(Senator Edmund Wittbrodt: Dziękuję bardzo.)

Senator Andrzej Spychalski?

(Senator Andrzej Spychalski: Dziękuję.)

Senator Apolonia Klepacz?

(Senator Apolonia Klepacz: Dziękuję bardzo.)

Senator Zbyszko Piwoński?

(Senator Zbyszko Piwoński: Dziękuję.)

Senator Krzysztof Borkowski?

(Senator Krzysztof Borkowski: Dziękuję.)

Senator Lesław Podkański?

(Senator Lesław Podkański: Dziękuję.)

Senator Jerzy Smorawiński?

(Senator Jerzy Smorawiński: Dziękuję.)

Senator Józef Sztorc?

(Senator Józef Sztorc: Dziękuję.)

Przypominam, że następujący wnioskodawcy wycofali swoje wnioski: senator Apolonia Klepacz – poprawkę dziewiątą, dwudziestą pierwszą i trzydziestą szóstą w druku nr 176Z, a także Komisja Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej – poprawkę jedenastą i czterdziestą szóstą w druku nr 176Z.

Zgodnie z art. 52 ust. 7 Regulaminu Senatu każdy senator może podtrzymać wycofany wniosek, przejmując uprawnienia dotychczasowego wnioskodawcy.

Czy ktoś z państwa senatorów chce podtrzymać wycofane wnioski?

Bardzo proszę, pani senator Ferenc.

Senator Genowefa Ferenc:

Dziękuję bardzo, Pani Marszałek.

Ja chciałbym podtrzymać poprawkę czterdziestą szóstą.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Wobec podtrzymania wniosku przez senator Genowefę Ferenc wniosek ten zostanie poddany pod głosowanie zgodnie z kolejnością przepisów ustawy.

Przystępujemy do głosowania w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Ordynacja wyborcza do rad gmin, rad powiatów i sejmików województw oraz o zmianie niektórych innych ustaw.

Przypominam, że w tej sprawie w toku debaty komisja oraz senatorowie wnioskodawcy przedstawili wnioski o wprowadzenie poprawek do ustawy.

Informuję, że zgodnie z art. 54 ust. 1 Regulaminu Senatu za chwilę zostaną przeprowadzone kolejne głosowania nad przedstawionymi poprawkami, według kolejności przepisów ustawy.

Przystępujemy do głosowania nad przedstawionymi poprawkami.

Nad poprawkami: pierwszą, ósmą, dziesiątą i szesnastą, będziemy głosować łącznie. Są to poprawki Komisji Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej poparte przez komisję. Mają one na celu ujednolicenie terminologii ustawy i są konsekwencją wprowadzenia w ustawie instytucji pełnomocnika wyborczego oraz pełnomocnika finansowego.

Proszę o naciśnięcie przycisku obecności.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem poprawek?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Dziękuję. Proszę o podanie wyników głosowania.

Na 87 obecnych senatorów wszyscy głosowali za. (**Głosowanie nr 3**)

Stwierdzam, że poprawki zostały przyjęte jednogłośnie.

Przyjęcie poprawki drugiej uczyni bezprzedmiotowym głosowanie nad poprawką trzecią lit. a. Poprawka druga, senatora Bachledy-Księżdzularza, senatora Bieli, senatora Janowskiego, senator Krzyżanowskiej, senator Kurskiej, senator Liszcz, senatora Religi, senator Sagatowskiej, senatora Szafranca, senator Simonides, senatora Wielowieyskiego i senatora Wittbrodta, umożliwia tworzenie koalicji wyborczych partii politycznych oraz organizacji społecznych i stowarzyszeń.

Proszę o naciśnięcie przycisku obecności.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem poprawki?

Kto jest przeciw?

(wicemarszałek J. Danielak)

Kto wstrzymał się od głosu?

Dziękuję. Proszę o podanie wyników głosowania.

Na 87 obecnych senatorów 18 głosowało za, 66 – przeciw, 3 wstrzymało się od głosu. (**Głosowanie nr 4**)

Poprawka nie uzyskała akceptacji.

Przystępujemy do głosowania nad poprawką trzecią. Jest to poprawka senatora Bieli i senatora Szafranca. Umożliwia ona tworzenie koalicji wyborczych organizacji społecznych i stowarzyszeń.

Proszę o naciśnięcie przycisku obecności.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosowania?

Dziękuję. Proszę o podanie wyników głosowania.

Na 87 obecnych senatorów 18 głosowało za, 66 – przeciw, 3 wstrzymało się od głosu (**Głosowanie nr 5**).

Poprawka nie uzyskała akceptacji.

Poprawka czwarta, komisji, poparta przez komisję, zmierza do usunięcia ewentualnych wątpliwości co do tego, czy do pełnomocnika wyborczego pełniącego funkcję pełnomocnika finansowego stosuje się między innymi przepisy o odpowiedzialności karnej tego pełnomocnika.

Proszę o naciśnięcie przycisku obecności.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję. Proszę o podanie wyników głosowania.

Na 87 obecnych senatorów 85 głosowało za, 1 – przeciw, 1 wstrzymał się od głosu. (**Głosowanie nr 6**)

Poprawka uzyskała akceptację.

Poprawka piąta to poprawka senatora Sychalskiego poparta przez komisję. Określa ona zasady nadawania nazw komitetom wyborczym.

Proszę o naciśnięcie przycisku obecności.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Dziękuję. Proszę o podanie wyników głosowania.

Na 87 obecnych senatorów 83 głosowało za, 1 – przeciw, 3 wstrzymało się od głosu. (**Głosowanie nr 7**)

Poprawka uzyskała akceptację.

Poprawka szósta upraszcza procedurę tworzenia komitetów wyborczych w wyborach przedterminowych, w wyborach uzupełniających lub w wyborach do nowych rad, w związku ze zmianami w podziale terytorialnym państwa.

Proszę o naciśnięcie przycisku obecności.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję. Proszę o podanie wyników głosowania.

Na 87 obecnych senatorów 84 głosowało za, 3 wstrzymało się od głosu. (**Głosowanie nr 8**)

Poprawka uzyskała akceptację.

Poprawka siódma ma na celu doprowadzenie do spójności przepisu materialnego ustawy z odpowiednimi przepisami karnymi tej ustawy.

Proszę o naciśnięcie przycisku obecności.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Dziękuję. Proszę o podanie wyników głosowania.

Na 87 obecnych senatorów 86 głosowało za, 1 wstrzymał się od głosu. (**Głosowanie nr 9**)

Poprawka uzyskała akceptację.

Poprawka ósma została przegłosowana razem z poprawkami pierwszą, dziesiątą i szesnastą.

Poprawki: dziewiąta, dwudziesta pierwsza i trzydziesta szósta, zostały wycofane. Głosowanie nad nimi nie będzie przeprowadzone z uwagi na to, że nikt nie przejął tych poprawek.

Poprawka dziesiąta została przegłosowana łącznie z poprawkami pierwszą, ósmą i szesnastą.

Przechodzimy do głosowania nad poprawką dwunastą. Poprawka ta doprecyzowuje przepis i jednocześnie ujednolici terminologię.

Proszę o naciśnięcie przycisku obecności.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Dziękuję. Proszę o podanie wyników głosowania.

Na 87 obecnych senatorów 85 głosowało za, 2 wstrzymało się od głosu. (**Głosowanie nr 10**)

Poprawka uzyskała akceptację.

Poprawka trzynasta ma na celu wyraźne wskazanie, że przepadek na rzecz skarbu państwa nadwyżki ponad dopuszczalny limit wpłat następuje na podstawie orzeczenia sądu, tak jak w każdym innym przypadku przyjęcia korzyści majątkowych z naruszeniem ustawy.

Proszę o naciśnięcie przycisku obecności.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Dziękuję. Proszę o podanie wyników głosowania.

Na 87 obecnych senatorów 86 głosowało za, 1 wstrzymał się od głosu. (**Głosowanie nr 11**)

Poprawka uzyskała akceptację.

Poprawka czternasta wyznacza termin na podanie przez pełnomocnika finansowego infor-

(wicemarszałek J. Danielak)

macji o przekazaniu nadwyżki finansowej na cele wskazane w ustawie.

Proszę o naciśnięcie przycisku obecności.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Dziękuję. Proszę o podanie wyników głosowania.

Na 86 obecnych senatorów 84 głosowało za, 2 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 12)**

Poprawka piętnasta skreśla przepis sugerujący, że organ bada sprawozdanie finansowe dopiero w razie wniesienia do niego zastrzeżenia, podczas gdy z innego przepisu wynika, że zasada jest badanie sprawozdania niezależnie od wniesienia zastrzeżeń.

Proszę o naciśnięcie przycisku obecności.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Dziękuję. Proszę o podanie wyników głosowania.

Na 86 obecnych senatorów 83 głosowało za, 3 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 13)**

Poprawka uzyskała akceptację.

Poprawka szesnasta została już przegłosowana.

Poprawki: siedemnastą, osiemnastą i dwudziestą, należy przegłosować łącznie. Poprawki te wprowadzają metodę Sainte-Laguë przy przeliczaniu głosów na mandaty w wyborach do organów stanowiących jednostek samorządu terytorialnego.

Proszę o naciśnięcie przycisku obecności.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem poprawek?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Dziękuję. Proszę o podanie wyników głosowania.

Na 86 obecnych senatorów 21 głosowało za, 65 – przeciw. **(Głosowanie nr 14)**

Poprawki nie uzyskały akceptacji.

Poprawka dziewiętnasta wprowadza właściwe oznaczenie dodawanego przepisu.

Proszę o naciśnięcie przycisku obecności.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Dziękuję. Proszę o podanie wyników głosowania.

Na 85 obecnych senatorów 82 głosowało za, 2 wstrzymało się od głosu, 1 nie głosował. **(Głosowanie nr 15)**

Poprawka uzyskała akceptację.

Poprawki dwudziesta i dwudziesta pierwsza zostały już przegłosowane...

(Głos z sali: Wycofane!)

Wycofane, przepraszam.

Poprawka dwudziesta druga i trzydziesta siódma zostaną przegłosowane łącznie. Poprawki te mają na celu uzyskanie spójności pomiędzy przepisem materialnym ustawy i odpowiednimi przepisami karnymi, poprzez wprowadzenie sankcji za zabronione w ustawie podawanie w okresie ciszy wyborczej do publicznej wiadomości wyników sondaży wyborczych przeprowadzanych w dniu głosowania.

Proszę o naciśnięcie przycisku obecności.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem poprawek?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Dziękuję. Proszę o podanie wyników głosowania.

Na 86 obecnych senatorów 84 głosowało za, 2 nie głosowało. **(Głosowanie nr 16)**

Poprawka uzyskała akceptację.

Poprawka dwudziesta trzecia poprzez zmianę spójnika zmierza do tego, aby już spełnienie jednej przesłanki, a nie dopiero obydwu łącznie, powodowało sankcję karną.

Proszę o naciśnięcie przycisku obecności.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Dziękuję. Proszę o podanie wyników głosowania.

Na 86 obecnych senatorów 82 głosowało za, 4 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 17)**

Poprawka uzyskała akceptację.

Poprawki dwudziesta czwarta i trzydziesta ósma zostaną przegłosowane łącznie. Poprawki te wprowadzają sankcję karną za naruszenie przepisów dotyczących finansowania kampanii wyborczej.

Proszę o naciśnięcie przycisku obecności.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem poprawek?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Dziękuję. Proszę o podanie wyników głosowania.

Na 86 obecnych senatorów 81 głosowało za, 5 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 18)**

Poprawki uzyskały akceptację.

Poprawki: dwudziesta piąta, dwudziesta siódma, trzydziesta dziewiąta i czterdziesta pierwsza, zostaną przegłosowane łącznie. Poprawki te doprecyzowują, iż przepisy przewidujące sankcję karną za nieprzekazanie nadwyżki finansowej na rzecz instytucji charytatywnej lub za niezłożenie sprawozdania finansowego dotyczą wyłącznie pełnomocnika finansowego.

(wicemarszałek J. Danielak)

Proszę o naciśnięcie przycisku obecności.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem poprawek?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Dziękuję. Proszę o podanie wyników głosowania.

Na 86 obecnych senatorów 78 głosowało za, 3 – przeciw, 5 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 19)**

Poprawki zostały przyjęte.

Poprawki dwudziesta szósta i czterdziesta zostaną przegłosowane łącznie. Wprowadzają one odpowiedzialność karną osoby, która nie dopuszcza do wykonania lub utrudnia dopełnienie obowiązku przekazania przez komitet wyborczy nadwyżki na rzecz instytucji charytatywnej.

Proszę o naciśnięcie przycisku obecności.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem poprawek?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Dziękuję. Proszę o podanie wyników głosowania.

Na 85 obecnych senatorów 77 głosowało za, 3 – przeciw, 5 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 20)**

Poprawki uzyskały akceptację.

Poprawki dwudziesta ósma i czterdziesta druga zostaną przegłosowane łącznie. Skreślają one zbędne wyrazy.

Proszę o naciśnięcie przycisku obecności.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem poprawek?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Dziękuję. Proszę o podanie wyników głosowania.

Na 84 obecnych senatorów 81 głosowało za, 3 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 21)**

Poprawki uzyskały akceptację.

Przyjęcie poprawki dwudziestej dziewiątej wykluczy głosowanie nad poprawką trzydziestą. Poprawka dwudziesta dziewiąta znosi wprowadzane ustawą zwolnienie z obowiązku gromadzenia przez partię polityczną środków na rachunkach bankowych, dotyczące określonych kwot pochodzących ze składek członkowskich.

Proszę o naciśnięcie przycisku obecności.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Dziękuję. Proszę o podanie wyników głosowania.

Na 86 obecnych senatorów 18 głosowało za, 65 – przeciw, 3 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 22)**

Poprawka nie uzyskała akceptacji.

Poprawka trzydziesta precyzuje, iż zwolnienie z obowiązku przechowywania na rachunku bankowym środków ze składek członkowskich dotyczy wpłat każdego członka partii politycznej w wysokości określonej w przepisie, a nie tylko jednego członka tej partii.

Proszę o naciśnięcie przycisku obecności.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosowania?

Proszę o podanie wyników głosowania.

Na 86 obecnych senatorów 74 głosowało za, 5 – przeciw, 7 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 23)**

Poprawka uzyskała akceptację.

Poprawka trzydziesta pierwsza skreśla nowelizację ustawy – Ordynacja wyborcza do Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej i do Senatu Rzeczypospolitej Polskiej. Przyjęcie tej poprawki wyklucza głosowanie nad poprawkami: trzydziestą drugą, trzydziestą trzecią i trzydziestą czwartą.

Proszę o naciśnięcie przycisku obecności.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosowania?

Proszę o podanie wyników głosowania.

Na 86 obecnych senatorów 17 głosowało za, 67 – przeciw, 1 wstrzymał się od głosu, 1 nie głosował. **(Głosowanie nr 24)**

Poprawka nie uzyskała akceptacji.

Poprawka trzydziesta druga stanowi konsekwencję wprowadzanej zmiany, ponieważ skoro zgodnie z tą zmianą korzyści majątkowe przekazane z naruszeniem przywołanych przepisów nie mają podlegać przepadkowi, to należy skreślić również odesłanie do przepisów, które mówią o takim przekazywaniu.

Proszę o naciśnięcie przycisku obecności.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosowania?

Proszę o podanie wyników głosowania.

Na 86 obecnych senatorów 84 głosowało za, 2 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 25)**

Poprawka uzyskała akceptację.

Poprawka trzydziesta trzecia zmierza do pozostawienia metody Sainte-Laguë przy przeliczaniu głosów na mandaty w wyborach do Sejmu.

Proszę o naciśnięcie przycisku obecności.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosowania?

Proszę o podanie wyników głosowania.

Na 86 obecnych senatorów 19 głosowało za, 67 – przeciw. **(Głosowanie nr 26)**

(wicemarszałek J. Danielak)

Poprawka nie uzyskała akceptacji.

Poprawka trzydziesta czwarta stanowi konsekwencję zmiany, zgodnie z którą sankcji karnej nie będzie podlegać naruszenie przepisu mówiącego o pozyskiwaniu środków komitetu wyborczego, należy więc skreślić również wyraz „pozyskuje”.

Proszę o naciśnięcie przycisku obecności.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosowania?

Proszę o podanie wyników głosowania.

Na 87 obecnych senatorów 80 głosowało za, 6 wstrzymało się od głosu, 1 nie głosował. (**Głosowanie nr 27**)

Poprawka uzyskała akceptację.

Poprawka trzydziesta piąta przewiduje obowiązek podawania przez komisarza wyborczego przed wyborami wójtów, burmistrzów i prezydentów miast liczby mieszkańców w poszczególnych gminach, co jest istotne dla ustalenia limitu wydatków związanych z prowadzeniem kampanii wyborczej.

Proszę o naciśnięcie przycisku obecności.

Kto z państwa jest za przyjęciem poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosowania?

Proszę o podanie wyników głosowania.

Na 87 obecnych senatorów 85 głosowało za, 2 wstrzymało się od głosu. (**Głosowanie nr 28**)

Poprawka uzyskała akceptację.

Poprawka czterdziesta trzecia poprzez skreślenie przepisu przejściowego dotyczącego subwencji należnych partiom politycznym zmierza do tego, aby w przypadku odrzucenia sprawozdania partii politycznej za 2001 r. nie przysługiwała jej subwencja w ciągu następnych trzech lat. Przyjęcie tej poprawki wyklucza głosowanie nad poprawkami: czterdziestą czwartą, czterdziestą piątą, czterdziestą szóstą i czterdziestą siódmą.

Proszę o naciśnięcie przycisku obecności.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosowania?

Proszę o podanie wyników głosowania.

Na 87 obecnych senatorów 15 głosowało za, 72 – przeciw. (**Głosowanie nr 29**)

Poprawka nie uzyskała akceptacji.

Poprawka czterdziesta piąta wyraźnie wskazuje, iż wyłączenie stosowania art. 38d ustawy o partiach politycznych dotyczy wyłącznie roku 2002, oraz zmierza do tego, żeby pomniejszenie subwencji przypadającej za rok 2002, a nie za rok 2003, jak stanowi ustawa, wyniosło nie 10%, a 50% tej subwencji. Przyjęcie tej poprawki wykluczy głosowanie nad poprawkami czterdziestą szóstą i czterdziestą siódmą.

Proszę o naciśnięcie przycisku obecności.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosowania?

Proszę o podanie wyników głosowania.

Na 86 obecnych senatorów 16 głosowało za, 66 – przeciw, 4 wstrzymało się od głosu. (**Głosowanie nr 30**)

Poprawka nie uzyskała akceptacji.

Poprawka czterdziesta szоста zmierza do tego, aby pomniejszenie subwencji dotyczyło subwencji za rok 2002 oraz wynosiło 30%, a także stwierdza wyraźnie, że pomniejszenie to liczone będzie od kwoty subwencji przypadającej zgodnie z przepisami ordynacji parlamentarnej, czyli ewentualnie pomniejszonej w związku z odrzuceniem sprawozdania wyborczego. Przyjęcie tej poprawki wyklucza głosowanie nad poprawką czterdziestą siódmą.

Proszę o naciśnięcie przycisku obecności.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosowania?

Proszę o podanie wyników głosowania.

Na 87 obecnych senatorów 65 głosowało za, 16 – przeciw, 6 wstrzymało się od głosu. (**Głosowanie nr 31**)

Poprawka uzyskała akceptację, tym samym nie będziemy głosować nad poprawką czterdziestą siódmą.

(Senator Zdzisław Jarmużek: Pani Marszałek, w sprawie formalnej.)

Bardzo proszę.

Senator Zdzisław Jarmużek:

Dlaczego nie głosowaliśmy nad poprawką czterdziestą czwartą?

(Głosy z sali: Została wycofana.)

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Panie Senatorze, ta poprawka została wycofana przez senatora Biele.

(Senator Zdzisław Jarmużek: Przepraszam za zakłócenia, Pani Marszałek.)

Przystępujemy do głosowania za przyjęciem uchwały w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Ordynacja wyborcza do rad gmin, rad powiatów i sejmików województw oraz o zmianie niektórych innych ustaw w całości, ze zmianami wynikającymi z przyjętych poprawek.

Proszę o naciśnięcie przycisku obecności.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem uchwały, proszę o naciśnięcie przycisku „za” i podniesienie ręki.

Kto jest przeciwko, proszę o naciśnięcie przycisku „przeciw” i podniesienie ręki.

(wicemarszałek J. Danielak)

Kto się wstrzymał od głosu, proszę o naciśnięcie przycisku „wstrzymuję się” i podniesienie ręki.

Proszę o podanie wyników głosowania.

Na 87 obecnych senatorów 67 głosowało za, 19 – przeciw, 1 wstrzymał się od głosu. (**Głosowanie nr 32**)

Wobec wyników głosowania stwierdzam, że Senat podjął uchwałę w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Ordynacja wyborcza do rad gmin, rad powiatów i sejmików województw oraz o zmianie niektórych innych ustaw.

Powracamy do rozpatrzenia punktu drugiego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o utworzeniu Agencji Rynku Rolnego.

Przypominam, że w przerwie w obradach odbyło się posiedzenie Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi, która ustosunkowała się do przedstawionych w toku debaty wniosków i przygotowała sprawozdanie w tej sprawie.

Przypominam, że dyskusja nad rozpatrywaną ustawą została zamknięta i obecnie, zgodnie z art. 52 ust. 6 Regulaminu Senatu, mogą zabrać głos jedynie sprawozdawcy i wnioskodawcy.

Proszę sprawozdawcę Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi senatora Sławomira Izdebskiego o zabranie głosu i przedstawienie uzgodnionych na posiedzeniu wniosków.

Senator Sławomir Izdebski:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo!

Komisja na posiedzeniu w dniu dzisiejszym po rozpatrzeniu wniosków zgłoszonych w toku debaty, również w dniu dzisiejszym, nad ustawą o zmianie ustawy o utworzeniu Agencji Rynku Rolnego rekomenduje Wysokiemu Senatowi przyjęcie ustawy bez poprawek.

Dwie poprawki zostały zgłoszone przez senatora Andrzeja Wielowieyskiego. Jedna z nich została wycofana. Komisja jednogłośnie poparła wniosek o przyjęcie tej ustawy bez poprawek. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję, Panie Senatorze.

Czy senator wnioskodawca Andrzej Wielowieyski chce jeszcze zabrać głos?

(Senator Andrzej Wielowieyski: Tak.)

Bardzo proszę, Panie Senatorze.

Senator Andrzej Wielowieyski:

Dziękuję bardzo, Pani Marszałek.

Wysoka Izbo!

Stoimy przed poważnym problemem, który dotyczy najistotniejszej funkcji naszej Izby, a także

funkcji parlamentu. Sprawa podjęta w tej ustawie jest ważna i potrzebna, trzeba rzeczywiście przygotować się do nowych zbiorów i szybko załatwić sprawę żywności, która może być wykorzystana.

Jednakże formuła ustawy, jaka została nam przedstawiona, pozostaje w ostrej sprzeczności z obowiązującą ustawą o finansach publicznych, bardzo poważnie traktującą każdy wydatek ze środków publicznych, który musi być, że tak powiem, zatwierdzony w odpowiedniej formie budżetowej. A tutaj tej formy nie ma, a zwłaszcza nie ma tego, co przewiduje ustawa o finansach publicznych – ten oto gruby dokument – w której są trzy artykuły mówiące o tym, że w przypadku każdego poprawienia, zwiększenia czy zmiany Ministerstwo Finansów, rząd nie muszą nowelizować ustawy czy jakoś specjalnie tego przepowiadać, lecz konsultują sprawę z Komisją Finansów Publicznych.

Wysoka Izbo, tak jest w przypadku przesunięć inwestycyjnych. Każdy milion złotych, czy to w rezerwach celowych, czy to w inwestycjach budżetowych, jeżeli jest przesunięty czy zmieniony, wymaga opinii Komisji Finansów Publicznych. A tutaj będziemy mieli do czynienia z wartościami, setkami milionów złotych, przekazywanymi również jednostkom budżetowym – szpitalom, więzieniom, jednostkom wojskowym czy oświatowym. Zasoby agencji mają wartość około 1 miliarda 600 milionów zł. Oczywiście część z tego się sprzedaje, część musi być w rezerwie. Kilkaset milionów złotych będzie rozdysponowane. Jest nie do pomyślenia, żeby takie sumy były bez kontroli parlamentarnej, a tutaj nie przewidziano żadnej kontroli. Można przewidzieć dodatkowo 50 milionów zł czy 100 milionów zł na przykład na więzienia i Sejm w ogóle nie będzie o tym informowany.

Ustawę robiono w pośpiechu, pani minister Wasilewska-Trenkner w ogóle nie była o sprawie powiadomiona, co mi oświadczyła dzisiaj. Oczywiście w tej sytuacji, jaka jest teraz, kiedy to już przeszło, ona powiedziała, że nie będzie zabierać głosu w tej sprawie, w której rząd już wystąpił. Sejmowa Komisja Finansów Publicznych w ogóle nie była interpelowana i w ogóle nie zajmowała się tą sprawą, co z punktu widzenia proceduralnego i merytorycznego jest niezmiernie szkodliwe, bardzo złe.

Wysoka Izbo! Naszym zadaniem nie jest kontrola rządu, my jesteśmy od legislacji. Od kontroli rządu jest Sejm i my powinniśmy Sejmowi o tym przypomnieć. Dziękuję.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję bardzo.

Przypominam, że senator Andrzej Wielowieyski wycofał poprawkę pierwszą zawartą we wniosku oznaczonym rzymską dwójką w druku nr 169Z.

(wicemarszałek J. Danielak)

Zgodnie z art. 52 ust. 7 Regulaminu Senatu każdy senator może podtrzymać wycofany wniosek, przejmując uprawnienia dotychczasowego wnioskodawcy.

Czy ktoś z państwa senatorów chce podtrzymać wycofany wniosek? Nie ma takich zgłoszeń.

Przystępujemy do głosowania w sprawie ustawy o zmianie ustawy o utworzeniu Agencji Rynku Rolnego.

Przypominam, że w tej sprawie w toku debaty zostały przedstawione następujące wnioski: Komisja Rolnictwa i Rozwoju Wsi wniosła o przyjęcie ustawy bez poprawek, a senator wnioskodawca Andrzej Wielowieyski przedstawił wniosek o wprowadzenie poprawek do ustawy.

Informuję, że zgodnie z art. 54 ust. 1 Regulaminu Senatu w pierwszej kolejności zostanie przeprowadzone głosowanie nad wnioskiem o przyjęcie ustawy bez poprawek, a następnie, w wypadku odrzucenia tego wniosku, nad przedstawionymi poprawkami, według kolejności przepisów ustawy.

Przystępujemy do głosowania nad wnioskiem Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi, popartym przez komisję, o przyjęcie ustawy o zmianie ustawy o utworzeniu Agencji Rynku Rolnego bez poprawek.

Proszę o naciśnięcie przycisku obecności.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tego wniosku?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosowania?

Proszę o podanie wyników głosowania.

Na 86 obecnych senatorów 55 głosowało za, 17 – przeciw, 14 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 33)**

Stwierdzam, że wniosek uzyskał akceptację.

Wobec wyników głosowania stwierdzam, że Senat podjął uchwałę w sprawie ustawy o zmianie ustawy o utworzeniu Agencji Rynku Rolnego.

Powracamy do rozpatrzenia punktu trzeciego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy.

Przypominam, że debata nad rozpatrywaną ustawą została zakończona i obecnie możemy przystąpić do głosowania w sprawie tej ustawy.

Przypominam też, że Komisja Polityki Społecznej i Zdrowia przedstawiła projekt uchwały, w którym wnosi o przyjęcie tej ustawy bez poprawek. Projekt ten zostanie poddany pod głosowanie.

Przystępujemy do głosowania nad przedstawionym przez komisję projektem uchwały w sprawie ustawy o zmianie ustawy o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy.

Proszę o naciśnięcie przycisku obecności.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tego projektu uchwały?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Proszę o podanie wyników głosowania.

Na 85 obecnych senatorów 78 głosowało za, 3 – przeciw, 4 wstrzymało się od głosowania. **(Głosowanie nr 34)**

Wobec wyników głosowania stwierdzam, że Senat podjął uchwałę w sprawie ustawy o zmianie ustawy o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy.

Powracamy do rozpatrzenia punktu czwartego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o elektronicznych instrumentach płatniczych.

Przypominam, że debata nad rozpatrywaną ustawą została zakończona i obecnie możemy przystąpić do głosowania w sprawie tej ustawy.

Przypominam też, że Komisja Gospodarki i Finansów Publicznych oraz Komisja Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej przedstawiły projekt uchwały, w którym wnoszą o wprowadzenie poprawek.

Zgodnie z art. 54 ust. 1 Regulaminu Senatu za chwilę przeprowadzimy kolejne głosowania nad przedstawionymi poprawkami, według kolejności przepisów ustawy.

Przystępujemy do głosowania nad przedstawionymi przez komisję poprawkami.

Poprawka pierwsza skreśla zbędne wyrazy, ponieważ użycie elektronicznego instrumentu płatniczego zawsze będzie prowadzić do powstania zobowiązania wobec wydawcy.

Proszę o naciśnięcie przycisku obecności.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosowania?

Proszę o podanie wyników głosowania.

Na 86 obecnych senatorów 80 głosowało za, 1 – przeciw, 5 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 35)**

Poprawka uzyskała akceptację.

Poprawka druga ma charakter doprecyzowujący. Do posługiwania się elektronicznym instrumentem płatniczym w postaci karty płatniczej mogą być uprawnieni także użytkownicy, a więc do umowy o elektroniczny instrument płatniczy, konkretnie o kartę płatniczą, należy załączyć także wzór podpisu użytkownika.

Proszę o naciśnięcie przycisku obecności.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o podanie wyników głosowania.

Na 86 obecnych senatorów 86 głosowało za. **(Głosowanie nr 36)**

(wicemarszałek J. Danielak)

Poprawka jednogłośnie uzyskała akceptację.

Poprawka trzecia ma na celu wyraźne wskazanie, iż również w wypadku stwierdzenia posługiwania się na przykład kartą płatniczą przez osobę nieuprawnioną akceptant odmówi przyjęcia zapłaty.

Proszę o naciśnięcie przycisku obecności.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosowania?

Proszę o podanie wyników głosowania.

Na 84 obecnych senatorów 84 głosowało za.

(Głosowanie nr 37)

Poprawka jednogłośnie poparta.

Poprawka czwarta ma charakter doprecyzowujący, bowiem tylko w spółkach kapitałowych oraz w spółce komandytowo-akcyjnej możemy mówić o walnym zgromadzeniu lub zgromadzeniu wspólników.

Proszę o naciśnięcie przycisku obecności.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosowania?

Proszę o podanie wyników głosowania.

Na 86 obecnych senatorów 86 głosowało za.

(Głosowanie nr 38)

Poprawka poparta jednogłośnie.

Poprawka piąta skreśla zbędne wyrazy, ponieważ pełne określenie tego, czym jest zestawienie operacji, zawiera słowniczek ustawy.

Proszę o naciśnięcie przycisku obecności.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o podanie wyników głosowania.

Na 86 obecnych senatorów 86 głosowało za.

(Głosowanie nr 39)

Poprawka została poparta jednogłośnie.

Poprawka szósta dotyczy przepisu regulującego obowiązek zgłoszenia przez posiadacza niezgodności w zestawieniu operacji. Poprawka ta ma na celu położenie większego nacisku na treść tego zestawienia, a nie na treść stosunku łączącego wydawcę z posiadaczem.

Proszę o naciśnięcie przycisku obecności.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosowania?

Dziękuję. Proszę o podanie wyników głosowania.

Na 85 obecnych senatorów 84 głosowało za, 1 wstrzymał się od głosu. **(Głosowanie nr 40)**

Poprawka uzyskała akceptację Senatu.

Poprawka siódma dotyczy przepisu zabraniającego posiadania przez instytucję pieniądza

elektronicznego udziałów lub akcji w innych podmiotach, z wyjątkiem podmiotów wykonujących funkcje pomocnicze. Poprawka ma charakter uzupełniający, ponieważ zgodnie z art. 37 ust. 2 instytucja pieniądza elektronicznego może być także akcjonariuszem innej instytucji pieniądza elektronicznego.

Proszę o naciśnięcie przycisku obecności.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosowania?

Dziękuję. Proszę o podanie wyników głosowania.

Na 86 obecnych senatorów 83 głosowało za, 3 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 41)**

Poprawka uzyskała akceptację Senatu.

Poprawka ósma ma charakter porządkowy.

Proszę o naciśnięcie przycisku obecności.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosowania?

Dziękuję. Proszę o podanie wyników głosowania.

Na 86 obecnych senatorów 84 głosowało za, 2 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 42)**

Poprawka uzyskała akceptację Senatu.

Poprawka dziewiąta skreśla zbędny przepis, ponieważ zagadnienie reprezentacji w postępowaniu karnym jest dostatecznie i precyzyjnie uregulowane w kodeksie postępowania karnego.

Proszę o naciśnięcie przycisku obecności.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosowania?

Dziękuję. Proszę o podanie wyników głosowania.

Na 86 obecnych senatorów 74 głosowało za, 10 – przeciw, 2 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 43)**

Przystępujemy do głosowania nad podjęciem uchwały w sprawie ustawy o elektronicznych instrumentach płatniczych w całości, ze zmianami wynikającymi z przyjętych poprawek.

Proszę o naciśnięcie przycisku obecności.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem uchwały, proszę o naciśnięcie przycisku „za” i podniesienie ręki.

Kto jest przeciwko, proszę o naciśnięcie przycisku „przeciw” i podniesienie ręki.

Kto się wstrzymał od głosu, proszę o naciśnięcie przycisku „wstrzymuję się” i podniesienie ręki.

Proszę o podanie wyników głosowania.

Stwierdzam, że na 86 obecnych senatorów 86 głosowało za. **(Głosowanie nr 44)**

Wobec wyników głosowania stwierdzam, że Senat podjął uchwałę w sprawie ustawy o elektronicznych instrumentach płatniczych.

(wicemarszałek J. Danielak)

Powracamy do rozpatrzenia punktu piątego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o ratyfikacji Poprawki do Konwencji bazylejskiej o kontroli transgranicznego przemieszczania i usuwania odpadów niebezpiecznych.

Przypominam, że debata nad rozpatrywaną ustawą została zakończona i obecnie możemy przystąpić do głosowania w sprawie tej ustawy.

Przypominam też, że Komisja Ochrony Środowiska oraz Komisja Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej przedstawiły jednobrzmiące projekty uchwał, w których wnoszą o przyjęcie tej ustawy bez poprawek. Projekty te zostaną poddane pod głosowanie.

Przystępujemy do głosowania nad przedstawionymi przez komisje projektami uchwały w sprawie ustawy o ratyfikacji Poprawki do Konwencji bazylejskiej o kontroli transgranicznego przemieszczania i usuwania odpadów niebezpiecznych.

Proszę o naciśnięcie przycisku obecności.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem projektów uchwał?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o podanie wyników głosowania.

Stwierdzam, że na 86 obecnych senatorów 86 głosowało za. **(Głosowanie nr 45)**

Wobec wyników głosowania stwierdzam, że Senat podjął uchwałę w sprawie ustawy o ratyfikacji Poprawki do Konwencji bazylejskiej o kontroli transgranicznego przemieszczania i usuwania odpadów niebezpiecznych.

Powracamy do rozpatrzenia punktu szóstego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o regulacji rynku cukru.

Przypominam, że w przerwie w obradach odbyło się posiedzenie Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi oraz Komisji Skarbu Państwa i Infrastruktury, które ustosunkowały się do przedstawionych w toku debaty wniosków i przygotowały wspólne sprawozdanie w tej sprawie.

Przypominam też, że dyskusja nad rozpatrywaną ustawą została zamknięta i obecnie, zgodnie z art. 52 ust. 6 Regulaminu Senatu, mogą zabrać głos jedynie sprawozdawcy i wnioskodawcy.

Proszę sprawozdawcę Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi oraz Komisji Skarbu Państwa i Infrastruktury senatora Andrzeja Anulewicza o zabranie głosu i przedstawienie uzgodnionych na posiedzeniu wniosków.

Senator Andrzej Anulewicz:

Pani Marszałek! Państwo Senatorowie!

Komisja Skarbu Państwa i Infrastruktury oraz Komisja Rolnictwa i Rozwoju Wsi na posiedzeniu 24 lipca 2002 r., po rozpatrzeniu wniosków zgłoszonych w toku debaty 24 lipca 2002 r. nad

ustawą o zmianie ustawy o regulacji rynku cukru, przedstawiają Wysokiemu Senatowi następujące stanowisko: komisje wnoszą o przyjęcie ustawy bez poprawek. Poprawki zgłoszone przez pana senatora Izdebskiego i pana senatora Borkowskiego nie uzyskały poparcia komisji. Dziękuję uprzejmie.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję, Panie Senatorze.

Czy senatorowie wnioskodawcy chcą jeszcze zabrać głos?

Pan senator Sławomir Izdebski?

(Senator Sławomir Izdebski: Nie, dziękuję.)

Pan senator Krzysztof Borkowski?

(Senator Krzysztof Borkowski: Dziękuję bardzo.)

Przystępujemy zatem do głosowania w sprawie ustawy o zmianie ustawy o regulacji rynku cukru.

Przypominam, że w tej sprawie w toku debaty przedstawiono następujące wnioski: senator Sławomir Izdebski wniósł o odrzucenie ustawy, Komisja Skarbu Państwa i Infrastruktury oraz Komisja Rolnictwa i Rozwoju Wsi wniósł o przyjęcie ustawy bez poprawek, zaś senator Krzysztof Borkowski przedstawił wniosek o wprowadzenie poprawek do tekstu ustawy.

Informuję, że zgodnie z art. 54 ust. 1 Regulaminu Senatu w pierwszej kolejności zostanie przeprowadzone głosowanie nad wnioskiem o odrzucenie ustawy, a następnie, w wypadku odrzucenia tego wniosku, nad wnioskiem o przyjęcie ustawy bez poprawek.

Informuję ponadto, że głosowanie nad przedstawionymi poprawkami zostanie przeprowadzone tylko w razie odrzucenia poprzednich wniosków.

Przystępujemy do głosowania nad wnioskiem senatora Sławomira Izdebskiego o odrzucenie ustawy o zmianie ustawy o regulacji rynku cukru.

Proszę o naciśnięcie przycisku obecności.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem przedstawionego wniosku?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosowania?

Dziękuję. Proszę o podanie wyników głosowania.

Na 84 obecnych senatorów 10 głosowało za, 62 – przeciw, 12 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 46)**

Wniosek nie uzyskał akceptacji Senatu.

Wobec odrzucenia wniosku o odrzucenie ustawy przystępujemy do głosowania nad wnioskiem Komisji Skarbu Państwa i Infrastruktury oraz Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi o przyjęcie ustawy bez poprawek.

Proszę o naciśnięcie przycisku obecności.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tego wniosku?

(wicemarszałek J. Danielak)

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosowania?

Dziękuję. Proszę o podanie wyników głosowania.

Na 85 obecnych senatorów 62 głosowało za, 15 – przeciw, 8 wstrzymało się od głosu. (**Głosowanie nr 47**)

Przystępujemy do głosowania nad przyjęciem uchwały w sprawie ustawy o zmianie ustawy o regulacji rynku cukru w całości...

Przepraszam. Nie ma takiej potrzeby, bo przegłosowaliśmy ustawę bez zmian.

Wobec wyników głosowania stwierdzam, że Senat podjął uchwałę w sprawie ustawy o zmianie ustawy o regulacji rynku cukru.

Informuję, że porządek obrad dwudziestego drugiego posiedzenia Senatu został wyczerpany.

Przystępujemy do oświadczeń senatorów poza porządkiem obrad.

Przypominam, że zgodnie z art. 49 ust. 2 Regulaminu Senatu oświadczenie nie może trwać dłużej niż pięć minut.

Proszę jeszcze senatora sekretarza o odczytanie komunikatów.

Senator Sekretarz Sławomir Izdebski:

Dziękuję, Pani Marszałek.

Przedstawiam następujące komunikaty.

Następne posiedzenie Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi odbędzie się 31 lipca o godzinie 11.30 w sali nr 179.

Posiedzenie Komisji Polityki Społecznej i Zdrowia w sprawie ustaw uchwalonych na dwudziestym szóstym posiedzeniu Sejmu w dniu 19 lipca bieżącego roku oraz ustaw uchwalonych na dwudziestym siódmym posiedzeniu Sejmu odbędzie się w dniu 31 lipca 2002 r., w środę, o godzinie 10.00 w sali nr 217 w gmachu Senatu.

Spotkanie zespołu przygotowującego projekt ustawy o utworzeniu Krajowej Rady do spraw Bioetyki odbędzie się w czwartek, 1 sierpnia 2002 r., o godzinie 10.00 w sali nr 182 w gmachu Senatu.

I następny komunikat: w czwartek, 8 sierpnia tego roku, o godzinie 8.15 w sali nr 217 odbędzie się posiedzenie połączonych komisji – Komisji Skarbu Państwa i Infrastruktury, Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi oraz Komisji Ustawodawstwa i Praworządności. Porządek obrad: pierwsze czytanie zgłoszonego przez Komisję Ustawodawstwa i Praworządności projektu ustawy o zmianie ustawy o gospodarce nieruchomościami i ustawy o zmianie ustawy o gospodarowaniu nieruchomościami rolnymi skarbu państwa oraz o zmianie niektórych ustaw. Projekt jest zawarty w druku senackim nr 175.

I jeszcze jeden komunikat: następne posiedzenie Klubu Senackiego SLD – Unia Pracy odbędzie się we wtorek, 6 sierpnia, w sali nr 217. Początek o godzinie 9.00.

Dziękuję bardzo.

(Senator Adam Biela: Kiedy następne posiedzenie Senatu?)

(Senator Zbigniew Gołąbek: 6, 7, 8 i 9 sierpnia.)

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Najbliższe posiedzenie Senatu odbędzie się w dniach 6, 7, 8 i 9 sierpnia. Przewidywane jest rozpatrzenie około czterdziestu ustaw.

(Głos z sali: Punktów.)

Przystępujemy do oświadczeń senatorów.

Przypominam, że zgodnie z art. 49 ust. 2 Regulaminu Senatu oświadczenie nie może trwać dłużej niż pięć minut. Przedmiotem oświadczenia mogą być sprawy związane z wykonywaniem mandatu, przy czym nie może ono dotyczyć spraw będących przedmiotem porządku obrad bieżącego posiedzenia Senatu. Nad oświadczeniem senatorskim nie przeprowadza się dyskusji.

Bardzo proszę o zabranie głosu panią senator Teresę Liszcz.

Senator Teresa Liszcz:

Pani Marszałek! Wysoki Senacie!

Pragnę przypomnieć – bo nie było okazji do mówienia o tym w tej Izbie – że dzisiaj obchodzimy święto Policji. W związku z tym na ręce komendanta głównego Policji, pana generała Kowalczyka, chciałabym złożyć wszystkim policjantom, w szczególności policjantom z garnizonu lubelskiego, wyrazy najwyższego uznania i podziękować im za ich ciężką, trudną i niebezpieczną pracę. Gratuluję im również tego, że tak szybko i sprawnie eliminują ze swego grona tych, którzy splamili honor policjanta. W tym uroczystym dniu życzę im wielu dalszych sukcesów, które również dla nas są ogromnie cenne, bo to jest kwestia naszego bezpieczeństwa. Życzę im także lepszego budżetu, co w jakimś stopniu zależy od nas tutaj zgromadzonych, a także szczęścia w życiu osobistym. Gratuluję i dziękuję.

I jeszcze jedno oświadczenie w ramach przepisowych pięciu minut. Pragnę tutaj, z tej trybuny, dać wyraz swojej radości związanej z tym, że osiedlił się wśród nas na stałe legendarny kurier z Warszawy, pan Jan Nowak-Jeziorański, który już nie z oddali, a z bliska będzie nam doradzał i życzliwie nas wspierał. Choć sercem był zawsze z nami, cieszę się ogromnie również z jego fizycznej obecności. Marzyłabym o tym, żeby został dożywotnym senatorem, żeby nasza ordynacja na to pozwalała.

Szanowny Panie Janie, witamy w domu! Dziękuję.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję bardzo, Pani Senator.

Widzę, że w ten sposób zwyczaj sejmowe zawiąły również do Senatu, skoro w ramach oświadczeń przekazuje się życzenia okolicznościowe. Ale miło mi z tego powodu, bo to zwyczaj bardzo mi bliski.

Informuję, że protokół dwudziestego drugiego posiedzenia Senatu Rzeczypospolitej Polskiej piątej kadencji, zgodnie z art. 39 ust. 3 Regulaminu Senatu, zostanie udostępniony senatorom w terminie trzydziestu dni po posiedzeniu Senatu w Biurze Prac Senackich, pokój nr 255.

Przepraszam bardzo, nie odczytałam jeszcze nazwisk autorów oświadczeń, które zostały złożone do protokołu. Oświadczenia do protokołu złożyli: senator January Bień, senator Adam Biela, senator Włodzimierz Łęcki, senator Genowefa Ferenc – dwa oświadczenia, oraz senator Grzegorz Niski...

(Głos z sali: Genowefa Grabowska.)

Przepraszam, oświadczenie złożyła senator Genowefa Grabowska.*

Zamykam dwudzieste drugie posiedzenie Senatu Rzeczypospolitej Polskiej piątej kadencji.

(Wicemarszałek trzykrotnie uderza laską marszałkowską)

(Koniec posiedzenia o godzinie 21 minut 36)

* Oświadczenia złożone do protokołu – w załączeniu.

Wyniki głosowań

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
1 J. Adamski	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
2 A. Anulewicz	-	+	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+
3 F. Bachleda-Księżdzarz	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	?	?	+	?	+	?	?	?	?
4 M. Balicki	.	+	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+
5 J. Bargieł	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
6 T. Bartos	-	+	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+
7 M. Berny	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
8 A. Biela	.	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
9 J. Bielawski	-	+	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+
10 J. Bień	-	+	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+
11 F. Bobrowski	-	+	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+
12 K. Borkowski	?	-	+	?	?	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	?	+	+	+
13 W. Bułka	-	+	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+
14 C. Christowa	-	+	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+
15 A. Chronowski	+	-	+	+	+	+	+	?	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	-
16 J. Cieślak	-	+	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+
17 Z. Cybulski	.	.	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+
18 G. Czaja	-	+	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+
19 J. Danielak	-	+	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+
20 K. Doktorowicz	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
21 K. Drożdż	-	+	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+
22 B. Drzęzła	-	+	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+
23 H. Dzido	.	.	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+
24 J. Dziemdziała	.	+	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+
25 G. Ferenc	-	+	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+
26 A. Gierek	.	.	+	?	?	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+
27 W. Gładkowski	-	+	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+
28 Z. Gołabek	-	+	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+
29 H. Gołębiewski	.	+	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
30 G. Grabowska	-	+	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+
31 A. Graczyński	-	+	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+
32 S. Izdebski	.	.	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+
33 A. Jaeschke	.	.	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+
34 A. Jamróz	-	+	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+
35 Z. Janowska	.	+	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+
36 M. Janowski	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
37 Z. Jarmużek	-	+	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+
38 R. Jarzembowski	-	+	+	-	-	+	+	+	+	+	+	.	.	.	.	.	.	.	.	.
39 D. Kempka	-	+	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+
40 A. Klepacz	-	+	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+
41 J. Konieczny	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
42 A. Koszada	-	+	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+
43 M. Kozłowski	-	+	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+
44 Z. Kruszewski	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
45 O. Krzyżanowska	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	?	+	+	+	+	+	+	?
46 Z. Kulak	-	+	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+
47 A. Kurska	.	.	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	?
48 I. Kurzępa	-	?	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+
49 K. Kutz	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
50 G. Lato	-	+	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+
51 M. Lewicki	-	+	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+
52 G. Lipowski	-	+	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	.
53 T. Liszcz	+	-	+	+	+	+	?	?	+	?	+	+	+	+	+	+	+	?	?	+

. nieobecny; + za; - przeciw; ? wstrzymał się; # nie głosował

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
54 B. Litwiniec	-	+	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+
55 J. Lorenz	-	+	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+
56 W. Łęcki	-	+	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+
57 W. Mańkut	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
58 J. Markowski	-	+	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+
59 G. Matuszak	-	+	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+
60 B. Mąsior	-	+	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+
61 M. Mietła	-	+	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	-	#	+	+	+	+	+
62 S. Nicieja	.	+	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+
63 G. Niski	-	+	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+
64 M. Noga	-	+	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+
65 L. Pastusiak	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
66 K. Pawełek	-	+	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+
67 W. Pawłowski	-	+	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+
68 J. Pieniążek	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
69 K. Piesiewicz	.	.	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
70 W. Pietrzak	.	.	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	?
71 Z. Piwoński	-	+	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+
72 S. Plewa	-	+	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+
73 B. Podgórski	.	.	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+
74 L. Podkański	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
75 J. Popiołek	-	+	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+
76 Z. Religa	+	-	+	+	+	+	+	?	+	+	+	+	+	+	+	+	?	?	+	?
77 Z. Romaszewski	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
78 T. Rzemyskowski	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
79 W. Sadowska	-	+	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+
80 J. Sagatowska	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	-
81 E. Serocka	.	.	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+
82 K. Sienkiewicz	-	+	+	?	?	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+
83 D. Simonides	.	?	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
84 R. Sławiński	-	+	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+
85 R. Smoktunowicz	?	-	+	-	-	?	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	?	?	-
86 J. Smorawiński	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
87 A. Spychalski	-	+	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	-	.	+	+	+	+	+
88 G. Staniszevska	.	.	+	+	+	+	?	+	+	+	+	+	+	+	+	#	+	+	-	+
89 H. Stokłosa	.	.	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	#	+	+	+	+
90 A. Stradomska	-	+	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+
91 J. Suchański	.	.	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+
92 J. Szafraniec	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
93 J. Sztorc	.	.	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
94 K. Szydłowski	-	+	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+
95 M. Szyszkowska	-	+	+	-	-	-	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	?	+
96 A. Wielowieyski	+	-	+	+	+	+	?	+	?	?	?	?	?	+	?	+	?	?	?	+
97 E. Wittbrodt	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
98 T. Wnuk	-	+	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+
99 Z. Zychowicz	.	+	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+
100 M. Żenkiewicz	-	+	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+

Obecnych

Za

Przeciw

Wstrzymało się

Nie głosowało

66	74	87	87	87	87	87	87	87	87	87	87	86	86	86	85	86	86	86	86	85
10	57	87	18	18	85	83	84	86	85	86	84	83	21	82	84	82	81	78	77	
54	15	0	66	66	1	1	0	0	0	0	0	0	65	0	0	0	0	3	3	
2	2	0	3	3	1	3	3	1	2	1	2	3	0	2	0	4	5	5	5	
0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	2	0	0	0	0	

	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40
1 J. Adamski	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
2 A. Anulewicz	+	-	+	-	+	-	+	+	-	-	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+
3 F. Bachleda-Księżdzarz	?	+	?	+	?	+	?	+	+	?	-	-	-	?	+	+	+	+	+	+
4 M. Balicki	+	-	+	-	+	-	+	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
5 J. Bargieł	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
6 T. Bartos	+	-	+	-	+	-	+	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
7 M. Berny	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
8 A. Biela	+	+	-	+	+	+	+	+	+	?	?	-	-	+	+	+	+	+	+	+
9 J. Bielawski	+	-	+	-	+	-	+	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
10 J. Bień	+	-	+	-	+	-	+	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
11 F. Bobrowski	+	-	+	-	+	-	+	+	-	-	+	+	?	+	+	+	+	+	+	+
12 K. Borkowski	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+
13 W. Bułka	+	-	+	-	+	-	+	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
14 C. Christowa	+	-	+	-	+	-	+	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
15 A. Chronowski	+	+	+	+	+	+	?	+	+	+	-	-	-	+	+	+	+	+	+	+
16 J. Cieślak	+	-	+	-	+	-	+	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
17 Z. Cybulski	+	-	+	-	+	-	+	+	-	-	+	+	+	+	?	+	+	+	+	+
18 G. Czaja	+	-	+	-	+	-	+	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
19 J. Danielak	+	-	+	-	+	-	+	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
20 K. Doktorowicz	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
21 K. Drożdż	+	-	+	-	+	-	+	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
22 B. Drzęzła	+	-	+	-	+	-	+	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	.
23 H. Dzido	+	+	+	-	+	-	+	+	-	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+
24 J. Dziemdziała	+	-	+	-	+	-	+	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
25 G. Ferenc	+	-	+	-	+	-	+	+	-	-	+	+	?	+	+	+	+	+	+	+
26 A. Gierak	+	-	+	-	+	-	+	+	-	-	+	+	?	+	+	+	+	+	+	+
27 W. Gładkowski	+	-	+	-	+	-	+	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
28 Z. Gołabek	+	-	+	-	+	-	+	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
29 H. Gołębiowski	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
30 G. Grabowska	+	-	+	-	+	-	+	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
31 A. Graczyński	+	-	+	-	+	-	+	+	-	-	+	+	?	+	+	+	+	+	+	+
32 S. Izdebski	+	-	+	-	+	-	+	+	-	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+
33 A. Jaeschke	+	-	+	-	+	-	+	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
34 A. Jamróz	+	-	+	-	+	-	+	+	-	-	+	+	?	+	+	+	+	+	+	+
35 Z. Janowska	+	-	+	-	+	-	+	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
36 M. Janowski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	-	-	+	+	+	+	+	+	+
37 Z. Jarmużek	+	-	+	-	+	-	+	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
38 R. Jarzembowski	.	.	.	.	.	.	+	+	-	-	+	+	.	.	.	.	.	.	.	.
39 D. Kempka	+	-	+	#	+	-	+	+	-	-	+	+	?	+	+	+	+	+	+	+
40 A. Klepacz	+	-	+	-	+	-	+	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
41 J. Konieczny	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
42 A. Koszada	+	-	+	-	+	-	+	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
43 M. Kozłowski	+	-	+	-	+	-	+	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
44 Z. Kruszewski	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
45 O. Krzyżanowska	+	+	-	+	+	+	?	+	+	+	-	-	-	-	+	+	+	+	+	+
46 Z. Kulak	+	-	+	-	+	-	+	+	-	-	+	+	+	+	?	+	+	+	+	+
47 A. Kurska	+	+	-	+	+	+	+	+	+	-	-	-	-	+	+	+	+	+	+	+
48 I. Kurzępa	+	-	+	-	+	-	+	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
49 K. Kutz	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
50 G. Lato	+	-	+	-	+	-	+	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
51 M. Lewicki	+	-	+	-	+	-	+	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
52 G. Lipowski	+	-	+	-	+	-	+	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
53 T. Liszcz	+	+	?	+	+	+	+	+	+	+	?	-	-	+	+	+	+	+	+	?

. nieobecny; + za; - przeciw; ? wstrzymał się; # nie głosował

	41	42	43	44	45	46	47
1 J. Adamski	.	.	.	.	.	.	.
2 A. Anulewicz	+	+	-	+	+	-	+
3 F. Bachleda-Księżdzularz	?	+	?	+	+	.	?
4 M. Balicki	+	+	+	+	+	-	+
5 J. Bargieł	.	.	.	.	.	.	.
6 T. Bartos	+	+	+	+	+	-	+
7 M. Berny	.	.	.	.	.	.	.
8 A. Biela	+	+	+	+	+	+	-
9 J. Bielawski	+	+	+	+	+	-	+
10 J. Bień	+	+	-	+	+	-	+
11 F. Bobrowski	+	+	+	+	+	-	+
12 K. Borkowski	+	+	+	+	+	+	-
13 W. Bułka	+	+	-	+	+	-	+
14 C. Christowa	+	+	+	+	+	-	+
15 A. Chronowski	+	+	+	+	+	?	-
16 J. Cieślak	+	+	+	+	+	-	+
17 Z. Cybulski	+	+	+	+	+	-	+
18 G. Czaja	+	+	+	+	+	-	+
19 J. Danielak	+	+	+	+	+	-	+
20 K. Doktorowicz	.	.	.	.	.	.	.
21 K. Drożdż	+	+	+	+	+	-	+
22 B. Drzęzła	+	+	-	+	+	-	+
23 H. Dzido	+	+	+	+	+	+	-
24 J. Dziemdziała	+	+	+	+	+	-	+
25 G. Ferenc	+	+	+	+	+	-	+
26 A. Gierek	+	+	+	+	+	-	+
27 W. Gładkowski	+	+	+	+	+	-	+
28 Z. Gołabek	+	+	+	+	+	-	+
29 H. Gołębiewski	.	.	.	.	.	.	.
30 G. Grabowska	+	+	+	+	+	-	+
31 A. Graczyński	+	+	+	+	+	-	+
32 S. Izdebski	+	+	+	+	+	+	-
33 A. Jaeschke	+	+	+	+	+	-	+
34 A. Jamróz	+	+	+	+	+	-	+
35 Z. Janowska	+	+	+	+	+	-	+
36 M. Janowski	+	+	+	+	+	?	?
37 Z. Jarmużek	+	+	+	+	+	.	.
38 R. Jarzembowski	.	.	.	.	.	.	.
39 D. Kempka	+	+	+	+	+	-	+
40 A. Klepacz	+	+	+	+	+	-	+
41 J. Konieczny	.	.	.	.	.	.	.
42 A. Koszada	+	+	+	+	+	-	+
43 M. Kozłowski	+	+	+	+	+	-	+
44 Z. Kruszewski	.	.	.	.	.	.	.
45 O. Krzyżanowska	+	+	+	+	+	?	?
46 Z. Kulak	+	+	+	+	+	-	+
47 A. Kurska	+	+	+	+	+	?	-
48 I. Kurzępa	+	+	+	+	+	-	+
49 K. Kutz	.	.	.	.	.	.	.
50 G. Lato	+	+	+	+	+	-	+
51 M. Lewicki	+	+	+	+	+	-	+
52 G. Lipowski	+	+	+	+	+	-	+
53 T. Liszcz	+	+	?	+	+	+	-

. nieobecny; + za; - przeciw; ? wstrzymał się; # nie głosował

	41	42	43	44	45	46	47
54 B. Litwiniec	+	+	+	+	+	-	+
55 J. Lorenz	+	+	+	+	+	-	+
56 W. Łęcki	+	+	+	+	+	-	+
57 W. Mańkut	.	.	.	.	.	.	.
58 J. Markowski	+	+	+	+	+	?	+
59 G. Matuszak	+	+	+	+	+	-	+
60 B. Mąsior	+	+	-	+	+	-	+
61 M. Mietła	+	+	-	+	+	-	+
62 S. Nicieja	+	+	+	+	+	-	+
63 G. Niski	+	+	+	+	+	-	+
64 M. Noga	+	+	+	+	+	-	+
65 L. Pastusiak	.	.	.	.	.	.	.
66 K. Pawełek	+	+	+	+	+	-	+
67 W. Pawłowski	+	+	-	+	+	-	+
68 J. Pieniążek	.	.	.	.	.	.	.
69 K. Piesiewicz	+	+	+	+	+	?	?
70 W. Pietrzak	+	+	+	+	+	-	+
71 Z. Piwoński	+	+	+	+	+	-	+
72 S. Plewa	+	+	-	+	+	-	+
73 B. Podgórski	+	+	-	+	+	-	+
74 L. Podkański	+	+	+	+	+	+	-
75 J. Popiołek	+	+	-	+	+	-	+
76 Z. Religa	?	+	+	+	+	+	-
77 Z. Romaszewski	.	.	.	.	.	.	.
78 T. Rzemyskowski	.	.	.	.	.	.	.
79 W. Sadowska	+	+	+	+	+	-	+
80 J. Sagatowska	+	?	+	+	+	?	-
81 E. Serocka	+	+	+	+	+	-	+
82 K. Sienkiewicz	+	+	+	+	+	-	+
83 D. Simonides	+	+	+	+	+	?	?
84 R. Sławiński	?	+	+	+	+	-	+
85 R. Smoktunowicz	+	?	+	+	+	?	-
86 J. Smorawiński	+	+	+	+	+	+	-
87 A. Spychalski	+	+	+	+	+	-	+
88 G. Staniszevska	+	+	+	+	+	?	?
89 H. Stokłosa	+	+	+	+	+	-	-
90 A. Stradomska	+	+	+	+	+	-	+
91 J. Suchański	+	+	+	+	+	-	+
92 J. Szafraniec	+	+	+	+	+	+	-
93 J. Sztorc	+	+	+	+	+	+	-
94 K. Szydłowski	+	+	+	+	+	-	+
95 M. Szyszkowska	+	+	+	+	+	-	+
96 A. Wielowieyski	+	+	+	+	+	?	?
97 E. Wittbrodt	+	+	+	+	+	?	?
98 T. Wnuk	+	+	+	+	+	-	+
99 Z. Zychowicz	+	+	+	+	+	-	+
100 M. Żenkiewicz	+	+	+	+	+	-	+
Obecnych	86	86	86	86	86	84	85
Za	83	84	74	86	86	10	62
Przeciw	0	0	10	0	0	62	15
Wstrzymało się	3	2	2	0	0	12	8
Nie głosowało	0	0	0	0	0	0	0

Przemówienia i oświadczenia
senatorów
przekazane do publikacji,
niewygłoszone
podczas 22. posiedzenia Senatu

Przemówienie senatora Tadeusza Bartosa w dyskusji nad punktem drugim porządku obrad

Rząd skierował do Sejmu projekt ustawy o zmianie ustawy o utworzeniu Agencji Rynku Rolnego do rozpatrzenia w trybie pilnym, ponieważ jego zdaniem pilne uchwalenie ustawy umożliwi Agencji Rynku Rolnego przekazanie nadwyżek żywności, znajdujących się w jej dyspozycji, na potrzeby jednostek sektora finansów publicznych oraz pomocy społecznej, które są w trudnej sytuacji finansowej. Ponadto szybkie wejście w życie ustawy umożliwi ograniczenie wydatków budżetu państwa na przechowywanie zapasów nadwyżek produktów żywnościowych oraz na subsydiowanie eksportu tych produktów.

W dołączonej do projektu ustawy opinii sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej, pani Danuty Hübner, stwierdzono, że przedmiot projektowanej ustawy nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.

Agencja Rynku Rolnego, realizując politykę interwencyjną państwa, dokonuje zakupów i sprzedaży produktów rolnych i żywnościowych. Zakupione produkty są przechowywane jako zapasy operacyjne lub rezerwy państwa w magazynach będących własnością osób trzecich, gdyż agencja nie posiada własnych magazynów. Agencja ponosi koszty związane z przechowywaniem zapasów. W sytuacji, gdy na rynku produktów rolnych występują nadwyżki, sprzedaż posiadanych zapasów na rynek krajowy jest praktycznie niemożliwa, gdyż powodowałaby destabilizację rynku. Ewentualna sprzedaż na eksport najczęściej odbywa się po cenach znacznie niższych niż ceny zakupu. Możliwe do uzyskania ceny sprzedaży produktów na eksport nie pokrywają kosztów zakupu i kosztów przechowywania.

Występuje duże zapotrzebowanie na pomoc żywnościową dla różnych jednostek organizacyjnych pomocy społecznej, służby zdrowia oraz innych jednostek publicznych i organizacji pozarządowych wykonujących zadania z zakresu pomocy społecznej lub udzielających pomocy humanitarnej. Dlatego przeznaczenie części zapasów agencji na cele pomocy społecznej jest korzystne i racjonalne.

Komisja Rolnictwa i Rozwoju Wsi rozpatrywała ustawę na posiedzeniu w dniu 19 lipca 2002 r. Uwzględniając przebieg dyskusji oraz argumentację ministra rolnictwa i prezesa agencji, uznała, iż ustawę należy przyjąć bez poprawek, aby regulacje w niej zawarte mogły jak najszybciej wejść w życie.

Oświadczenie złożone przez senatora Adama Bielę

Oświadczenie skierowane do ministra skarbu państwa Wiesława Kaczmarka

Analizując treść debaty sejmowej z 17 lipca 2002 r. dotyczącej drugiego czytania nowelizacji ustawy z dnia 21 czerwca 2001 r. o regulacji rynku cukru (DzU z 2001 r., nr 76, poz. 810; nr 122, poz. 1322), doszedłem do wniosku, iż zachodzi uzasadnione podejrzenie o uleganie przez urzędników Ministerstwa Skarbu Państwa nielegalnemu lobbingsowi firm zagranicznych, które może wykazywać znamiona przestępstwa przeciwko obrotowi gospodarczemu. W związku z tym proszę o odpowiedź na następujące pytania:

Dlaczego w kampanii cukrowniczej 2001/2002 w wyniku niewykorzystania limitu A i B produkcji cukru sprzedano go w cenie 9 gr za 1 kg firmie Pfeifer und Langen, a nie spółkom skarbu państwa, na przykład cukrowniom bydgoskim, które limit ten mogły przerobić? Jaki ma wpływ ta sytuacja na rozregulowanie rynku cukru?

Na jakiej podstawie minister skarbu państwa negocjuje z firmą Pfeifer und Langen zmniejszenie pakietu inwestycyjnego objętego umową sprzedaży pięciu cukrowni grupy kalisko-konińskiej?

Na jakiej podstawie i z jakiego upoważnienia, wynikającego z przepisów ustawy, wiceminister skarbu państwa Małgorzata Ostrowska prowadzi negocjacje w sprawie sprzedaży cukrowni „Przeworsk”, skoro ustawodawca jednoznacznie przesądził o wniesieniu jej akcji do Krajowej Spółki Cukrowej? Podejrzenie budzi między innymi fakt niepowiadomienia zarówno o wniosku o upadłość, jak i o negocjacjach z firmą Südzucker dotyczących sprzedaży cukrowni „Przeworsk” oraz nieuczestniczenie w procesie właściciela 51% akcji tej cukrowni i jej wierzyciela – na sumę wierzytelności około 12 milionów zł – jakim jest Lubelsko-Małopolska Spółka Cukrowa z siedzibą w Zamościu.

Co przesądziło o udzieleniu przez walne zgromadzenie, które reprezentował minister skarbu państwa, skwitowania prezesowi cukrowni „Pruszcz”, który dopuścił się poświadczenia nieprawdy we wniosku o kredyt bankowy, dokonując zastawu z zapasu cukru, którego faktycznie nie posiadał?

Zwracam się o wyjaśnienie związków gospodarczych cukrowni i spółek cukrowych z firmą HALEX oraz strat, jakie w wyniku tych powiązań poniosły cukrownie.

Dlaczego w procesie o ustalenie minister skarbu państwa wystąpił z pozwem o stwierdzenie ważności umowy sprzedaży Śląskiej Spółki Cukrowej wbrew postanowieniom §1 ust. 3 tej umowy, który jednoznacznie stanowi, iż umowa w związku z niespełnieniem warunków zawieszających uległa rozwiązaniu bez prawa do odszkodowania?

Z wyrazami poważania pozostaje
senator Adam Biela

Oświadczenie złożone przez senatora Adama Bielę

Oświadczenie skierowane do ministra skarbu państwa Wiesława Kaczmarka

Uwzględniając zobowiązanie ministra skarbu państwa wynikające z art. 20 ust. 2 ustawy z dnia 21 czerwca 2001 r. o regulacji rynku cukru (DzU z 2001 r., nr 76, poz. 810; nr 122, poz. 1322), a dotyczące wniesienia na podwyższenie kapitału wszystkich będących w posiadaniu skarbu państwa akcji spółek cukrowych i spółek, o których mowa w art. 7 ust. 2 ustawy przywołanej w art. 19 wspomnianej ustawy i które nie podlegają połączeniu w myśl art. 20 ust. 1, proszę o sporządzenie wykazu tych akcji i ich wartości na podstawie ostatniego bilansu.

Z poważaniem
Adam Biela

Oświadczenie złożone przez senatora Januarego Bienia

Oświadczenie skierowane do minister edukacji narodowej i sportu Krystyny Łybackiej

Ustawa z dnia 21 stycznia 2000 r. o zmianie niektórych ustaw związanych z funkcjonowaniem administracji publicznej w art. 64 przekazała placówki opiekuńczo-wychowawcze, wcześniej podlegające ministrowi edukacji narodowej, Ministerstwu Pracy i Polityki Społecznej. Po dwóch latach funkcjonowania tych placówek w nowym układzie kompetencyjnym coraz głośniej mówi się o podjęciu dyskusji w sprawie dalszego ich funkcjonowania w takiej postaci oraz o tym, iż to rozwiązanie było błędem pociągającym za sobą drastyczne pogorszenie warunków pobytu i pracy wychowanków i pracowników.

Brakuje środków finansowych na zaspokojenie podstawowych potrzeb socjalno-bytowych wychowanków. Likwiduje się szkoły w placówkach, odbierając tym samym szansę ukończenia ich przez młodzież, rezygnuje się z zatrudniania specjalistów: psychologów, pedagogów, terapeutów, logopedów i innych.

Z powodów oszczędnościowych oraz z powodu braku zrozumienia przez organy prowadzące roli i znaczenia placówek opiekuńczo-wychowawczych ogranicza się lub wręcz uniemożliwia realizację najważniejszego ich zadania, jakim jest zaspokajanie potrzeb edukacyjnych, wychowawczych i emocjonalnych wychowanków. Całkowicie zlekceważono znaczenie nadzoru pedagogicznego, odbierając go kuratorom i powierzając przypadkowym służbom wojewody. Narasta niezadowolenie kadry pedagogicznej sprowadzonej do roli opiekunów, potęgowane kolejnymi próbami zmiany statusu zawodowego tych nauczycieli.

Zarząd Główny Związku Nauczycielstwa Polskiego stoi na stanowisku, iż dalsze funkcjonowanie placówek opiekuńczo-wychowawczych w obecnym usytuowaniu formalnoprawnym grozi całkowitym ograniczeniem ich roli wyłącznie do funkcji socjalnych i opiekuńczych. ZNP domaga się przywrócenia przedmiotowych placówek do systemu oświaty, zwłaszcza placówek interwencyjnych, socjoterapeutycznych i resocjalizacyjnych, prowadzących szkoły, a także określenia nowej sieci placówek interwencyjnych i resocjalizacyjnych, dla których organem prowadzącym z uwagi na rosnące potrzeby w tym zakresie powinien być urząd marszałkowski. W obecnej sytuacji ekonomicznej nie wszystkie powiaty są w stanie udźwignąć ciężar związany z prowadzeniem tych placówek.

ZNP za niedopuszczalną uznał praktykę likwidacji szkół w placówkach interwencyjnych, bowiem to właśnie te szkoły stwarzają wychowankom realną szansę ukończenia edukacji przynajmniej na szczeblu gimnazjum, co w szkołach „masowych” jest niemożliwe. Zarząd Główny ZNP podkreśla także, iż nie ma racjonalnego uzasadnienia dla odbierania wychowawcom, pedagogom i innym nauczycielom w przedmiotowych placówkach statusu nauczycieli w rozumieniu ustawy – Karta Nauczyciela. Ścisłe powiązanie zadań dydaktycznych i wychowawczych, realizowanych przez zatrudnioną w placówkach kadrę pedagogiczną oraz jej specjalistyczne przygotowanie pedagogiczne jednoznacznie przemawiają za utrzymaniem wobec tych pracowników statusu nauczycielskiego. Karta Nauczyciela, regulująca pragmatykę zawodową tej branży, to nie tylko przywileje, to także bardzo wysokie wymagania stawiane nauczycielom.

Zarząd ZNP zwraca również uwagę parlamentarzystów na konieczność odbiurokratyzowania i uproszczenia procedury kierowania do przedmiotowych placówek, albowiem obecny system jest bardzo skomplikowany i niewydolny.

Jestem zdania, że poruszona przeze mnie problematyka winna jak najszybciej stać się przedmiotem fachowej dyskusji i sensownych zmian legislacyjnych.

Z wyrazami szacunku
January Bień

Oświadczenie złożone przez senator Genowefę Grabowską

Oświadczenie skierowane do ministra spraw zagranicznych Włodzimierza Cimoszewicza

Niniejsze oświadczenie jest związane z coraz częstszymi przypadkami niegościnnego, a niekiedy także brutalnego traktowania obywateli polskich przekraczających granice innych państw i towarzyszącą temu procederowi opieszałością polskich służb konsularnych.

Wzmożony ruch turystyczny, wyjazdy w celach edukacyjnych, naukowych, wymiana gospodarcza oraz tak szeroko propagowana i popierana przez nasze państwo wymiana młodzieży powodują, iż Polacy, liczeni już w setkach tysięcy, każdego dnia przekraczają granice wielu państw docelowych. Ruch ten nasila się w okresie wakacji, kiedy to szczególną mobilnością wykazuje się młodzież, korzystając – niekiedy po raz pierwszy w życiu – z dobrodziejstwa posiadania paszportu.

Pragnę wyraźnie zaznaczyć, że pomoc MSZ, polegającą między innymi na publicznej informacji o trudnościach i niebezpieczeństwach, na jakie rodacy mogą się natknąć podczas pobytu w różnych państwach świata, uważam za niezwykle cenną. Nie można jednak zapominać, że podstawowym zadaniem polskich służb konsularnych jest szeroko rozumiana opieka nad obywatelami polskimi, którzy znaleźli się w terytorialnym zasięgu ich działalności.

Niestety senacka Komisja Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej jest coraz częściej alarmowana niepokojącymi informacjami – takimi jak załączona skarga dotycząca incydentu na lotnisku w Tel Awiwie* – w których nasi rodacy skarżą się na poniżające, a czasami nieludzkie, czyli sprzeczne ze standardami praw człowieka, traktowanie przy przekraczaniu granic niektórych państw i towarzyszącą tym sytuacjom bezczynność miejscowych polskich urzędów konsularnych.

W pełni akceptując prawo każdego państwa do określania zasad i warunków dopuszczenia cudzoziemców na swoje terytorium, w tym dbałości o bezpieczeństwo wewnętrzne, zwracam się do Pana Ministra o zbadanie działalności polskich placówek konsularnych w tym zakresie, zwłaszcza w tych państwach, które z uwagi na skomplikowaną sytuację polityczną ustanowiły obostrzenia w ruchu osobowym.

Genowefa Grabowska

* Załącznik do wglądu w dokumentacji Biura Prac Senackich.

Oświadczenie złożone przez senator Genowefę Grabowską

Oświadczenie skierowane do ministra sprawiedliwości Grzegorza Kurczuka

Niniejsze oświadczenie związane jest z coraz częstszymi przypadkami włączania do przedkładanych parlamentowi ustaw odrębnych przepisów karnych lub nawet całych rozdziałów penalizujących zachowania sprzeczne z ustawą, konkurencyjnych wobec kodeksu karnego.

W uchwalanych przez Sejm RP i przekazywanych do Senatu RP projektach ustaw, także w tak zwanych dostosowawczych ustawach europejskich, coraz częściej pojawiają się przepisy karne penalizujące zachowania sprzeczne z ich treścią. Czasami są to pojedyncze przepisy przewidujące konkretne sankcje za naruszenie ustawowych norm, niekiedy zaś całe rozdziały, w których obok norm materialnych pojawiają się także konkurencyjne wobec kodeksu postępowania karnego przepisy proceduralne. Taka praktyka powoduje, że obok istniejącego – i tak przecież niejednolitego – systemu prawa karnego, materialnego i procesowego (k.k., k.p.k., k.k.s. itp.) powstaje i rozwija się równoległy, pozakodeksowy zbiór przepisów karnych.

Jest rzeczą oczywistą, że społeczeństwo oczekuje czytelnego, jasnego i łatwego do zidentyfikowania systemu prawa. Jest to szczególnie ważne w przypadku prawa karnego, którego normy określają zarówno naganny typ zachowania sprawcy (dyspozycja), jak i charakter związanej z takim zachowaniem sankcji karnej.

Czy Pan Minister nie uważa, że stosowanie tej swoistej techniki legislacyjnej, polegającej na nagminnym już niemal umieszczaniu przepisów karnych w kolejnych ustawach, podważa spójność, przejrzystość i czytelność kodeksowego systemu prawa karnego? I chociaż *ignorantia iuris nocet*, to jednak wydaje się, że także legislatorzy powinni dołożyć należytej staranności, aby tworzyć prawo łatwo dostępne, a przy tym jednolite. Ma to znaczenie nie tylko dla potencjalnych sprawców spenalizowanych w tych ustawach przestępstw, ale przede wszystkim dla prawników, którzy te normy stosują, nie mówiąc już o studentach, którzy się tego prawa uczą.

Genowefa Grabowska

Oświadczenie złożone przez senatora Włodzimierza Łęckiego

Oświadczenie skierowane do wiceprezesa Rady Ministrów, ministra infrastruktury Marka Pola

W czasie dyżuru senatorskiego odwiedziły mnie pracownice poznańskiej TP SA. Z ich relacji oraz otrzymanych materiałów dowiedziałem się, że przygotowana jest likwidacja w Polsce świadczonych do tej pory przez TP SA usług telegraficznych. Pociągnie to za sobą zwolnienia pracowników, które w skali kraju mogą dotyczyć około ośmiuset osób. Według moich rozmówczyń rzecznik TP SA, pan Witold Rataj, uzasadnił konieczność likwidacji usług telegraficznych między innymi względami komercyjnymi, likwidacją podobnych usług w kilku krajach europejskich, dynamicznym rozwojem poczty elektronicznej i SMS.

Te uzasadnienia wydają się chybione. Według przedstawionych mi dokumentów w okresie 1–24 czerwca bieżącego roku w Poznaniu przyjęto dwadzieścia dziewięć tysięcy sześćset cztery telegramy, co daje średnio tysiąc dwieście zleceń na dobę. Zapotrzebowanie zatem istnieje. Co do opłacalności tej usługi to obserwuje się zjawisko braku zmian cen od ponad siedmiu lat. Znaczki pocztowe, rozmowy telefoniczne i inne usługi przechodziły zmiany cen, a telegramy nie. Obecnie jedno słowo w telegramie kosztuje 7 gr plus 22% VAT.

Mówi się o małym zainteresowaniu tego typu usługami. Pod numerem 905 nadawany jest bezpłatny komunikat mówiący o likwidacji od 31 sierpnia 2002 r. usług telegraficznych z powodu małego zainteresowania nimi. W dniu dzisiejszym poinformowano mnie, że aby nadać telegram przez telefon, muszą czekać mniej więcej sto pięćdziesiąt minut.

Mnie i moim rozmówcom nieznane są przypadki likwidacji podobnych usług w takich krajach, jak Niemcy, Austria czy Finlandia, o których w swoim uzasadnieniu wspomniął rzecznik TP SA. Decyzja o likwidacji usług telegraficznych jest także niezgodna z pktm 19 konwencji genewskiej o swobodzie porozumiewania się i przekazywania wiadomości. Do likwidacji usług telegraficznych wymagana jest zgoda Urzędu Regulacji Telekomunikacji i Poczty w Warszawie. Asystent prezesa tegoż urzędu, pan Pięta, nic nie wie o wydaniu takiej zgody dla TP SA. Można domniemywać, że zgoda taka nie została wydana.

Według moich rozmówczyń dzieje się coś bardzo złego w zakresie usług telekomunikacyjnych w kraju. Ich likwidacja zaskoczy społeczeństwo, które będzie pozbawione możliwości szybkiego przekazania lub otrzymania wiadomości.

Z niepotwierdzonych źródeł dowiedziałem się, że po 1 września 2002 r. usługi telegraficzne ma w Polsce świadczyć firma zagraniczna lub firma z kapitałem zagranicznym po znacznie wyższych cenach.

Informując o tym, proszę Pana Premiera o zainteresowanie się tą sprawą i podjęcie działań zapobiegających likwidacji usług telegraficznych.

Włodzimierz Łęcki

Oświadczenie złożone przez senatora Grzegorza Niskiego

Oświadczenie skierowane do ministra sprawiedliwości Grzegorza Kurczuka

Sprawa przestrzegania prawa, między innymi przez organa samorządu terytorialnego, była przedmiotem wielu publikacji prasowych. Niestety, jak wykazuje praktyka życia codziennego, władze samorządu terytorialnego w sposób jaskrawy naruszają lub wręcz lekceważą obowiązujące prawo. Powoduje to powstawanie nieprzychylnych opinii o bezcelowości drogi sądowej, indolencji władz i bezkarności urzędników.

Przykładem może być sprawa pana Jana Orłowskiego z Koszalina. 29 września 1989 r. zapadł prawomocny wyrok sądu, orzekający eksmisję z mieszkania W. Jastrzębskiego. Przez prawie trzynaście lat urząd gminy wyroku nie wykonał, mimo że był do tego zobowiązany. Używano przeróżnych argumentów, ażeby nie dopuścić do wykonania wyroku. Nie wykwaterowano do posiadanego domu na wsi, o czym świadczy pismo naczelnika gminy Trzebieszów z 6 marca 1990 r. Odroczone eksmisję, gdyż rzekomo złożona została prośba o wniesienie rewizji nadzwyczajnej. Następnym argumentem był brak mieszkań zastępczych. Innym argumentem wstrzymującym wykonanie wyroku było wniesienie sprawy o zmianę postanowienia o stwierdzeniu nabycia spadku.

W piśmie z 10 maja 2000 r. urząd gminy poinformował, że przekwaterowanie zostaje wstrzymane do czasu zakończenia sprawy sądowej. Postępowanie sądowe zostało zakończone, a prawomocne postanowienie dostarczone do urzędu gminy 16 maja 2002 r.

Ani na to pismo, ani na pismo z 21 czerwca 2002 r. urząd gminy nie udzielił jednak odpowiedzi. Dopiero 9 lipca, czyli po upływie prawie dwóch miesięcy od daty złożenia pisma, udzielono odpowiedzi, że urząd wyroku nie wykona.

Proszę o podjęcie działań celem wyjaśnienia, jak to było możliwe, że przez trzynaście lat nie wykonano wyroku i obecnie informuje się, że wyrok nie zostanie wykonany. Proszę także o poinformowanie, czy ktoś odpowiedzialny za taki stan rzeczy poniósł konsekwencje.

Z poważaniem
Grzegorz Andrzej Niski

Uchwały Senatu RP
podjęte
na 22. posiedzeniu Senatu

U C H W A Ł A
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 24 lipca 2002 r.

w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Ordynacja wyborcza do rad gmin, rad powiatów i sejmików województw oraz o zmianie niektórych innych ustaw

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 19 lipca 2002 r. ustawy o zmianie ustawy o zmianie ustawy – Ordynacja wyborcza do rad gmin, rad powiatów i sejmików województw oraz o zmianie niektórych innych ustaw, wprowadza do jej tekstu następujące poprawki:

- 1) w art. 1 w pkt 1, w art. 64f ust. 10 otrzymuje brzmienie:
„10. Pełnomocnik wyborczy komitetu wyborczego wyborców, o którym mowa w ust. 8, jest jednocześnie pełnomocnikiem finansowym tego komitetu.”;
- 2) w art. 1 w pkt 1, po art. 64f dodaje się art. 64f¹ w brzmieniu:
„Art. 64f¹. 1. Nazwa komitetu wyborczego partii politycznej zawiera wyrazy „komitet wyborczy” oraz nazwę partii politycznej. Nazwa komitetu wyborczego partii politycznej może zawierać również skrót nazwy tej partii.
2. Nazwa koalicyjnego komitetu wyborczego partii politycznych zawiera wyrazy „koalicyjny komitet wyborczy” oraz nazwę koalicji wyborczej.
3. Nazwa komitetu wyborczego organizacji zawiera wyrazy „komitet wyborczy” oraz nazwę organizacji. Nazwa komitetu wyborczego organizacji może zawierać również skrót nazwy tej organizacji.
4. Nazwa komitetu wyborczego wyborców oprócz wyrazów „komitet wyborczy wyborców” powinna zawierać określenie odróżniające od innych komitetów.”;
- 3) w art. 1 w pkt 1, po art. 64h dodaje się art. 64h¹ w brzmieniu:
„Art. 64h¹. 1. W przypadku wyborów uzupełniających, wyborów przedterminowych lub wyborów do nowych rad w związku ze zmianami w podziale terytorialnym państwa, komitet wyborczy nie dokonuje zawiadomień, o których mowa w art. 64c ust. 3, art. 64d ust. 4, art. 64e ust. 3 i 4 oraz art. 64f ust. 4 i 5.
2. W przypadku określonym w ust. 1 do zgłoszenia listy kandydatów należy dołączyć dokument stwierdzający utworzenie komitetu wyborczego oraz, z wyjątkiem komitetu wyborczego, o którym mowa w art. 64f ust. 8, dane i dokumenty, o których mowa w art. 64c ust. 5 i 6, art. 64d ust. 6 i 7, art. 64e ust. 6 i 7 oraz art. 64f ust. 6 i 7.”;
- 4) w art. 1 w pkt 2 dodaje się lit. b¹) w brzmieniu:
„b¹) w ust. 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie:
„3) na terenie jednostek wojskowych i innych jednostek organizacyjnych podległych Ministrowi Obrony Narodowej oraz oddziałów obrony cywilnej, a także skoszarowanych jednostek podległych ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych.”;
- 5) w art. 1 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:
„2a) w art. 66 w ust. 2 po wyrazie „pełnomocnika” dodaje się wyraz „wyborczego”;
- 6) w art. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:
„3) w art. 67 po wyrazie „pełnomocnika” dodaje się wyraz „wyborczego” oraz wyrazy „bezpłatnych infolinii” zastępuje się wyrazami „infolinii o bezpłatnym dostępie”;
- 7) w art. 1 dodaje się pkt 6a w brzmieniu:
„6a) w art. 71 w ust. 5 po wyrazie „pełnomocnicy” dodaje się wyraz „wyborczy”;
- 8) w art. 1 w pkt 7, w ust. 1 w zdaniu wstępnym po wyrazie „pełnomocnik” dodaje się wyraz „wyborczy”;
- 9) w art. 1 w pkt 13, w art. 83d w ust. 2 wyrazy „zarządzenie wyborów” zastępuje się wyrazami „dzień ogłoszenia rozporządzenia o zarządzeniu wyborów”;
- 10) w art. 1 w pkt 13, w art. 83d w ust. 2 po wyrazach „Skarbu Państwa” dodaje się wyrazy „na zasadach określonych w art. 84d”;
- 11) w art. 1 w pkt 13, w art. 83f:
 - a) w ust. 1 i 2 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:
„Informację o przekazaniu nadwyżki pełnomocnik finansowy podaje do wiadomości publicznej w dzienniku o zasięgu ogólnokrajowym najpóźniej w terminie 30 dni od dnia przyjęcia sprawozdania finansowego lub wydania orzeczenia uwzględniającego odwołanie lub skargę, o których mowa w art. 84a ust. 5 i 6.”;
 - b) w ust. 3 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:

„Informację o przekazaniu nadwyżki pełnomocnik finansowy podaje do wiadomości publicznej w dzienniku o zasięgu ogólnokrajowym, a w przypadku komitetu wyborczego, o którym mowa w art. 64f ust. 8, w dzienniku o zasięgu wojewódzkim, najpóźniej w terminie 3 miesięcy od dnia przyjęcia sprawozdania finansowego lub wydania orzeczenia uwzględniającego odwołanie lub skargę, o których mowa w art. 84a ust. 5 i 6.”;

12) w art. 1 w pkt 15, w art. 84b skreśla się ust. 2;

13) w art. 1 dodaje się pkt 18a w brzmieniu:

„18a) w art. 101 ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Zgłoszenia listy dokonuje pełnomocnik wyborczy komitetu wyborczego lub upoważniona przez niego osoba, zwani dalej „pełnomocnikiem”. Do zgłoszenia dołącza się dokument wydany przez komitet wyborczy stwierdzający ustanowienie pełnomocnika wyborczego komitetu wyborczego, z podaniem jego imienia (imion), nazwiska, adresu zamieszkania i numeru ewidencyjnego PESEL.

3. Jeżeli zgłoszenia listy dokonuje osoba upoważniona przez pełnomocnika wyborczego komitetu wyborczego, do zgłoszenia dołącza się również dokument stwierdzający udzielenie upoważnienia ze wskazaniem zakresu udzielonego upoważnienia, oraz dane upoważnionej osoby: imię (imiona), nazwisko, adres zamieszkania i numer ewidencyjny PESEL.”;

14) w art. 1 w pkt 25:

a) w zdaniu wstępnym wyrazy „ust. 4” zastępuje się wyrazami „ust. 3a”,

b) ust. 4 oznacza się jako ust. 3a;

15) w art. 1 w pkt 32, w art. 202a po wyrazach „przewidywanych wyników wyborów” dodaje się wyrazy „, lub wyniki sondaży wyborczych przeprowadzanych w dniu głosowania”;

16) w art. 1 w pkt 32, w art. 202c wyrazy „podaje i dostarcza” zastępuje się wyrazami „podaje lub dostarcza”;

17) w art. 1 w pkt 32, po art. 202f dodaje się art. 202f¹ i art. 202f² w brzmieniu:

„Art. 202f¹. Kto, w związku z wyborami do rad gmin, rad powiatów lub sejmików województw:

- 1) pozyskuje środki finansowe lub wartości niepieniężne na rzecz komitetu wyborczego lub wydatkuje środki finansowe komitetu wyborczego na cele inne niż związane z wyborami,
- 2) pozyskuje środki finansowe lub wartości niepieniężne na rzecz komitetu wyborczego lub wydatkuje środki finansowe komitetu wyborczego przed dniem, od którego zezwala na to ustawa,
- 3) pozyskuje środki finansowe lub wartości niepieniężne na rzecz komitetu wyborczego po dniu wyborów,
- 4) wydatkuje środki finansowe komitetu wyborczego po dniu złożenia sprawozdania finansowego,
- 5) wydatkuje środki finansowe komitetu wyborczego z naruszeniem limitów wydatków określonych dla komitetów wyborczych,
- 6) przekazuje komitetowi wyborczemu organizacji albo komitetowi wyborczemu wyborców lub przyjmuje w imieniu tych komitetów środki finansowe lub wartości niepieniężne pochodzące z innych źródeł niż od osób fizycznych
– podlega grzywnie od 1 000 do 100 000 złotych.

Art. 202f². Kto, w związku z wyborami do rad gmin, rad powiatów lub sejmików województw, po uzyskaniu informacji z jakich źródeł pochodzą, przyjmuje i przeznacza na kampanię wyborczą środki finansowe lub wartości niepieniężne pochodzące:

- 1) od osób fizycznych niemających miejsca zamieszkania na terenie Rzeczypospolitej Polskiej, z wyłączeniem obywateli polskich zamieszkałych za granicą,
- 2) od cudzoziemców mających miejsce zamieszkania na terenie Rzeczypospolitej Polskiej,
- 3) z innego źródła niż z funduszu wyborczego partii politycznej tworzącej komitet wyborczy partii politycznej lub z funduszy wyborczych partii politycznych tworzących koalicyjny komitet wyborczy partii politycznych
– podlega grzywnie od 1 000 do 100 000 złotych.”;

18) w art. 1 w pkt 32, w art. 202g w ust. 1 wyraz „Kto,” zastępuje się wyrazami „Pełnomocnik finansowy komitetu wyborczego, który”;

19) w art. 1 w pkt 32, w art. 202g:

a) w ust. 1 skreśla się wyrazy „, albo obu tym karom łącznie”,

b) dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Tej samej karze podlega, kto nie dopuszcza do wykonania lub utrudnia dopełnienie obowiązku przekazania przez komitet wyborczy na rzecz instytucji charytatywnej nadwyżki pozyskanych środków finansowych nad poniesionymi wydatkami, o którym mowa w ust. 1.”,

c) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Jeżeli osoba, o której mowa w ust. 1a, działa nieumyślnie – podlega grzywnie.”;

- 20) w art. 1 w pkt 32, w art. 202h w ust. 1 wyraz „Kto,” zastępuje się wyrazami „Pełnomocnik finansowy komitetu wyborczego, który”;
- 21) w art. 1 w pkt 32, w art. 202i w ust. 1 skreśla się wyrazy „o źródłach pozyskania funduszy oraz poniesionych wydatkach na cele wyborcze”;
- 22) w art. 2 w pkt 3, w art. 26a wyrazy „pochodzących od jednego członka i nieprzekraczających” zastępuje się wyrazami „w wysokości nieprzekraczającej od jednego członka”;
- 23) w art. 3 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
„1) w art. 127 w ust. 1 skreśla się wyrazy „przekazane albo” oraz wyrazy „, art. 113, art. 114 ust. 1 albo art. 115” zastępuje się wyrazami „albo art. 113”;;
- 24) w art. 3 pkt 3 otrzymuje brzmienie:
„3) w art. 223 w pkt 2 skreśla się wyrazy „pozyskuje lub” oraz wyrazy „przepisu art. 110 ust. 4 albo”.;”;
- 25) w art. 4 w pkt 4 w lit. d) w zdaniu wstępnym wyrazy „4 i 5” zastępuje się wyrazami „4 – 6” oraz dodaje się ust. 6 w brzmieniu:
„6. Komisarz wyborczy w terminie 7 dni od dnia ogłoszenia rozporządzenia o zarządzeniu wyborów podaje do wiadomości publicznej, w formie komunikatu w dzienniku o zasięgu wojewódzkim, liczbę mieszkańców w poszczególnych gminach według stanu na koniec roku poprzedzającego rok, w którym wybory są przeprowadzane.”;
- 26) w art. 4 w pkt 5, w art. 27g po wyrazach „przewidywanych wyników wyborów” dodaje się wyrazy „, lub wyniki sondaży wyborczych przeprowadzanych w dniu głosowania”;
- 27) w art. 4 w pkt 5, w art. 27i wyrazy „podaje i dostarcza” zastępuje się wyrazami „podaje lub dostarcza”;
- 28) w art. 4 w pkt 5 po art. 27l dodaje się art. 27l¹ i art. 27l² w brzmieniu:
„Art. 27l¹. Kto, w związku z wyborami wójta, burmistrza albo prezydenta miasta:
1) pozyskuje środki finansowe lub wartości niepieniężne na rzecz komitetu wyborczego lub wydatkuje środki finansowe komitetu wyborczego na cele inne niż związane z wyborami,
2) pozyskuje środki finansowe lub wartości niepieniężne na rzecz komitetu wyborczego lub wydatkuje środki finansowe komitetu wyborczego przed dniem, od którego zezwala na to ustawa,
3) pozyskuje środki finansowe lub wartości niepieniężne na rzecz komitetu wyborczego po dniu wyborów,
4) wydatkuje środki finansowe komitetu wyborczego po dniu złożenia sprawozdania finansowego,
5) wydatkuje środki finansowe komitetu wyborczego z naruszeniem limitów wydatków określonych dla komitetów wyborczych,
6) przekazuje komitetowi wyborczemu organizacji albo komitetowi wyborczemu wyborców lub przyjmuje w imieniu tych komitetów środki finansowe lub wartości niepieniężne pochodzące z innych źródeł niż od osób fizycznych
– podlega grzywnie od 1 000 do 100 000 złotych.
Art. 27l². Kto, w związku z wyborami wójta, burmistrza albo prezydenta miasta, po uzyskaniu informacji z jakich źródeł pochodzą, przyjmuje i przeznacza na kampanię wyborczą środki finansowe lub wartości niepieniężne pochodzące:
1) od osób fizycznych niemających miejsca zamieszkania na terenie Rzeczypospolitej Polskiej, z wyłączeniem obywateli polskich zamieszkałych za granicą,
2) od cudzoziemców mających miejsce zamieszkania na terenie Rzeczypospolitej Polskiej,
3) z innego źródła niż z funduszu wyborczego partii politycznej tworzącej komitet wyborczy partii politycznej lub z funduszy wyborczych partii politycznych tworzących koalicyjny komitet wyborczy partii politycznych
– podlega grzywnie od 1 000 do 100 000 złotych.”;
- 29) w art. 4 w pkt 5, w art. 27m w ust. 1 wyraz „Kto,” zastępuje się wyrazami „Pełnomocnik finansowy komitetu wyborczego, który”;
- 30) w art. 4 w pkt 5, w art. 27n:
a) w ust. 1 skreśla się wyrazy „, albo obu tym karom łącznie”,
b) dodaje się ust. 1a w brzmieniu:
„1a. Tej samej karze podlega, kto nie dopuszcza do wykonania lub utrudnia dopełnienie obowiązku przekazania przez komitet wyborczy na rzecz instytucji charytatywnej nadwyżki pozyskanych środków finansowych nad poniesionymi wydatkami, o którym mowa w ust. 1.”,
c) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„2. Jeżeli osoba, o której mowa w ust. 1a, działa nieumyślnie – podlega grzywnie.”;
- 31) w art. 4 w pkt 5, w art. 27n w ust. 1 wyraz „Kto,” zastępuje się wyrazami „Pełnomocnik finansowy komitetu wyborczego, który”;

- 32) w art. 4 w pkt 5, w art. 27o w ust. 1 skreśla się wyrazy „o źródłach pozyskania funduszy oraz poniesionych wydatkach na cele wyborcze”;
- 33) w art. 5 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„2. W przypadku odrzucenia sprawozdania za 2001 r. partii politycznej, która uzyskała prawo do subwencji, o której mowa w art. 28 i 29 ustawy, o której mowa w art. 2, nie stosuje się przepisów art. 38d tejże ustawy, a przypadająca – zgodnie z przepisami ustawy, o której mowa w art. 3 – subwencja na 2002 r. wypłacona zostanie w kwocie pomniejszonej o 30%.”.

WICEMARSZAŁEK SENATU

Ryszard JARZEMBOWSKI

UZASADNIENIE

Po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm w dniu 19 lipca 2002 r. ustawy o zmianie ustawy – Ordynacja wyborcza do rad gmin, rad powiatów i sejmików województw oraz o zmianie niektórych innych ustaw, Senat postanowił wprowadzić do niej 33 poprawki.

Jedną z istotnych poprawek jest zmiana do art. 5 ust. 2 nowelizacji. Senat postanowił, aby pomniejszenie subwencji dotyczyło subwencji na rok 2002 oraz wynosiło 30%. Ponadto z poprawki tej, zdaniem Senatu, wynika wyraźnie, że pomniejszenie to liczone będzie od kwoty subwencji przypadającej zgodnie z przepisami ordynacji parlamentarnej, czyli ewentualnie pomniejszonej w związku z odrzuceniem sprawozdania wyborczego.

Szczególne uwagę Senat zwrócił na kwestię wewnętrznej spójności ustawy i zupełności jej uregulowań; miał również na celu zapobieżenie ewentualnym wątpliwościom interpretacyjnym przy stosowaniu ustawy.

Do poprawek służących zachowaniu spójności ustawy, w tym w szczególności odzwierciedleniu wprowadzonych zakazów i ograniczeń w przepisach karnych, należy zaliczyć poprawki nr 17 i 28, wprowadzające odpowiedzialność karną za naruszanie przepisów dotyczących finansowania kampanii wyborczej. Senat uznał, iż warunkiem skuteczności przepisów antykorupcyjnych, jest wprowadzenie odpowiedzialności karnej za ich naruszenie.

Wyrazem dążenia Senatu do osiągnięcia skuteczności przepisów karnych dotyczących przekazywania nadwyżek finansowych komitetów wyborczych na rzecz instytucji charytatywnej jest poprawka nr 11, która wzorem ordynacji parlamentarnej, określa termin na podanie przez pełnomocnika finansowego do wiadomości publicznej informacji o przekazaniu nadwyżki finansowej na wskazane w ustawie cele. Wzorując się na ordynacji parlamentarnej, poprawkami nr 19 i 30 Senat zmienił również przepisy karne dotyczące obowiązku przekazywania nadwyżki finansowej na rzecz instytucji charytatywnej, poprzez zmianę katalogu kar oraz penalizację niedopuszczania do wykonania lub utrudniania wykonania tego obowiązku.

Zapewnieniu korelacji pomiędzy przepisem ustanawiającym zakaz podawania wyników sondaży w czasie ciszy wyborczej a odpowiednim przepisem karnym służą poprawki nr 15 i 26, wprowadzające sankcje za zabronione ustawą podawanie do publicznej wiadomości, w okresie ciszy wyborczej, wyników sondaży wyborczych przeprowadzanych w dniu głosowania. Takiemu samemu celowi służy poprawka nr 4, oraz poprawki nr 6 i 7, które wprowadzają jednolitą terminologię w związanych ze sobą przepisach wprowadzających określone obowiązki lub zakazy i w przepisach przewidujących sankcje za ich niewykonanie lub naruszenie.

Senat wprowadził w zakresie przepisów karnych także zmiany zmierzające do tego, aby już spełnienie jednej przesłanki, a nie dopiero obydwu łącznie powodowało sankcję karną, w tym celu zmieniając spójnik w przepisach dotyczących podawania oraz dostarczania napojów alkoholowych w czasie kampanii wyborczej.

Senat postanowił uzupełnić ustawę o brakujące - jego zdaniem - przepisy dotyczące sposobu nadawania nazw komitetom wyborczym (poprawka nr 2) i procedury tworzenia komitetów wyborczych w przypadku wyborów uzupełniających, przedterminowych oraz wyborów przeprowadzanych w związku ze zmianami w podziale terytorialnym państwa (poprawka nr 3). W tym ostatnim przypadku rezygnacja z obowiązku zawiadamiania organu wyborczego o utworzeniu komitetu wyborczego podyktowana została krótkimi terminami, jakie przewidywane są w kalendarzu wyborczym przy tego rodzaju wyborach.

Koniecznym, zdaniem Senatu, uzupełnieniem ustawy jest poprawka nr 25 przewidująca podawanie do publicznej wiadomości przez komisarza wyborczego liczby mieszkańców w poszczególnych gminach, w celu umożliwienia ustalenia wysokości limitów wydatków przysługujących komitetom wyborczym w wyborach wójta, burmistrza i prezydenta miasta.

W celu usunięcia ewentualnych wątpliwości co do tego, czy do pełnomocnika wyborczego pełniącego funkcję pełnomocnika finansowego stosuje się przepisy dotyczące obowiązków i odpowiedzialności tego pełnomocnika, Senat przyjął poprawkę nr 1, z której jednoznacznie wynika, że pełnomocnik wyborczy komitetu wyborczego wyborców utworzonego jedynie w celu zgłoszenia kandydatów na radnych gminy liczącej do 20 tysięcy mieszkańców, jest jednocześnie pełnomocnikiem finansowym tego komitetu, a nie tylko wykonuje jego zadania.

Charakter doprecyzowujący mają także poprawki nr 9, 10, 18, 20, 22, 29 i 31. Poprawka nr 9 dokładnie określa dzień, który jest brany pod uwagę przy ustalaniu wysokości wskaźnika służącego obliczeniu limitu wpłat od osoby fizycznej na rzecz komitetu wyborczego. Poprawka nr 10 ma na celu wyraźne wskazanie, że przepadek na rzecz Skarbu Państwa nadwyżki ponad dopuszczalny limit wpłat, następuje na podstawie orzeczenia sądu, tak jak w każdym innym przypadku przyjęcia korzyści majątkowych z naruszeniem ustawy. Poprawki nr 18, 20, 29 i 31 doprecyzowują, iż przepisy przewidujące sankcję karną za nieprzekazanie nadwyżki finansowej na rzecz instytucji charytatywnej lub za niezłożenie sprawozdania

finansowego, dotyczą wyłącznie pełnomocnika finansowego, natomiast poprawka nr 22 uściśla, iż zwolnienie z obowiązku przechowywania na rachunku bankowym środków ze składek członkowskich, dotyczy wpłat każdego członka partii politycznej do wysokości określonej w przepisie, a nie tylko jednego członka tej partii.

W związku z wprowadzeniem instytucji pełnomocnika wyborczego komitetu wyborczego, Senat postanowił zmienić art. 66, 72 i 101 ustawy – Ordynacja wyborcza do rad gmin, rad powiatów i sejmików województw, uwzględniając tę instytucję w wymienionych przepisach. Zmiana w art. 72 miała ponadto na celu wskazanie kręgu osób uprawnionych do występowania z określonymi w tym przepisie wnioskami do sądu, w sposób analogiczny do rozwiązania obowiązującego w ordynacji parlamentarnej.

Senat uznał również za zasadne skreślenie przepisu sugerującego, że organ bada sprawozdanie finansowe dopiero w razie wniesienia do niego zastrzeżenia, podczas gdy z innego przepisu wynika, że zasadą jest badanie sprawozdania niezależnie od wniesienia zastrzeżeń (poprawka nr 12).

Poprawki nr 23 i 24 stanowią konsekwencje zmian wprowadzanych w art. 3 pkt 1 i 3, czyli w ustawie – Ordynacja wyborcza do Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej i do Senatu Rzeczypospolitej Polskiej. Zdaniem Izby, skoro zgodnie z pierwszą z tych zmian korzyści majątkowe przekazane z naruszeniem powołanych przepisów nie mają podlegać przepadkowi, to należy skreślić również odesłanie do przepisów, które mówią o takim przekazywaniu. Podobnie, jeżeli sankcji karnej na podstawie art. 223 nie będzie podlegać naruszenie przepisu mówiącego o pozyskiwaniu środków komitetu wyborczego, należy skreślić w tym przepisie również wyraz „pozyskuje”.

U C H W A Ł A
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 24 lipca 2002 r.

w sprawie ustawy o zmianie ustawy o utworzeniu Agencji Rynku Rolnego

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 17 lipca 2002 r. ustawy o zmianie ustawy o utworzeniu Agencji Rynku Rolnego, przyjmuje tę ustawę bez poprawek.

WICEMARSZAŁEK SENATU

Ryszard JARZEMBOWSKI

U C H W A Ł A
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 24 lipca 2002 r.

**w sprawie ustawy o zmianie ustawy o ochronie roszczeń pracowniczych
w razie niewypłacalności pracodawcy**

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 19 lipca 2002 r. ustawy o zmianie ustawy o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy, przyjmuje tę ustawę bez poprawek.

WICEMARSZAŁEK SENATU

Ryszard JARZEMBOWSKI

U C H W A Ł A
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 24 lipca 2002 r.

w sprawie ustawy o elektronicznych instrumentach płatniczych

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 5 lipca 2002 r. ustawy o elektronicznych instrumentach płatniczych, wprowadza do jej tekstu następujące poprawki:

- 1) w art. 3 w ust. 2 w pkt 9 skreśla się wyrazy „w przypadku gdy użycie elektronicznego instrumentu płatniczego prowadzi do powstania zobowiązania wobec wydawcy,”;
- 2) w art. 3 w ust. 4 po dwukrotnie użytym wyrazie „posiadacza” dodaje się wyrazy „lub użytkownika karty płatniczej”;
- 3) w art. 9 w pkt 4 na końcu dodaje się wyrazy „albo stwierdzenia posługiwania się elektronicznym instrumentem płatniczym przez osobę nieuprawnioną,”;
- 4) w art. 15 w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
„2) w przypadku spółki kapitałowej lub komandytowo-akcyjnej, także wskazanie współników lub akcjonariuszy posiadających co najmniej 5% głosów na zgromadzeniu współników lub walnym zgromadzeniu.”;
- 5) w art. 24 w ust. 1 skreśla się wyrazy „dokonanych przy użyciu karty płatniczej, a także zobowiązań z tego tytułu oraz z tytułu należnych wydawcy opłat i prowizji”;
- 6) w art. 27 w ust. 1 w pkt 2 wyrazy „prowadzeniu rachunku” zastępuje się wyrazami „przeprowadzeniu rozliczenia”;
- 7) w art. 45 w ust. 2 po wyrazach „instytucję pieniądza elektronicznego” dodaje się wyrazy „oraz w przypadku, o którym mowa w art. 37 ust. 2”;
- 8) w art. 49 w ust. 3 wyrazy „Narodowy Bank Polski” zastępuje się wyrazem „NBP”;
- 9) skreśla się art. 70.

WICEMARSZAŁEK SENATU

Ryszard JARZEMBOWSKI

**U C H W A Ł A
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

z dnia 24 lipca 2002 r.

**w sprawie ustawy o ratyfikacji Poprawki do Konwencji bazylejskiej o kontroli
transgranicznego przemieszczania i usuwania odpadów niebezpiecznych**

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 5 lipca 2002 r. ustawy o ratyfikacji Poprawki do Konwencji bazylejskiej o kontroli transgranicznego przemieszczania i usuwania odpadów niebezpiecznych, przyjmuje tę ustawę bez poprawek.

WICEMARSZAŁEK SENATU

Ryszard JARZEMBOWSKI

U C H W A Ł A
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 24 lipca 2002 r.

w sprawie ustawy o zmianie ustawy o regulacji rynku cukru

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 18 lipca 2002 r. ustawy o zmianie ustawy o regulacji rynku cukru, przyjmuje tę ustawę bez poprawek.

WICEMARSZAŁEK SENATU

Ryszard JARZEMBOWSKI

Treść

22. posiedzenia Senatu w dniu 24 lipca 2001 r.

Otwarcie posiedzenia	
Wyznaczenie sekretarzy	
Przyjęcie protokołów osiemnastego i dziewiętnastego posiedzenia	
senator	
Franciszek Bachleda-Księdzularz	3
Głosowanie nr 1	4
Wniosek formalny o uzupełnienie porządku obrad o punkt: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o regulacji rynku cukru	
senator Andrzej Anulewicz	4
senator Krzysztof Borkowski	4
Głosowanie nr 2	4
Przyjęcie wniosku formalnego	
Zatwierdzenie porządku obrad dwudziestego drugiego posiedzenia	
Punkt pierwszy porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Ordynacja wyborcza do rad gmin, rad powiatów i sejmików województw oraz o zmianie niektórych innych ustaw	
Sprawozdanie Komisji Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej	
senator sprawozdawca	
Zbyszko Piwoński	5
Zapytania i odpowiedzi	
senator Teresa Liszcz	6
senator sprawozdawca	
Zbyszko Piwoński	6
senator Dorota Simonides	7
senator sprawozdawca	
Zbyszko Piwoński	7
senator Lesław Podkański	7
senator sprawozdawca	
Zbyszko Piwoński	7
Otwarcie dyskusji	
senator Jan Szafraniec	8
senator Mieczysław Janowski	9
senator Andrzej Spychalski	10
senator Andrzej Wielowieyski	11
senator Grzegorz Matuszak	11
senator Zbigniew Zychowicz	12
senator Teresa Liszcz	13
senator Robert Smoktunowicz	15
Zamknięcie dyskusji	
Punkt drugi porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o Agencji Rynku Rolnego	
Sprawozdanie Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi	
senator sprawozdawca	
Sławomir Izdebski	16
Zapytania i odpowiedzi	
senator Ryszard Sławiński	16
senator sprawozdawca	
Sławomir Izdebski	16
senator Andrzej Wielowieyski	16
senator sprawozdawca	
Sławomir Izdebski	17
Wystąpienie sekretarza stanu w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi	
sekretarz stanu	
Józef Pilarczyk	17
Zapytania i odpowiedzi	
senator Kazimierz Pawełek	18
sekretarz stanu	
Józef Pilarczyk	18
senator Kazimierz Pawełek	18
sekretarz stanu	
Józef Pilarczyk	18
Otwarcie dyskusji	
senator Andrzej Wielowieyski	18
senator Irena Kurzępa	19
Zamknięcie dyskusji	
Punkt trzeci porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy	
Sprawozdanie Komisji Polityki Społecznej i Zdrowia	
senator sprawozdawca	
Zdzisława Janowska	20
Zapytania i odpowiedzi	
senator Zbigniew Kulak	21
senator sprawozdawca	
Zdzisława Janowska	21

senator Jan Szafraniec	21	senator sprawozdawca	
podsekretarz stanu		Andrzej Anulewicz	31
w Ministerstwie Pracy		Wystąpienie sekretarz stanu	
i Polityki Społecznej		w Ministerstwie Skarbu Państwa	
Andrzej Zdebski	21	sekretarz stanu	
Otwarcie dyskusji		Małgorzata Ostrowska	32
senator Zbigniew Kulak	22	Zapytania i odpowiedzi	
senator Zdzisława Janowska	23	senator Andrzej Chronowski	32
Zamknięcie dyskusji		sekretarz stanu	
Punkt czwarty porządku obrad: stanowisko		Małgorzata Ostrowska	33
Senatu w sprawie ustawy o elektronicz-		senator Jan Szafraniec	33
nych instrumentach płatniczych		sekretarz stanu	
Sprawozdanie Komisji Spraw Zagranicz-		Małgorzata Ostrowska	33
nych i Integracji Europejskiej oraz Komi-		senator Mieczysław Janowski	34
sji Gospodarki i Finansów Publicznych		sekretarz stanu	
senator sprawozdawca		Małgorzata Ostrowska	35
Tadeusz Wnuk	24	senator Józef Sztorc	35
Wystąpienie podsekretarza stanu		sekretarz stanu	
w Ministerstwie Finansów		Małgorzata Ostrowska	35
podsekretarz stanu		senator Józef Sztorc	36
Jan Czekaj	26	sekretarz stanu	
Zapytania i odpowiedzi		Małgorzata Ostrowska	36
senator Mieczysław Janowski	26	Otwarcie dyskusji	
podsekretarz stanu		senator Sławomir Izdebski	36
Jan Czekaj	26	senator Krzysztof Borkowski	37
senator Irena Kurzepa	26	Zamknięcie dyskusji	
podsekretarz stanu		Wystąpienie sekretarz stanu	
Jan Czekaj	27	w Ministerstwie Skarbu Państwa	
Otwarcie dyskusji		sekretarz stanu	
Zamknięcie dyskusji		Małgorzata Ostrowska	38
Punkt piąty porządku obrad: stanowisko		Komunikaty	
Senatu w sprawie ustawy o ratyfikacji Po-		Wznowienie obrad	
prawki do Konwencji bazylejskiej o kon-		Punkt pierwszy porządku obrad (cd.)	
troli transgranicznego przemieszczania		Sprawozdanie Komisji Samorządu Teryto-	
i usuwania odpadów niebezpiecznych		rialnego i Administracji Państwowej	
Sprawozdanie Komisji Ochrony Środowiska		senator sprawozdawca	
senator sprawozdawca		Zbyszko Piwoński	40
Mieczysław Janowski	27	Wznowienie obrad	
Sprawozdanie Komisji Spraw Zagranicz-		Punkt pierwszy porządku obrad (cd.)	
nych i Integracji Europejskiej		senator Adam Biela	41
senator sprawozdawca		senator Genowefa Ferenc	41
Bogdan Podgórski	28	Głosowanie nr 3	41
Zapytania i odpowiedzi		Głosowanie nr 4	42
senator Genowefa Grabowska	28	Głosowanie nr 5	42
główny inspektor ochrony środowiska		Głosowanie nr 6	42
Krzysztof Zaręba	29	Głosowanie nr 7	42
senator Genowefa Grabowska	29	Głosowanie nr 8	42
główny inspektor		Głosowanie nr 9	42
Krzysztof Zaręba	29	Głosowanie nr 10	42
Otwarcie dyskusji		Głosowanie nr 11	42
senator January Bień	30	Głosowanie nr 12	43
Zamknięcie dyskusji		Głosowanie nr 13	43
Punkt szósty porządku obrad: stanowisko		Głosowanie nr 14	43
Senatu w sprawie ustawy o zmianie usta-		Głosowanie nr 15	43
wy o regulacji rynku cukru		Głosowanie nr 16	43
Sprawozdanie Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi		Głosowanie nr 17	43
senator sprawozdawca		Głosowanie nr 18	43
Andrzej Anulewicz	31	Głosowanie nr 19	44
Sprawozdanie Komisji Skarbu Państwa		Głosowanie nr 20	44
i Infrastruktury		Głosowanie nr 21	44

Głosowanie nr 22	44	senator sprawozdawca	
Głosowanie nr 23	44	Andrzej Anulewicz	49
Głosowanie nr 24	44	Głosowanie nr 46	49
Głosowanie nr 25	44	Głosowanie nr 47	50
Głosowanie nr 26	44	Podjęcie uchwały w sprawie ustawy o zmia-	
Głosowanie nr 27	45	nie ustawy o regulacji rynku cukru	
Głosowanie nr 28	45	Komunikaty	
Głosowanie nr 29	45	Oświadczenia	
Głosowanie nr 30	45	senator Teresa Liszcz	50
Głosowanie nr 31	45	Zamknięcie posiedzenia	
senator Zdzisław Jarmużek	45	Wyniki głosowań	
Głosowanie nr 32	46	Przemówienia i oświadczenia senatorów	
Podjęcie uchwały w sprawie ustawy o zmia-		przekazane do publikacji, niewyłoszone	
nie ustawy – Ordynacja wyborcza do rad		podczas 22. posiedzenia Senatu	
gmin, rad powiatów i sejmików województw		Przemówienie senatora Tadeusza Bartosa	
oraz o zmianie niektórych innych ustaw		w dyskusji nad punktem drugim	
Punkt drugi porządku obrad (cd.)		porządku obrad	63
Sprawozdanie Komisji Rolnictwa i Rozwoju		Oświadczenie złożone	
Wsi		przez senatora Adama Biele	64
senator sprawozdawca		Oświadczenie złożone	
Sławomir Izdebski	46	przez senatora Adama Biele	65
senator Andrzej Wielowieyski	46	Oświadczenie złożone	
Głosowanie nr 33	47	przez senatora Januarego Bienia	66
Podjęcie uchwały w sprawie ustawy o zmia-		Oświadczenie złożone	
nie ustawy o utworzeniu Agencji Rynku		przez senator Genowefę Grabowską	67
Rolnego		Oświadczenie złożone	
Punkt trzeci porządku obrad (cd.)		przez senator Genowefę Grabowską	68
Głosowanie nr 34	47	Oświadczenie złożone	
Podjęcie uchwały w sprawie ustawy o zmianie		przez senatora Włodzimierza Łęckiego	69
ustawy o ochronie roszczeń pracowniczych		Oświadczenie złożone	
w razie niewypłacalności pracodawcy		przez senatora Grzegorza Niskiego	70
Punkt czwarty porządku obrad (cd.)		Uchwała	
Głosowanie nr 35	47	Uchwała Senatu w sprawie ustawy	
Głosowanie nr 36	47	o zmianie ustawy – Ordynacja wyborcza	
Głosowanie nr 37	48	do rad gmin, rad powiatów i sejmików	
Głosowanie nr 38	48	województw oraz o zmianie	
Głosowanie nr 39	48	niektórych innych ustaw	73
Głosowanie nr 40	48	Uchwała Senatu w sprawie ustawy	
Głosowanie nr 41	48	o zmianie ustawy o utworzeniu	
Głosowanie nr 42	48	Agencji Rynku Rolnego	79
Głosowanie nr 43	48	Uchwała Senatu w sprawie ustawy	
Głosowanie nr 44	48	o zmianie ustawy o ochronie	
Podjęcie uchwały w sprawie ustawy o elek-		roszczeń pracowniczych w razie	
tronicznych instrumentach płatniczych		niewypłacalności pracodawcy	80
Punkt piąty porządku obrad (cd.)		Uchwała Senatu w sprawie ustawy	
Głosowanie nr 45	49	o elektronicznych instrumentach	
Podjęcie uchwały w sprawie ustawy o ratyfi-		płatniczych	81
kacji Poprawki do Konwencji bazylejskiej		Uchwała Senatu w sprawie ustawy	
o kontroli transgranicznego przemiesz-		o ratyfikacji Poprawki do Konwencji	
czania i usuwania odpadów niebezpiecz-		bazylejskiej o kontroli transgranicznego	
nych		przemieszczania i usuwania	
Punkt szósty porządku obrad (cd.)		odpadów niebezpiecznych	82
Sprawozdanie połączonych Komisji Rolnic-		Uchwała Senatu w sprawie ustawy	
stwa i Rozwoju Wsi oraz Komisji Skarbu		o zmianie ustawy o regulacji	
Państwa i Infrastruktury		rynku cukru	83